

پىرەمىرد كەمانچەژەن

كاكەي فەلاح پېشەكەي بۇ نووسىيە

مەدەنىيەت ئىنقىلاپى

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈپ بېرىدۇ

(مەنزىرى ئوقۇش ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپىنى ئوقۇش ئىقتىسادى:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپىنى ئوقۇش ئىقتىسادى:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مەنزىرى ئوقۇش ئىقتىسادى

كه مانچه ژهن

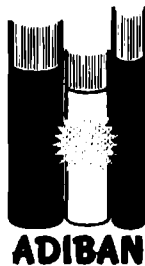
هانس كريستيان ئەندرسن

پیره میڤرد و هریگنڤراوه

کاکه‌ی فەلاح پیشه‌کیی بۆ نووسیوه

مەندى إقرأ الثقافى

ناوهندی روشنییری ئادیبان

بەریۆەبەری گشتی: ئارامی مەلا محەمەد

ئاوێشان: سلێمانی، شەقامی نوبرام پاشا، فۆلکەمی گۆزەکان نزیک ناوهندی رۆژەلائی کێزان.
بەریۆەبەری: 07501590032 - 07701974856 - 07731974646 - 07501696369

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامە ی کتێب

ئاوێشان، کەمانە ژەن.

نووسەر، هانس کریستیان ئەنررسن.

وەرگیرانی، پیرەمێرد.

پێداچوونەوهی، عیسا عوسمان.

بایەت، ئەدەبیاتی ئەلمانی - سەرەوی 19م.

ڕیزایی، عیسا عوسمان.

پەشازگە، ناوهندی روشنییری ئادیبان.

سالی چاپ، 2020میلادی.

نۆرە ی چاپ، چاپی یەكەم.

تیراژ، 1000 دانە ی لێ چاپکراوە.

لە بەریۆەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان، ژمارە ی سپاردنی (2686) سالی (2019) پێ دراو، ئەم کتێبە لە بلاوکراوەکانی ناوهندی روشنییری ئادیبانە، مافی لە چاپدان و کۆپیکردنی پارێزراوە بۆ ناوهندی روشنییری ئادیبان.

مەنتدی إقرأ الثقافي

بېشه‌کښی کاکه‌ی فه‌لاح

خوښه‌ویست

نهم چیرۆکه‌ی که له به‌رده‌ستتدايه، يه‌کيکه له به‌ره‌مه
ئه‌ده‌بیه به‌نرخه‌کانی پیره‌مێردی نه‌مر که له کۆتایی سیه‌یه‌کان
و سه‌ره‌تای چله‌کاندا، به‌ شێوه‌ی چاپکراوی هه‌شت لاپه‌ره‌یی،
له‌ تورکییه‌وه‌ ده‌یکرد به‌ کوردی و له‌ چاپخانه‌ی ژبانی
سلیمانی چاپ و بلاوی ده‌کردوه‌. تا له‌ ئه‌نجامدا کوردی به
دوو به‌رگی کتیبیک به‌ ناوی (که‌مانچه‌ژهن) و، پېشکه‌شی
کتیبخانه‌ی کوردی کرد.

پیره‌مێرد له‌ سه‌ره‌تای به‌رگی یه‌که‌مدا ده‌لێت: «نهمه
هونه‌رمه‌ندیکی ئه‌لمانی نووسیه‌یه‌تی، توفیق به‌گی میر ئالاش
که‌ مه‌شه‌ووره به‌ توفیق به‌گی که‌رکووکی و کورده،
وه‌ری‌گیراوه‌ته‌ سه‌ر تورکی.» به‌مه‌دا وا ده‌رده‌که‌ویست که
وه‌رگیره‌ تورکه‌که‌ ناوی ئه‌سلی نووسه‌ری نه‌نوسیه‌یی، یان
پیره‌مێردی په‌حمه‌تی که‌ وه‌ری‌گیراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی، ناوی
فه‌رامۆش کردوه‌. هه‌رچۆنیک بێت هه‌تا ئه‌مڕۆ، هه‌موو ئه‌و
که‌سه‌نه‌ی که‌ وه‌ختی خۆی چیرۆکی که‌مانچه‌ژهنی
وه‌رگیراوی پیره‌مێردیان خویندۆته‌وه‌ و، مه‌ستی به‌سه‌ره‌تات
و ناوه‌پۆکی ئه‌و چیرۆکه‌ن و شه‌یدای ئه‌و زمانه‌ ته‌پ و پاراو
و شیرینه‌ کوردیه‌ن که‌ له‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌ده‌بیه‌ی پیره‌مێرددا
هه‌بووه‌، زۆر تاسه‌ی ئه‌وه‌یان کردوه‌ بزانن دانه‌ری نهم
چیرۆکه‌ کتیه‌. ته‌نانه‌ت ئه‌و نووسه‌ر و پۆشنه‌یرانه‌ش که‌ پێیان
که‌وتۆته‌ ئه‌لمانیا و ده‌رفه‌تی مانه‌وه‌ و گه‌رانی کتیبخانه‌کانیان

دەست کەوتوو، ئەوەندەى بۆيان کرايىت سۆراخى ناوى دانەرى کەمانچەژەن يان کردوو، يەکیک لەو پۆشنییرانەش کە ئەوەندەى من ئاگام لێیە و لە نزیکەو ئاگادارم، دکتۆر کەمال فوئادە کە سالانیکی دوورودریژی لە ئەلمانیا بو خۆیندن بەسەربردوو، خۆیندنی بالای لە زمانى کوردیشدا هەر لەوئ تەواو کردوو، زۆر بە خولیاو گەراو بە شوین ناوى دانەرى ئەم چیرۆکە و دەستکەوتنى چیرۆکە ئەلمانیه، بۆ ئەم مەبەستەش تەواو خۆى شەکەت و ماندوو کردوو و بەداخو کە نەگەیشتۆتە هیچ ئەنجامیكى دروست.

هەر بەو خولیاوێوە دکتۆر فوئاد لە سالانى حەفتادا کە لە چاپخانهکەى مندا سەرپەرشتى چاپکردنى ژانى گەلى دەکرد، کەمانچەژەنیشى نووسیبوو و دەیویست چاپى بکات، بەلام پۆزگار مۆلەتى نەدا و نەیتوانى ئەم ئەرکە بەجێ بگەیهنیت.

نەزانینی ناوى دانەرى ئەم چیرۆکە شیرینە هەروا بە گرێکۆیرەیی لەناو پۆشنییرانى سەردهمی پیره‌مێرد و ئەم سەرده‌مه‌دا مایه‌وه، هەتا بە پێکەوت دکتۆر عەلى کەریم عەلى، کە خەلکی سلێمانیه و ئیختصاصی لە جوگرافیا‌دا هیناوه و لە زانکۆی بەسرە مامۆستایە و یەکیکە لە پۆشنییره ئەدەبدۆست و سەر‌مه‌سته‌کانى چیرۆکى کەمانچەژەن، بە پێکەوت لە دەر‌وه‌ کتیبیکی دەست دەکەوینت، دەروانىت کتومت کەمانچەژەنە و نووسەریکی بە‌ناوبانگی دانیمارکی کە ناوى هانز کریستیان ئاندرسنه^١ دایناوه. ئەو نووسەرە بە‌هره و

^١ چیرۆکنووسیکی گەورەى دانیمارکییه. سالى ١٨٠٥ له دايك بووه و سالى ١٨٧٥ کوچى دوايى کردوو، ئەم زانیاریانە لە ریڤگەى

دەستىكى بالاى لە نووسىنى ئەدەبى مىدالاندا ھەيە و بەرھەمىكى ئىجگار زۆرى ئەدەبى ھەيە و بۇ زۆرىك لە زمانە زىندووەكانى جىھان وەرگىرراون و ناوبانگىكى بەرزى جىھانى ھەيە.

ئەمە وا... لىرەشدا نامەوى باسى بەھرە و دەسلەتلى ئەمە كورىدزانيەى پىرەمىرد بىكەم، چونكە تواناي ئەمە لە زانىنى زمان و وشە و دەرپىنى كوردى تەواو پەسەن و خۆمالى، نەك ھەر شتىكى شاراوە و نادىار نىيە، بەلكوو وەك پۆزى دەمگەل وايە.

مەن لە نووسىنەوە و ئامادەكردنى ئەمە چىرۆكەدا بۇ چاپ، ھىچ دەستكارىيەكم نەكردووە، ئەو نەبىت ھەندى وشە كە بىگانەن بە زمانى كوردى و لە كاروانى پىشكەوتن و گۆپىنى زمانى ئەدەبىي ئەمە سەردەمەى كورددا بەجى ماون، وشە و دەرپىنى باوى ئىستەم خستۆتە جىگەيان و لە كۆتايىشدا وەك ئەمانەتلىكى ئەدەبى بە نمونەى لىستەيەك دەياننوسمەوە دەيانخەمە بەرچار. جگە لەوەش دەستكارىي پىنوسەكەيم كوردووە و شىوہى پىنوسى ئەمە سەردەمەم خستۆتە سەر شىوہى پىنوسى ئىستەى زمانى كوردىمان. چونكە خوينەرى ئەمە، بىوہى و نەيەوى، وەك پىويست ناتوانىت چىژ لە بەرھەمە نووسراوہكانى شىوہى پىنوسى دوينى بىينى و تىنويىتى خۆى پى بىشكىنى.

نووسەرى ھاورپىم تەھا بابانەوہ بە مەن گەيشتون و زۆر سوپاسى ھەردووكيان دەكەم.

ئەوھى كە پالى پتوھنام بۇ جارى دووھم ئەم چىرۇكە
بەرەپووى كىتبخانەى كوردى بكمەوھ، دگەپىتەوھ بۇ چەند
ھۆيەك كە ئەمانەى خوارەوھن:

يەكەم: بەھرە و دەسەلاتى ئەو نووسەرە كە توانىويەتى ئەو
ھەموو گىروگرفت و كىشە و بەرەيە بۇ قارەمانى چىرۇكەكەى
خوى، بە دەستى قارەمانەكە خوى دروست بكات.

دووھم: مرقۇف بتوانى ئەوھندە ساويلكە و خوشباوھر و
خەيالباز بىت.

سىيەم: تەوژمى شەپۇلەكانى گيانى گالتەوگەپ و بابەتى
كۆمىدى و پىكەنين.

چوارەم: ئەوھندە بە تىنوتاوھ كە ھەموو شىتىك، ھەموو
پەستىيەك رادەمالى و بە دانسقە دانەى ماوھ و زۆرىك لە
پۇشنىبران و خوینەرانى ئىستەمان، بە تايىبەتى لاوھكان، لىنى
بىيەشن.

پىنجەم: ھەموو ئەمانە و، لەمانەش زىاتر، ئەو بەھرە و
دەسەلاتى زمانزانىنەى پىرەمىرد، بۇ ئىمەى كورد ماىەى
سەر بەرزى و شانازى شىرىنى زمانەكەمانە. دەتوانم بە
دلىيايىوھ بلىم كەمانچەژەن لە پرووى وشە و دەرپىن و
زاراوھ و پەند و قسەى نەستەق و پەندى پىشىنان و حىكمەت
و بەكارھىتان و داپشتن و پتەويىوھ، فەرھەنگۆكىكى كوردى
پەسەن و تەواو خۇمالى ئەوتۇيە، كە بە سەرچاويەكى گەش
و پووناك و پىرووزى زمانى كوردىمان دابىرەت.

پیره‌مێردی نەمر، لە پال شیعەر و پۆژنامەگەری و
کورداپەتی و زانستدا، بە وەرگێڕانی کەمانچەژەن بەو شیوە
شیرینە، لەم مەیدانەشدا هەر پیره‌مێرد بوو و هەر پیره‌مێرد
دەبی.

کاکی فەلاح

سلیمانی ١٩٧٩

پیشہ کی پیرہ میڈ

ہیشتا له ئهستهنبوول بووم، پوژئی ئه مندالانهی پوژمانه
ئهفرۆشن، به هه موو کۆلاندایان ئه کرد و ئه یانقیژاند
(چیقدا ی چیقدا چالغیچی)، فۆرمه یه ک که ههشت لاپه ره بوو
له پۆمانی سه رگوزه شته ی چالغیچی، که ئیمه تارزه نی پی
ئه لئین ده رچوو بوو و ئه یانفرۆشت. یه کیچم کپی، شه و
خوینده وه و زۆر خۆش بوو، ئینجا دانیشتن و به کۆمه ل
خوینده مانه وه، ئه مهنده خۆش بوو له دلماندا بوو به گری ئاخو
سبه نی فۆرمه کی تری ده رده چی؟ به یانییه کی فۆرمه کی
تری ده رچوو و کپیمان، شه و هه موو کۆبووینه وه و یه کیچ
ئه یخوینده وه. ئه مهنده پی پیکه نین هه ر مه پرسه ... ئه م کتیه م
له بیر مابوو، تا پیترار یادی به خیر «عه لی دای» که کاتبی
خه زینه بوو، لیسته ی کتیبی فرۆشتنی که رکووکی پی نیشان
دام و «چالغیچی» تیابوو. زۆرم لا خۆش بوو و کریم.
شه وانی زستان به کوردی ئه مانخوینده وه، مندا ل و مه زم به
چه شنی دلیان دایه که لی تیتر نه ده بوون ... نا هه قیان نه بوو،
پۆمانه که زۆر خۆش بوو و له ئه وروپادا ته نها «پول ده قوق»
به ناوبانگه به حیکایه تی گالته وگه پ و له ناو تورکیشدا «حسین
په حیمی» له م چه شنه گه پانه دا پول ده قوقیشی تیپه پاندوه،
به لام ئه م پۆمانه له هه موویان ئاساری خۆش و به نرختره،
هیچ په رده بیرونانه ی تیا نییه و سه راپا پیکه نینیکی له سه رخو
و ئادابه.

ئەمە ھونەر مەندىكى ئەلمانى نووسىيوتى، توفىق بەگى مىر ئالاش كە بە توفىق بەگى كەركووكى بەناوبانگە و كوردە، وەرى گىراۋەتە سەر توركى، بەلام توركيەكەى ئەم لە ئەلمانىيەكەى شىرىنترە. چەنىك ئەمويست منىش بىكەم بە كوردى، زاتەن ئەو توفىقەى خوشكەزام كە كوردوۋىە بە توركى خەرىكى بوو. بە خەرىتە زانى ھەندىكىشى تەرجەمە كوردوۋە، بەلام ئەشكال و ئەشغال مەيدانى نەدا، ناچار وا خۆم دەستم پىكرد، ئىمە دوو توفىق، تەوفىقىش لە خوا.

پىرەمىزد

منتدى~إقرأ الثقافي

پېشەككى چاپى ناوەندى پۇشنىبىرىيى ئەدىبان

نازانم لە كىم بېستبوو، بەلام دۇنيايان كىردمەو لەوھى كە
تەواوى كارە پۇژنامەوانىيەكانى فەيلەسووفى كورد، حاجى
توفىق ھەمزە ئاغا «پىرەمىرد» لە لايەن بىنكەى ژىنەو لە
كۆمپىوتەردا ئەرشىف كراو. منىش بىريارم دا سەردانى بىنكەى
ژىن بىكەم، چونكە خاوەنى دەزگايەك بووم كە چوار كۇفارى
بە شىئوھەكى فەرمى لە كوردستان بلاو دەكردەو. بە
پىويستىم زانى ئەزمونىك لە كارە پۇژنامەوانىيەكانى حاجى
توفىق وەرگرم، چونكە ئەو شارەزايى و زانستىكى باشى لە
ئەستەنبول پەيدا كىردبوو و دواتر ھىتابوويەو كوردستان و
سالانىكى زۆر بەر لە ئىمە خزمەتى خەلكى پى كىردبوو. چوومە
خزمەتى مامۇستا پەفىق سالىح و داوام لىكىرد لەبەرگىراوھەك
لە سەرجم ژمارەكانى پۇژنامەى ژىن و ژيانم پى بدات، كە
حاجى توفىق كارى تيا كىردبوون. منىش بەو پەرى سوپاس و
پىزانىنەو سەرجم ژمارەكانى ژىن و ژيانم وەرگرت كە كاك
پەفىق بە سىدى پىنى دابووم و منىش بۇ ئەزمونوھەرگرتن لە
كارى پۇژنامەوانىم، دەستم كىرد بە خویندەنەوھى كارەكانى
حاجى توفىق. حاجى توفىق لەناو كارە پۇژنامەوانىيەكانىدا،
كتىبەكانى زنجىرە زنجىرە بلاوكىردبوونەو، لەو كارانەى كە
من بەرچاوم كەوتن لە پۇژنامەكەيدا، شىعەرەكانى وەلى دىوانە،
پەندەكانى بەپىزيان، ھەروھەا كىتیبى كەمانجەژەن بوو كە بە
دوو ژمارە دايگرتبوو و چەندىن بەرھەمى تىرىش. جا لەبەر
ئەوھى كە لە ھەمان كاتدا دەزگای بلاوكىردنەوھى كىتیبىشم
ھەبوو، بىريارم دا كە سەرجم ئەو كىتیبانەى حاجى توفىق

خۆی که به زنجیره بلاوی کردبوونهوه، کاری کۆمپیوتەری نوێیان لەسەر بکەمەوه و بە زمانەوانیی و پێنووسی نوێوه، چاپ و بلاویان بکەمەوه، بۆ ئەوهی ئەم ئەوهی ئێستەش سوودمەند بن لە ئەزموون و کارە ناوێزەکانی حاجی توفیق. بەر لەوهی باسی گرنگی بلاوکردنەوهی کەمانچەژەنتان بۆ بکەم، حەز دەکەم ئاماژە بەوهش بدهم کە بیستبووم کاتی خۆی شاعیری گەورهی کورد، کاکەی فەلاح، لە چاپخانەکی خۆیدا دەستنووسیکی دکتۆر (دکتۆر کەمال فوئاد)ی لایووه و چاپی کردووه. هەر بۆیە پۆیشتم و بەدوای چاپیکی کەمانچەژەندا گەڕام، کە کاک پێواری چاپخانەی شقان چاپی کردبوو و مۆلەتی لە کچەزاکانی پیرەمێرد وەرگرتبوو، تا بلیی چاپیکی جوان و ناوازه بوو، تەنها هەندێ تێبینیم لەسەر پێنووسەکی هەبوو. بۆ دڵنیابوونهوهم جاریکی تر چاپەکی چاپخانەی شقانم بەراوردکردووه بە پۆژنامەکی پیرەمێرد خۆی، بۆم پوونبووهوه کە چاپەکی کاکەی فەلاح باشترین چاپی کەمانچەژەن بووه، بۆیە بڕیارم دا کە ئەوهی کاکەی فەلاح بە پێنووسیکی نوێوه چاپ بکەمەوه. سەردانی یادگارییه جوانەکی کاکەی فەلاحم لە سلێمانی کرد کە چاپخانەکی بوو، هێشتا مابوو و کاریان تێیدا دەکرد، کۆپەکانیم لە پیشەوه بینی و لەوئ مۆلەتی چاپکردنەوهی کەمانچەژەنم لێ وەرگرتن، خودا هەلئاگریت کاکەی فەلاح کوردگوتەنی وەجای پۆشنە و بە پاستی کۆمەلێک کوپی پۆشنیر و بەپێزی پەرورەکردوون. بە پێنووسیکی جوانی تازەهی کوردی و دیزاینیکی ناوازه ئەم بەرهمە وەرگیردراوهی حاجی توفیق چاپ کردووه و بە بی هیچ سوود و زیاده خستەسەرێک،

له سەر ئەرکی خۆم چاپم کرد و سەرله نوێ ژماره ی سپاردنم
 بۆ وەرگرتوه و به تیچووی خۆی به کتیفرۆشه کانم
 فرۆشته وه، بۆ ئه وه ی به نرخیکی هه رزان بکه وینه بهر دیدی
 خوینه ران. پێم باش بوو که ژیان و به ره مه مه کانی هانس
 کریستیان، نووسه ری راسته قینه ی به ره مه مه که و ژیا نی
 پیره میزد ، ژیا نی کاکه ی فه لاحیش بۆ کتیبه که زیاد بکه م، بۆ
 ئه وه ی خوینه ر زیاتر پتیا ن ئاشنا بیت. وینه یه کی بهرگی
 که مانچه ژهنم به ئه لمانی ده سته کورت که ئه ویشم داناهه بۆ
 ئه وه ی خه لکی بزائن که سه رچاوه ی سه ره کی ئه م پۆمانه
 چیه. ماوه ته وه بلیم که ئه م پۆمانه دوا ی خویندنه وه ی ته واو
 کاریگه ری له سه ر دانام، بهر له هه مووشتیک ده بی وه سفی
 زمانی جوان و شیرینی پیره میزد بکه م که ئه م کتیبه ی پی
 وهرگیراوه، چونکه پیره میزد ده کری ئیمه وه ک فه ره نه گیکی
 کوردیش ته ماشای بکه ی نه ک ته نها نووسه ر و وهرگیریک.
 که نجینه ی ده وه له مه ندی زمانی پیره میزد و لینه اتووی له زمانه
 بیانییه کاند، وایکرد که ئه م به ره مه مه هه ر زوو بچیته نیو
 خوینه ری کورد و ده نگدانه وه یه کی باشی هه بیت. سه باره ت به
 چیرۆکی کتیبه که ش، چیرۆکیکی ئاشقانه یه، باس له
 کوپیزگه یه کی ده سته کورت ده کات که له خیزانیکی هه ژاردا
 گه وه بووه، پۆژیک باوکی ده ری ده کات و ئه میش به ناچاری
 پتی نادیار و سه رگه ردانیی خۆی ده گریته بهر. ئه لفرید مۆله ر
 که سایه تی سه ره کی ناو پۆمانه که یه، پۆژیک تووش
 گالیسه که ده بی و هه ر له وینه ئاشقی خانمیکی شوخ ده بی،
 به جۆریک که ئه لفرید مۆله ر له پتیاویدا بهرگه ی هه موو
 ئاسته نگ و نه هه مه تیه کانی ژیا ن ده گریته. تووشی گه لیک

دهر ديسه رى و كيشه ده بىت و نامه وئ ليره دا هيچ سهره دا وئك
 بؤ خوينهر ئاشكرا بكم و له چيژى خويندنه وه كهى بكم.
 به لام ئه وهنده ده ليم كه چيروكيكى ته واو جوان و به چيژه،
 فيرى گه ليك شتى كردم و ئيدى با زمانى شيرين و پاراوى
 پيره ميرديش له لايه كى ديكه وه بوه سستيت، كه ههست ناكهى
 ئهم كتىبه به زمانىكى ديكه نووسراوه، بهلكوو ههر ده لى به
 كوردى نووسراوه و پروداوه كانيش ههر له م كوردستانه
 خومان پوو دهدهن! پهنگه پيگه كان بؤ مروف سخته بن،
 به لام دواچار ئه وه خوشه ويستى راسته قينه كه وا دهكات
 ئه و مروفه تا كوتايى ئه و رييه بهر نه دا كه گرتويه تيبه بهر.
 ههلبهت له م نيوهنده شدا گه ليك شتى ديكه هه ن كه هاندهرن و
 ته واو كه رى پيگه كه سه كه ن، بؤ نمونه دوستيكي باش،
 دوستيك كه تيده گا و هاوخه مه و هاوبه شى خه م و ئازاره كانه.
 ئه لفرىد موله ريش له نيوهى پيگه كهيدا، له گهرمه ي كيشه و
 ئازاره كانيدا، دوستيكي له م جوړه ده دوزيته وه كه هاندهر و
 هاوكارى ده بىت تا كوتايى. هاوكات ده بى بلیم كه چيروكى
 پومانه كه پره له به سه رها تى خوش و پيگه نيناوى كه وا دهكه ن
 خوينهر له خويندنه وهى وه پهس نه بىت.

ئارامى مه لا محهمه ر

٢٠١٨/٨/١٦

به رگی به که م

منتدیٰ اِقْرَأَ الثَّقَافِي

فہ سلی یہ کہم

بہ سہرہاتی ئہ لفرید مؤلہری کہ مانچہ ژہن

لہ «ئہ یالہت» ی باویرا، لہ دینہ کی بچووک لہ دایک بووم.
باوکم جووتی گای ہہ بوو و فہ لاحتی پتوہ دہ کردن. داخی
ئوہم لہ دلایہ کہ دایکی خۆم نہ دیوہ، بہ سہر منوہ چوہ.
باوکم ہیچ ناوی لای من نہ دہینا، بہ لام وک خہ لکوخوا بۆیان
دہگیراموہ، ژنہ لادینہ کی باش بووہ. باوکیشم لہ وانہ نہ بوو
خوو بداتہ مندا، تہ پالہ ی گاکانی لہ مندا ل خۆشتر دہویست.
ئوہ ندہ ی ئو منی نہ دہویست، منیش ئوہ ندہ لہ شاخی
گاکانی ئو بیزار بووم. بہ پوژ لینی دہ گہرام تا ئو دہ چوو بۆ
جووت، لہ گہل دوور دہ کوتہ وہ، لہ خوار دینوہ داربہ پروویہ کی
لینوو، دہ چووم لہ سینہری ئو دا رادہ کشام. لہ گل وک
سہرین جیتیہ کم بہرز دہ کردہ وہ و سہرم دہ کردہ سہری، یا
لقہ کانی دارہ کہم دہ ژماردن، یان ئو میشانہ ی کہ پیمہ وہ
دہ نیشتنہ وہ. راہاتبووم، دہ مزانی چہ ند لقی پتوہ یہ، بہ لام
حسابی میشم پین رانہ دہ گیرا، تہ رحم نہ دہ زانی.

ئیواران دہ ہاتمہ وہ و گاجووتہ کانم بۆ باوکم ئاو دہ دان،
خۆشم سا شلہ ی ساوہری، ہہنجیرہ و شکی، قنچکہ
باسوورمہ یہ ک، نانہ پہ قہ یہ ک، ہہرچیم دہ ست بکوتایہ
ئہ مخوارد و شوکری خوام بہ ناچار ی دہ کرد و لینی
دہ نووستم.

هه‌ندى جار ده‌چوومه کلێسا، قه‌شه‌یه‌کى زۆر چاکمان
هه‌بوو. خوا کارى راست بێنى فێرى خوێندن و نووسینى
کردم، ژنه‌که‌یشى که‌مانى چاکى لێئەدا، خستىیه‌ سەر خولیاى
که‌مانچه‌ژهنى. خوايش وای بۆ کردبووم له‌ باتى هه‌موو
هونه‌ریک، که‌مان چاک لى بده‌م و ده‌نگیشم خۆش بوو.
خۆیشم له‌ خۆم نه‌گه‌یبووم که‌ له‌م سنه‌ته‌ په‌سهنده‌دا ئەمه‌نده
به‌کارم. به‌م جوژه‌ گه‌یشتمه‌ هه‌ژده‌ سالى و به‌ بى کار و
بیکاره‌یى پام بوارد. پوژنیکيان باوکم لىم توورپه‌ بوو، ده‌رى
کردم و سویندى خوارد جارێکى تر پیت نایه‌ته‌وه‌ به‌ مالما،
زانیم به‌ راستیه‌تى. تووره‌که‌یه‌کى پینه‌کراومان هه‌بوو، باوکم
تووى تیا ده‌برده‌ سەر جووت، پرم کرد له‌ نانه‌په‌قه‌ى کۆن و
هه‌ندى هه‌نجیره‌وشکه‌ و له‌تکه‌ هه‌رمى و قنچه‌کە باسوورمه‌ و
که‌مانه‌که‌یشم که‌ پوول پوول له‌ باوکم دزیوو و که‌مانم پى
کړى. هه‌موو ئەمانه‌م له‌ خۆم بار کرد و په‌للا و یا پوچ ئەللا
له‌ مال هاتمه‌ ده‌رى، ئاوپم نه‌دایه‌وه‌ و قولپى گریانم ده‌هات.
جا پروو بکه‌مه‌ کوئ، تا ئەو ته‌مه‌نه‌ له‌ سنوورى مالان به‌ولاوه
هیچ کوئیه‌ک و هیچ پتیه‌کم نه‌دیوو و نه‌ناسیوو. چوومه
سەر شه‌قامى گه‌وره‌، پۆییم و جا نازانم چه‌نیک پۆیشتموم.
به‌ره‌ به‌ره‌ خاو و شل بووم و هیزم تیا نه‌ما. چوومه‌ سەر
به‌ردیكى که‌نار پتیه‌که‌ و له‌سه‌رى دانیشتم، هه‌ندى نانه‌په‌قه‌م
ده‌ره‌ینا و زگى خۆم پى تێرکرد، جا ده‌ستم کرد به‌
که‌مانچه‌لێدان. ئاهه‌نگى خۆشى ئیتالیم گرتە به‌ر، ئەوه‌م لى
ئەدا و سا نازانم چه‌نیک رابوو، له‌په‌ر ده‌نگى عه‌ره‌بانه‌ هات.
گه‌یشتمه‌ راستى من و وا ده‌رده‌که‌وت له‌ دوورپا گۆیان له
ده‌نگى من و که‌مانه‌که‌م بووبى، له‌ به‌رده‌مدا راوه‌ستان.

منیش خانەدانانە وەك پرىنسىك بە فیزیكەووە هەستام و تەماشام كرد عەرەبانەیهکی لاندووی زۆر گەورە كە جیتی هەشت كەسى تیا دەبیتەووە، چوار بارگیری تی بەستراووە و لە پێشەوا عەرەبانەچییهکی پۆشته و دوو ئافرهتی نازدار هەن، یەكێكیان زۆر جوان و تازەكۆ، ئەوێتر ئافرهتێکی قەیرە، ئافرهتەكە كەلەگەت و بەخۆووە، پرچزەردی چاوشین، پەنگێکی سووروسپی هەبوو. تازەكۆكەیش یەكسەر وام هاتە پێشچاو كە مۆتلەقەن ئەمە پەریی ئاسمانە ئەوەندە جوانە. نەم پەرژا تەماشای سیمای بكەم، كە ئەمە پەنگی چۆنە، چاوی چۆنە، برۆی چۆنە، دەمی چۆنە؟ هەر ئەوەندە بە شووعەیهکی نوورم زانی.

پاستی من تا ئەو دەمە نەمزانیبوو ئافرهت چییه، وام دەزانی وەك مانگا ژنەكانی دینی ئیمە بۆ گەورمالمین و نانكردن بە تەپالە و منداڵ بەخێوكردن و دەغل هاپین، مەكینهیهكەن لە ئیسك و پێست دروست كراون. چووزانم تووشی می وا دەبم بە جاری جنسی لەتیفم پێ دەناسینی. من هەروا واقم و پەما، تەپپەر لە پەنجەرەیی عەرەبانەكەووە سەری كێشایە دەر و هەندێ جریووی لیووە هات، لە زوبانەكەیی نەگەیشتم، پێكەنی و منیش تووڕە بووم. ویستم بپۆم، كە چی كۆكە بە شیوازێکی شیرینی ئەلمانی لیتی پرسیم:

- ئەفەندی، بۆچی تۆ ئەلمانییت؟

- بەلێ خانمەكە (لێرەدا لە لەهجەیی فەرەنسیدا مادام هەیه، كە بە ژن دەلێن. ئیمە لە بری مادموزایل كە تاییبەتە بە كچان، دەلێن خانمەكە).

- ئەفەندى، گويىمان لە دەنگى كەمانەكەت بوو. زۆر خوشت
لى ئەدا، ئىستە بۇ كوي ئوغر ئەكەي؟

- ئەگەر راستت پى بلىم خوشم نازانم.

- چۆن بە پىدا دەپۆى و نازانى بۇ چ جىيەك دەچىت؟

- دەپۆم و ناشزانم پووم لە كويىيە.

- كەوابى كە نازانى بۇ كوي دەچىت، فەرموو لەگەل ئىمە
وەرە.

- منىش بۇ ئەمە قىسمەت لەسەر ئەم پىيەى دانام، لە
خزمەتتەم، سوار بم؟

- بەلى سوار بە.

پشت عەرەبانەكە جىي خزمەتكار بوو، خۆم هەلدا و سوار
بووم. عەرەبانەچى قامچى لى پاكىشا و ولاخ كرديانە
چوارنالە. ئەوئەندەى نەمابوو شەبقەكەم با بىيا، لە خوشيانا
باكم نەبوو و دوو سەعاتى مابوو بۇ ئىوارە چۆن بچمە
سلاوى؟ زۆرىشم پى گران بوو، هەروا لىي خوپىي تا پۆژ
ئاوا بوو. ئەو جىگايەى دواى عەرەبانەكە كە بۇ خزمەتكار
كرابوو، جىي سى كەسى تىرى لى دەبوو و منىش لىي
پاكشام. توورەكەى نانەكەم نايە ژىرم سەرم و جار جار لە
دى وەچەتووتەم دەچنى، سەبىلىكم «پىپو» پەيدا كرديبوو تا
سەبىلىكى لى بكىشم. تووتەم پى نەمابوو، ئىنجا چى بكەم، خۇ
حەم عەرەبانەچىيە توورەيە هەندە نەگريسە كە ئاورپكى لى
نەدامەو و خوشى و چۆنىيەكى لەگەل نەكرەم. كەوتوویشەتە

کلیشمه وه تا سه ییلکی لئ با بدهم. له دلی خوما وتم سوالی
تووتن عیب نییه:

- هو عه ره بانه چی، تووتنت لا نییه؟

خوستی له خوئی بری، نقه ی نه کرد، وامزانی که را، کوئی
گرانه، له تکه سیوئکم تی گرت و بهر سه ری که وت، ناوپی
دایه وه و به دهنگیکی گر و لووتیکی منگنه وه بۆله یه کی کرد.
وتی کابرا ئه وه چیت لئ بهر ده بیته وه، وهخت بوو شه بقه که م
بخه ی... وتم: «تووتن.» وتی:

- تووتن چی لئ ده که ییت؟

- ماشه لالا له عقل و که مالت، نازانی تووتن بۆ چییه؟

وه لامیکی ناشیرینی دامه وه، منیش وتم: دیاره زور نه فامی.

- له تو نه فامتر؟

ئیمه که یاندمانه ئهم تیکه لییه، خانمه که م تیی خوری:
«مۆرینۆ بیده نگ به، عه ره بانه که راگره.» جا به منی گوت:
«ئه فهندی فهرموو دابه زه.» خۆم فرێدایه خواره وه، ده رگی
عه ره بانه که ی کرده وه و وتی: «وه ره ژووری.» له وه که یفه دا که
چوم وه ژووری، له ته نیشته خانمه که مه وه دانیشتم و به
مه عناه وه ئه حایه کم له کابرای عه ره بانه چی کرد، هه نگل هه نگل
ئاوسا. به که مالی شه تاره ته وه شه بقه م داگرت و پووم کرده
ئافره ته کان و وتم: «ئیا وه تان باش.» قاقا پیکه نین، ناویان
پرسیم: «فهرمووم، ئالفرد مۆله ر ئه فهندی.» خانمه که م وتی:

- ئوخ چه ند ناویکی خۆشه.

- به لئ خۆیشم دهزانم که ناویکی زور خۆشه.

- تو گورانیبیژی؟

- نهخیر، ههروا به کهیفی خۆم کهمان لیدهدهم.

- هیچ سنعهتیکى تر نازانیت؟

- نهخیر، بهلام وهک ئیوه ناویشانی من دهپرسن و له دیدا

ههموو کەس دهمناسیت، ئهگەر منیش له ئیوه بپرسم که

نهناسراون عهیه یان نا؟

تهپپیر دیسان پیکهنی، بهلام خانمهکه م فهرمووی: «نهخیر

عهیب نییه، ئه و سارینا یوتویه و منیش میکایلا قورتساس».

- چون، ههروا ئه م ناوه پرووتانه و هیچی تر؟!

- من پاهیب پنی وتبووم له ئه وروپا هه ر بنه ماله یهک که

نهختی ناسراو بئ، له پیش ناوه که یه وه «دو» یاخود «فون»

داده نری و به له قه ب ناوده برین، یا چه زه رت، یا جه ناب، یا

ئاغای فلان... ده بوایه مادام سواری عه ره بانه بوون و

عه ره بانه چیه کی وا به فیز و توو په تان هیه، له قه بیکتان

ببوایه. خۆیشان نه تانبوایه، بتانخواستایه، تا له م پئ و بانه

هه موو که س شه رمی لئ بکردنایه.

خانمه که م زه رده خه نه یه کی نا په زایی کرد و وتی:

- جه نایی ئه فهن دی، تکایه کم هیه، ئیمه وا بووین به هاو پنی

یهک و ئه وه نده ناویشانی خۆمان هه لدا، جارئ له وه زیاتر

مه پرسه تا خۆمان پیت ده لئین. دوایی یه کتر ده ناسین.

پاستی ئەمە نیوھەلکالانی بوو، منیش کەمێ توورە بووم،
خۆ هێجگار ئەم ھەموو تیکەلییەمان بە بەیندا پاربورد، ئەم
جووتەش ئەوھەندە ئیکرام نازانن کێسە تووتتە کەیان بخەنە
بەردەمی من و بلێن ھەرموو سەبیلی تێ بکە.

ھاتم بە کوردی داوای تووتنیان لێ بکەم، دوایی و تەم بە
نەزاکەت بێ خۆشترە. سەبیلە کەم ھێنایە دەری و وەک بلویری
منداڵان کە لە قورپی سپی دروست دەکری و فووی پیا ئەکەن
و وەک دووزە لە دەنگی دی، فیکەم پیا کرد. تەپپیر وتی:
«حەو! بلویرژەنیش دەزانێ.» ئینجا تەواو خەست بوو. بە
توورەییەو و تەم: «تەخێر، بلویرژەن نیم، بەلام سەبیلە کەم
تووتنی تیا نییە. داوام لە عەرەبانچییە کە تان کرد نەیدام،
ئەوھا بە ئیشارەت سەبیلە کەم خۆی داوای تووتن دەکات و
ئێوھش گویی نەدەنی، چی بکەم، بێ تووتنییە!

سارینا دیسان تە ھیزی تیا بوو، بە دەنگیکی بەرز دایە
قاقای پێکەنین... خانمە کەم وتی: «تۆ کە دەزانێ ئەوروپییەکان
«دۆ» و «فۆن»یان ھەیە، بۆچی نازانی ئافرەتان تووتن
ناکێشن؟» و تەم: «حەو! ژنانی ئێمە لە پیاو زیاتر تووتن
دەکێشن. ھەموو جارێ کلکی سەبیلە کەیان دەخەنە گۆچکە
منداڵ و لە سەرھوێ فووی پیا ئەکەن، گویی قانگ دەدەن.
پەنگە پوورە سارینا بزانی، مادام وایە بە دابەزم، سەری خۆم
ھەلگرم.» خانمە کەم وتی: «پاوەستە بزانی لە چی وای سەغەت
گەبوو تە؟» «یە کەم لە عەرەبانە چییە کە تان کە زۆر چرووکە و
سەبیلی تووتنی لە پیشچاوە. دووھم لە پێکەنینی تەپپیر، سێھەم
ئەوا گریمان خۆتان تووتن ناکێشن، ئەو نەدەبوو بۆ میوان
تووتن لە گەل خۆتان بێن؟»

لیره دا ته پېر دیسان هلی دای و وتی: «ئیمه چوزانین له
پې به خزمهت تلیاککیشیکی وهک تو دهگین.»

بهم تیهه لقورخانه وازی نه هینا، دیسانه وه پیکه نینه
ناموباره که که دهستی پیکرده وه و به زور خانمه که یشم هاته
پیکه نین. خواجه به قوربانت بم! به پیکه نینی میکایلا ده لاین
پیکه نین و به قله قلهی ته پیریش هر ده لاین پیکه نین. چاریشم
نییه، نه وای وتمان له عره بانه هاتمه خوار، بهم شه وه تاریکه
پوو بکه مه کوئ؟

له دارستان و جهنگل و بیابانه دا چی بکه م، هر درنده
دهمخوا. له دلی خۇمدا بریارم دا که نه گهر نه وان پیکه نین، هیچ
سه غله ت نه بم. هی هی وهک جوانووی نه سپ بچیلینم.
هر وای له بهرخومه وه لیکم ده دایه وه و ماته مین دایگر تبووم.
خانمه کهم لیتی پرسیم: نه وه موله ره نه فندی چی لیک
ده دایه وه؟ نیوهی هزار پینجسه ده.

- چی لیک بده مه وه؟ بئ توتنییه!

- باشه توتنت له مۆرینق بۆ نه سینم، به لام نابئ لای ئیمه
سه بیل بکیشی. هه لسه بچوره لای عره بانه چیه که، پئی ده لیم
توتنت باتئ. نه مه زور پئ ناخوش بوو، من گالته م به
عه ره بانه چی کردو وه و ئیسته ش بچم له لا دانیشم و سه ری
توتتم بداتئ، پووم کرده میکایلا و وتم:

- خانمه کهم، من لیره ئیوه نارحعت ناکه م، که سه بیه کهم
تیکرد، سه رم له په نجه ره که وه ده به مه ده ری، دوو که له که ی
ده دم به بادا.

ديسان تهرپر هلی دایه وه و وتی:

- نه فەندی، میکایلا که ئەمەندە تۆی خوۆش دەوی، بۆچی
سەغڵەتی دەکەیت؟

ئیتەر نهیهیشمه رەت، بانگری کرد مۆرینۆ راوهسته،
عەرەبانەکە ی راگرت و بە منی گوت: «فەرموو لای مۆرینۆ
هەتا ئەتوانی سەبیلە بکێشە، بەلام ئاگادار بە، لە پشته وه
دووکه لمان بۆ نهیەت.

بێدەسەلاتییە و لە دابەزیندا ترسی گیان! ناچار بۆ سەر
تووتن چوومه لای عەرەبانەچی و ئەم پەت پەتیەم بەسەر
هات. تووتنم لێ بوو بە دانەگەنمەکە ی حەزرەتی ئادەم. ئینجا
وتم:

- عەرەبانەچی، من بۆ سەبیلکێشان هاتمە لای تۆ، وامەزانە
دەرکرایم.

عەرەبانەچیە که کیسه تووتنه که ی فریدایه بەردەمم و وتی:

- نه خە لە تاب ی لە سەر ی زیاتر تووتن دەرینی.

که وای گوت، ئینجا ئەوهم که وته خە یال که چنگیکی لێ
بدزم. ئەگەر وای نه کوتایه، ئەوهم به خە یالدا نه دهات.

هەتا گرتی، سەبیلە کهم داگرت و چنگیکیشم لێ کردە باخەلم
و کیسه کهم فریدایه وه. هەر تەماشایشی نه کرد، کردیه وه به
قەدیا. ئەوه تووتن دەست کهوت و سەبیلەم تیکرد، ئینجا ئاگر
لە کوێ پەیدا بکهەم. ئێستە بەم هەزار حالە تووتنم لە
عەرەبانەچی سەندووه، داوای ئاگریشی لێ بکهەم، دێ به گژما.
چی بکهین چاکە! وتم: با داوا لە سارینا بکهەم، ئەگەر خۆیشی

نهیبی، ئه و به عه ره بانه چیه که بلێ ناگرم بداتی. وه رگه پامه وه
 و بانگم کرد: «جه نابی عیفت و نه زاکه تپیشه سارینا خانم، له
 سایه ی تۆوه تووتتم دهست کهوت، به لام ناگر دهست
 ناکه وێ.» له م ئه لقاب و فه صاحه ته ی من، ئه مجاره به خوشی
 خوشییه وه پیکه نی، به لام خانمه که به قاقاوه وتی: «له م
 ئیحتیراماته ش به شی ئیمه ی تیا نه بوو؟» تو بی ئه لقاب جوانی
 زاده گان، بی ئه لقاب و جوان، بی ئارایش و توالیت. سارینا
 تووپه بوو و وتی: «که وایی من ناشرینم! تۆش گوپت بی
 سه بیله که ت پراگره، به یانی ده کهینه دیکه له وێ ناگری بخهره
 سه ر.» میکایلا بانگی کرد: «وهستا مۆرینۆ، ئاگر بده به
 به گ.» ها ها ها، به مه تحیک بووینه به گیش. عه ره بانه چی
 خودگیری نه کرد، قوتووی قاوی دامی، سه بیلم داگیرسانم و
 لنگم نایه سه ر لنگ. باوکم له کوینه، تا سهیری ئه م عه زه مه تم
 بکا. نیو سه عاتی سه بیل دهوامی کرد، ئینجا فتم و هر
 چاوه پروان بووم تا بانگم بکه نه وه ئه و دیو. دهنگ نه بوو، ئینجا
 تووره که م نایه ژیر سه رم و بجی که و تمه کنگه خه و. سا نازانم
 چهند نوستبووم، له پریکا عه ره بانه به جاری هله بزیو و
 وامزانی له ت و پهت بووه. که خه به رم بووه وه تیفکریم
 عه ره بانه چی نوستووه. میکایلا بانگی کردووه و بۆی خه به ر
 نه بوته وه، ئینجا من بانگم کرد و دیسان هه لته ستا. میکایلا
 گوئی له دهنگم بوو، بانگی کرد: «ئالفرید ئه فهندی، تووخوا ئه و
 ماندووه، هه لی مه سیته. خۆت بزانه عه ره بانه که پهره وه که ی
 نه شکاوه؟ بازم دایه خواری و تیفکریم عه ره بانه هیچی لی
 نه هاتووه، به لام ولاخه کان وه ستاون و منیش به فرسه تم زانی،
 قاچیکی مۆرینۆم گرت و پامکیشا، له پهر خه به ری بووه وه. زۆر

توورپه بوو و وتی: «بۆچی من سهگم لاقم پاده کیشی؟» نهو
 توورپه بوو، من توورپه بووم و له ویدیوهوه میکایلا بانگری کرد:
 «مسیق مۆلەر، سهرکه وه رهوه جینی خۆت.» منیش وتم باشه.
 به لام خۆ من له سهیلکیشان بوو بوومه وه، که چی گوئی
 نه دامی. وتی: «جاری بچۆره وه شوینی خۆت.»

چارم نه ما، کلکم به خۆمدا گرت و سهرکه وتمه وه لای
 عهرهبانه چی. سا نازانم چهند سهعاتی تر پۆیوین، هه موومان
 به جاری خهومان لیکه وتبوو. من که چاوم کرده وه، روانیم
 ولاخه کان وه ستاون، له شوینیکدا که بن دارستان و شاخ و
 سیبه ری درهخت، دنیای تاریک کردووه. شهوقی چرای
 عهرهبانه که بهرده می ولاخه کانیشی نابینی- پیریژنان
 حیکایه تیان بۆ کردبووم که له جهنگه لی وادا، دیو و پهری و
 جنوکه و درنده ههیه. سامم لی نیش و له پینشچاوم جهرده و
 دیو نه پۆین. وهک نه وه بوو گویم له دهنگی پینی زه لام بی، هیز
 له نه ژنوما نه ما، له پرنیکا گرمه یهک وهک پژمه ی جان وه ریک
 پهیدا بوو. من که وتمه خوارئ و له زرمه ی من،
 عهرهبانه چیه که خه به ری بووه وه و تیی خوریم: «کورپه
 کی؟» هاوارم کرد: «وهستا مۆرینۆ منم.» وتی: «بۆچی
 که وتی؟» وتم: «پانزه ههنگاو له بهرده مماندا دهنگی پینی زه لام
 و پژمه ی جان وه ریکم بیست.» عهرهبانه چی پیکه نی و وتی:
 «خوا ههقه پاله وانی چاک و دلاوه به جهنگی. له پژمه ی
 نه سپه شیت که وتووێته خوارئ.» له گفتوگوه ی ئیمه دا میکایلا
 خه به ری بووه وه و بانگی کرد: «نه وه چیه؟» مۆرینۆ له پیش
 مندا وه لامی دایه وه و وتی: «خانمه، ماشه لا نه فهندی میسیق
 مۆلهری پاله وان، نه مهنده نازایه که له پژمه ی بارگیر که وتوته

خواری.» ئەم پلاری عەرەبانەچییه کاری کردە جەرگم، بەلام
هیشتا ترسم بەسەر نەچووبوو و لە دلی خۆمدا وتم: «ئێ با
بگەینە شاتوو و ترسم نەمینی، خۆم دەزانم چیت پێ دەکەم.»
میکاایلا وتی: «پەنگە لە خەودا ترسابی، قەیناکات.» منیش وتم:
«خانمەکه، من لەوانە نیم بترسم، مۆرینۆ درۆ دەکات.» وایزانم
مۆرینۆ درۆزنی پێ ناخۆش بوو، قامچی بۆ ولاخەکان
راوهشاندا. دەیویست تیم بگەینە نیت که منیش وا دەداتە بەر
قامچی. لەتاو قامچی ولاخ کەوتە لۆقه و منیان بەجێهێشت.
بانگم کرد: «هە، لە پێی خوا بەجیم مەیهلن.» عەرەبانەچی
وتی: «قەیناکە نەختی پێ هەلگرە، بۆ بەیانی دەمانگەیتی.»
ناچار پام کرد و خۆم گەیاندا پەنجەرە میکاایلا. بانگم کرد:
«بەجیم دیلن!» سارینا وتی: «بەخوا بۆ بەجێهێشتن باشی،
بەلام ئەگەر بەجی بمینی، من پەکی پێکەنینم دەکەوێ. بڕۆ سوا
بە.» عەرەبانەچی راوهستاندا، ئینجا که ترسی بەجیمانم نەما،
خۆم کوتایە بەردەمی خانمەکەم و وتم:

- تۆ سەبارەت بە من زۆر بە پەحمی. من کەوتووومەتە
خوارەوه، هەموو لەشم تێکشکاوه، تووخوا ئیتر مەمنێرە لای
عەرەبانەچی.

فەرمووی وەرە لامان سوار بە، منیش خۆم هاویشته
عەرەبانەکە.

- سەبیلمان لە لا ناکیشیت؟

- ئیتر تۆبەم بێ، حەز دەکەم هینجکاری تووتن ناکیشم.

- نەخێر، خۆ هەمیشە لە پێ و بان نابین. لە شاتوووەکەدا
دەتوانی سەبیل بکیشیت.

- ئەى بۇچى لە شاتوو لىك جوى دەيىنەۋە؟

دېسان سارىنا ھەلى دايە و گوتى: «تا خۇمان حازر كەين،
كە گەيشتىنە شاتوو مىكاىلا لە پرۇنس ئالفريد ماره بكةين.
ھەرچەند شەرمە زارېش بووم، ئەمما ئەمە گالتە بوو و بوو بە
مايەى ھىوا و ئومىد. ئىتر چەسپىيە كەللەمەۋە. مىكاىلا لە
بەختى من پىكەنى و شەرمەكەم بەسەرچوو.

بە ەرەبانەچى وت: «مۇرىنۇ نەختى گورج لى خوپە، با
زوو لەم ئورمانە دەرېچىن.» قامچى كىشا و سا ھەروا پۇيىن
تا پۇژ بوۋەۋە. بە راستى گزنگى ھەتاو لەو دەم و شاخ و
كەنارى خەنگەلستانى و ئورمانە زۇر شاعىرانە بوو. ھەندىكى
تر پۇيىن و گەيشتىنە شوئىنى جۇگەئاۋى. ھارە ھارە دەرۋا،
پوو دەكاتە دەشتى مىرغوزار و لالەزار لەوئى دابەزىن. مۇرىنۇ
ولاخەكانى كەردەۋە و ئاۋى دان، ئالىكى كردن بە سەرەۋە.
خانمەكەم وتى: «ئەفەندى برسيت نىيە؟»

وتم ئارەزوۋى ئىۋەيە. لەسەر چىمەنەكە مۇرىنۇ سەفرەى
پاخست، سەفرەيەكى شاھانە. بانگيان كەردمە سەر سەفرە، منىش
پام كرد چووم توورەكەى نانە پەقەى خۇم، دەرەكەم كەردەۋە
و بە جارى ھەلم پشته سەر شەكرلەمە و كفتە و بريانىيەكە.
سارىنا ئەو دەشتەى پىر كرد لە قاقا. من زۇر تووپە بووم و
وتم: «من بە سوالكەر دەزانىت؟» خانمەكە فەرموۋى: «تووپە
مەبە، سارىنا ھەز دەكات لە ناو ئەم دارستانەدا قاقا بەجى
بەيلىت.» لە نان بوۋىنەۋە، مىكاىلا بە خەمىكەۋە وتى: «ئىنجا
ئەگەر لوتف بفرموى ئىزە جىي كەمانە.»

پامکرد که مانه کهم هانی و وتم: «چی ئاره زوو ده فەرمووی؟» وتی: «ئەگەر بەستەئە هێجرانی بەناوبانگی لویجی بخوینی زۆر مەمنوون دەبم.» خوا و راستان من خۆم زۆر ئەو بەستە یەم لا خوش بوو، چاکیشم دەزانی. عەینەن هێجرانی کوردی، بەلام گلهیی لە بیوه فایی یار، بە هەموو پەژارەئە خۆمەوێ که مانه کهم هێنایە واوهیلا و خۆیشم بە پۆ پۆ ئەو بیتە یەم زرنگاندهوه. کاتی پوانیم، خانمە کهم پووی کردووه بەولادا و دەستەسپێکی ئاوریشمی بە دەستەوهیه و چاری دەسپێ. زۆر پەشیمان بوومهوه، وتم ئیتر ئەم مەقامەئە بۆ نالیم. قاوهلتی و گۆرانی ناو دارسان بپایهوه و سواری عەرهبانە بووینهوه. ئینجا قەدرم زیادی کردبوو، تەنانەت مۆرینۆی عەرهبانەچیش بە خوشەویستییهوه لێی دەپوانیم.

ئینجا عەرهبانەکه بەسەر شۆستەیهکی پیکوپیکدا هەروا له خۆیهوه وهک ئەوهی خلیتەوه، بی خرپە و خشە دەپۆی. منیش لەناو عەرهبانەکه بەرامبەر خانمە کهم دانیشتبووم، تاو تاو بە پیزیکهوه تەماشای چاویم دەکرد. بەم لادیی و هێچنەزانیهی خۆمەوه، خەم و پەژارەیهکم له چاوانیدا دەدی. له بەختی خۆی نارازی بوو، بەخوا ئەو چاوه گەشانه به ماتیهوه هینده جوان بوون، نیو نیگایهکیان جەرگی ئینسانی دەبپێ. ئینسان له شیرینی ئەندامی، زیاتر عاشقی کار و شیوهی ناسکی دەبوو. خەیاڵم دابووێهالی ئەو و خۆیشم ماتی و ماتەمی گرتبوومی. خەو بردمیهوه و که خەبەرم بووهوه تاریک بوو، شەو بەسەردا هاتبوو. خانمە کهم فەرمووی: «دیاره له عەرهبانەدا ماندوو بووی، که وا من بیرچوووهوه و تیر نووستی.»

- زور شهرمه زارییه بۆ من، که جیگایه که ته شریفی توی
لایی بنووم. له خوه کهیشدا هر له خزمهت تۆدا بووم.

خوا و راستان ئه مه ی زور لا خوش بوو. به درویشی
نه خسته مه وه، ئینجا لای پرسیم:

- قوربان، زورمان ماوه بۆ شاتوو؟

- بڕوانه له پێشمانه وه پووناکی چرا ده بینى، ئه وه دێیه که و
به ناو ئه و دێیه دا تینه ده پهرین. نیو سه عات له و دێیه به ولاوه،
ده گهینه شاتوه که ی خۆمان.

من له خوشی ئه وه دا بووم که ئیتر له سه فه ری ناو
عه ره بانه ده رده چین و ده گهینه مه نزل. که چی ته پیر وتی:
«ئوه میکایلا دلخوشیت ده دا ته وه، هیشتا زورمان ماوه و
نەختیکی تر ده گهینه سه ر پر دیکی گه وه ره، ئه و پر ده نیوه ی
پێیه.» زوری نه ما بوو با وه ری پێ بکه م، له به ختی من
خانمه که فریا که وت و وتی: «با وه ره مه که.» هینده ی پێ نه چوو
به دهنگی ره وه ره وه ی عه ره بانه که زانی مان گه یشتووینه ته سه ر
پر ده که. سا تپه پهرین و تینه پهرین، مۆرینۆ به دهنگیکی مه ردا نه،
بانگی کرده پێش خۆی: «کۆره کئی؟»

عه ره بانه را وه ستا و پوانیم له په نه جهره ی هه ردوو دیوی
عه ره بانه که وه دوو سه رزل سه ریان کرد به ناو عه ره بانا که دا.
دوو که لله ی کولگنی جه هه ننه می ناو چاوان گرژ، یه کیکیان
ده ستیکی هه لبری و وتی: «مه جوولین.» که وای گوت، ئه مه نده
ترسم لێنیشست، ئه و شه وه که له پژمه ی بارگیره که که وتمه
خوارێ، له چاو ترسی ئیمشه ودا جه ژن بوو. له گه ل ئه وه شدا
چونکه چاوم له چاوی خانمه که بوو، ویستم وه ک پاله وان بێمه

مەيدان، بانگم كرد: «چىتان دەۋى وا سەررەپى بە پىيوار دەگرن؟» يەككىيان وتى: «تۆ كىنى پىسى مردار، ئەۋەندە لە خۆندا شك دەبەى بىت بە گز ئىمەدا؟»

مىكايلا بە منى وت: «تۆ دەنگ مەكە.» خۆى مەردانە دەستىكى نايە كەلەكەى و بەرزبۈۋەۋە. پرووى كىردە كابرا و وتى:

- بە من بلى، چىت دەۋى؟

كابراى چەتە بە شىۋەيەكى چوختى و بىعارانە وتى:

- ئۆۋ، ئۆۋ، جەنابى خانم بچكۆلە وا بە توندى نا، نەختى بە ھىۋاشى. ئىمە سى كەسىن و ھاتوۋىنەتە سەر پىت، بەشى گوزەرانى دە پانزە سالىكمان بدەرى داۋىنت ماچ دەكەين و دەپۋىن بە پىى خۇمانا.

- ئەى ئەگەر نەبىن، چى دەقەۋمى؟

- ئەۋسا خۆى دەيزانى، ئوبالتان بە ئەستۆى خۆتان.

كە زانىم خانمەكە ھاتە زىبان و توند بوو، منىش لە دۋاى ئەۋەۋە وتم: «ئاغا، بۆچى خەلك كرد و كۆش بۆ ئەۋە دەكەن بىدەن بە ئىۋە! ئەۋەتا پىت دەلىم، دەپۋى بىرۆ، نارپۇى پەلت دەگرم و دەتدەمە دەست پۇلىسخانە، ناۋەجاخ.»

كابرا كە ئەمەى بىست، دەمانچەكەى ئاراستەى ناۋچاۋانم كرد، ئەۋىترىيان كە لە پەنجەرەكەى ئەۋلاۋە سەرى ھىتابۈۋە ژوورەۋە پۋانىم ھىچى بە دەستەۋە نىيە. لەۋە دلىياىم پەيدا كرد كە ھىچى پى ناكى، ھەۋلى ئەۋەم دەدا ئەمىيان بەيدەست بكەم. كىتوپر پەلامارى دەمانچەكەى دەستىم دا، پەلم گرت و

بام دا. دهمانچهي له دهست كه وته خوارى بؤ ناو عهره بانه كه،
 په فېقه كې له وديوه وه سهرى ته واو هېنايه ژووره وه تا
 دهمانچكه هه لگړئ. روانيم نهو ميكايله ناسك و نازداره وهك
 به چكه شيرى هاته جوښ و ملېچېه ناوړيشميه كې له مل
 داگرت و نالانديه ملي كاېرا و توندې كړد، خستيه لرخه لرخ.
 سارينايش سهرينكي ملېچېه كې گرتېو و توند راي ده كېشا.

له پر زرمې دهمانچيه ك هه ستا و نيوه خنكاو به لادا هات.
 نه مانزاني نه مه كې بوو؟ كه له په نجره كه وه ته ماشامان كړد
 موزينوې عهره بانه چې بوو، له سهرخو هېچ نه شله ژابوو، به
 هيواشي وتي:

- خانمه نه فهدى مه ترسه هېچ نيه. ئير نه دنيشه مان نه ما.

كه نه واي وت، منيش وتم: «ئاي وهستا موزينو، يه كيكي
 تريان وا ليره به ته له وه بووه و پلم باداوه. وتي: «نافهرين بؤ
 تو، تو نهو كوړه بوويت كه ئيمه نه مان ناسيېوې.» كه واي
 وت نه حايه كي ترم كېشا و به دهماخ قولي كاېرام وا بادا
 هاواري كړد، وتم: «كافر خوت راوه شيته و دهست توند
 بقووچينه، پاره كان كه له خانمه كې منت وهرگرتووه، له
 دهست نه كه ونه خوارئ.»

له و هلو له و هرايه شدا ديسان ته پير دايه قاقاي پېكه نين،
 نه ما موزينو وتي: «ميكوزه با نه مه يان به زيندويه تي بيه نه
 پوليسخانه و بيخه نه ته له وه، موزينوښ هات و دهرگاي
 عهره بانه كې كړدوه و توندوتول مه يكه چنگيمان پېچا. كه
 هوشم هاته وه، ته ماشاي دزهم كړد فيله ته نئ ده بوو، ئينجا وړه
 كرتمي كه من چوڼ ويراومه دهست بده مه دهستي نهو

په تياره يه. وهك جووله كه كه ي زړيبار نه و كات زوړى نه ما بوو
 زاره ترهك بم. ليم بوو به مهراق ثايا كه نه مانه هاتن دهوړى
 ئيمه يان دا، مؤرينو له كوڅ بووه، مه گهر يه كنيكان چووه له
 پيشدا مؤرينو بگرئ! جا مؤرينوش بازي داوه ته خواري و
 له گهل كابر تيك هه لچوون، فرسه تي لپه پناوه و خه نجه ريكي له
 كورته كه لي نه ويان داوه و كوشتويه تي، ئينجا هاتو ته فرياي
 ئيمه. دهنگي نه و ده مانچه يه هي نه و بوو كه نيچيره كه ي
 خانمه كه مي كوشت.

نه مه هه رسيكمان نازاييمان نواند، وه لي نه گهر هه قى خوات
 دهوځ. خانمه كه هونه ري له هه مووان زياتر بوو، كچيك
 ده روده شت و دز و جهرده ي نه ديبي و به و جه ساره ته وه دزه
 به يده ست بكات، نازايه تي چاك نه وه يه. مؤرينو گوريسيكي
 خسته قو لي دزه وه و سه ري گوريسي به ملي دواي
 عه ره بانه كه وه به ست و وتي: «تا ده گينه دي، ده بي
 گورگه لوقه بكه ي.» هه رچند ميكا يلا وتي: گوناخه با سواري
 عه ره بانه كه ي كه ين.» وتي: «بشمكو زي سوار نابيت!»

مؤرينو سوار بوو و ليمان خوړي، له ږي هه ر باس باسي
 جهرده و نازايي بوو. نازانم چون بوو و هيشتا شهرمه زاري
 نه و هم و له دلما گرنيه كه بو نه وه ي پيم بلين نازايه درويه كم
 هه لبه ست. ئيستاش ده ترسم درو دهر كه وي (ياران وه سيه
 بن خوتان له درو بپاريزن، درو زني له هه موو شتيك خراپتره)
 به خانمه كه مم وت: «من هه ر نازا بووم و له پيش چاوي
 سارينا خوم نانويتم، جاريكي تريش ليم قه وما. ميكا يلا به
 پيكه نينه وه وتي:

- هه‌ی ناشی نه‌قه‌وما‌یی؟

- قه‌وما و برایشه‌وه.

- چۆن؟ خۆ نه‌یانکوشتی.

- له‌ سایه‌ی سه‌ری تۆوه‌ کێ رایه‌ی ده‌که‌وێت.

- سا‌که‌واته‌ بۆمان بگێژه‌وه‌ با دزه‌یش گویی لی‌بی‌ت و نه‌لی

پیاوی حیز گرتوومی، با بزانی پیاوی ئازا گرتوویه‌تی و داخی
له‌ دلا نه‌مینن.

- پۆژی باو‌کم هه‌ندی پاره‌ی له‌سه‌ر مسکینه‌کان بوو،

ناردمی قهرزی بۆ بستینه‌وه‌، دێیه‌ک هه‌بوو پێگای چوار
سه‌عات له‌ ئیمه‌وه‌ دوور بوو، له‌وێ پاره‌کانم سه‌نده‌وه‌. هاتم
بگه‌ریمه‌وه‌، ئێواره‌ دره‌نگ بوو و ديهاتیه‌کان زۆرم له‌گه‌ل
خه‌ریک یوون به‌ند نه‌بووم. هاتم و به‌ پێوه‌ ته‌نها چه‌قویه‌کی
باریکم پێ بوو.

میکایلا پێکه‌نی و وتی:

- ئه‌یه‌رۆ! چۆن پیاویکی وه‌ک تۆ به‌ ته‌نها چه‌قویه‌که‌وه‌

که‌وتووه‌ ته‌ پێ؟

- پیاوی ئازا چه‌کی بۆ چیه‌؟ خۆ تۆ ئه‌و چه‌قویه‌شت پێ

نه‌بوو.

- ئینجا وا به‌ پێدا نه‌پۆیم و گۆرانیم ئه‌وت.

سارینا وتی: «ئێه‌ی که‌مانه‌که‌ت له‌گه‌ل لێ نه‌ده‌دا؟» «نه‌خێر

هێجگاری له‌ مالی باو‌کم ده‌رنه‌کرا‌بووم تا که‌مانه‌که‌م پێ بێ.
گۆرانیم ده‌وت و له‌ په‌نای بنچکێکدا حه‌وت زه‌لامم لێ

پاپه پری. «سارینا: «نافه رین بنچک درهختی تویی نه بی. برادره
بۆت هه ئاسووپری تا زووه راکه نه تگرن.»

«چۆن راکهم؟ به جارێ دهوریان دام. له بهر ئازایی من هه
هه وتیان نه یانویزا بینه سه رم. به کێکیان بانگی کرد، چی پاره ت
پێیه بمانده ری. جارێ وتم ئه مه هه وتن، دیاره ته نها پیاویک
ده ره هه تی هه وت کهس نایه ت، وا چاکه چیم پێیه بیانده می.»

دوایی وتم: «باوکم باوه پ ناکات پرووتیان کردیتمه وه،
چونکه لای ئیمه ته سه لن دز و جه رده هه نه بووه و ناشیته.»

دیسان ته پپیر دهستی کرده وه به پێکه نین: «بیره وه ریت
باش نییه، له لایه که وه هه وت جه رده دهوریان دابوویت و له
لایه کی تریشه وه ده لیت لای ئیمه دز و جه رده نییه.» تیفکریم
پاست ده کات. خراپ گیرام، به کسه ر هاتمه ده ست و وتم:
«ئه وانه جه رده ی لای ئیمه نه بوون، زانییویان پارهم پێیه له
لایه کی تره وه هاتبوونه سه ر پیم.»

- ده ی ریکی خه، با بزانی دوایی به چی گه یشت؟

«دوایی به چی گه یشت؟ وه ک شیر پاپه پیم، دهستم دایه
چه قۆکوله، هه چیان نه یانویزا جم بدن.» ئه م هه ویره ی من
دهستم کردبوو به شیلانی ئاوی زۆری ده ویست. به ره که ت دا
گه یشتینه دیکه و له بهر قه لله ره شه که دا راوه ستاین،
جه ندرمه کان به که مالی پێزه وه هاتن و ماندوو نه بوونی
میکایایان کرد و دزه یان برد و ئیمه ش که وتینه پێ. زۆر
نه پزیشته ی گه یشتینه بهر دوو ده روازه ی زۆر گه وره، که
عه ره بانه که له گۆشه یه که وه ده چووه ژووره وه، سوار به

پمەوہ پیا یا تیدہ پەرین. خانمە کہ فەر مووی: «پۆستەم ئالفرید
ئەفەندی، ئەمە شاتووە کە یە کە ھەر دەر توت نایگەینی.»

فەسلە دووھم

شاتوو

جاریکیان پراهیبه که باسی داستانی شاتووی بۆ کردبووم، که له دەورەى دەرەبەگیدا کۆشکی قوللەدار، وەک قەلای مەحکەم دروست کراون و دائیرە و حەشەمى ئەو پریئسانە بوو که تێیدا بوون. من وام ئەزانی که ئەمە خانوویە که پەنجا شەست ھۆدەى ھەیه، که گەیشتینه بەردەمى شاتوو، خانمە که وتی: «ئەمە شاتووە.»

جاری تینەگەیشتم شاتوو چۆنە، دواى پراھاتم و شارەزا بووم وا بۆتان دەگێرمەوہ.

ئەم بینایەى ئیمە چووینە ناوی شاتوو لۆرانسە، له سالى ۱۷۳۶ دروست کراوہ. نازانم ئەو لۆرانسە کێیە «پەنگە لۆرانسی ۱۹۲۵ بى، پۆحى لەو زەمانەدا وەک سەرسرییە ھۆدی کارى کردبى» خو من ھیشتا میکایلا و سارینام تەواو نەناسیوہ، تا بزەنم لۆرانس کێیە؟

جاری ئەو دائیرەى شاتووە که من شارەزای ھەندیکى بووم، تا چاو کار دەکا دەوران دەور دەیارىکی زۆر مەحکەمى بلندی وەک دیوارى قەلای تێدا دروست کراوہ، دەروازەیکى گەورەى تێخراوہ. که له دەروازەکە دەچییە ژووری، سەقامیکى دە مەترى شوستە و ئەمبەرەو بەرى شەقامە که باخ و باخچە و درەختى گەورە و کەلەگەت سەریان

کیشاوه ته ئاسمان. له مبهري پړيوه و لای پاست، دائيره ی
 قاپيه وان و پاسه وان، لای چهپ دائيره ی خزمه تکار و
 له ولایشه وه جیگای چیشته خانه و عه ره بانه چیه. هر فهرمانی
 له نه سلې شاتووه و بدری، زیلنک له هډه ی خزمه تکاراندا
 هیه بانگیان ده کهن، جا خزمه تکار دی و فرمان به جی خوی
 ده گه یه نیت.

نیمه که گه یشتینه بهر دهر وازه دهسته و دائيره ی شاتو
 هاتن به پیرمانه وه و له و بهرده رگایه تا بیست ده قیقه هر ماچ
 و موچ و یه کتری له باوه شگرتن بووه، منیش وهک سه به ته ی
 پت پچراو بن ماچ و موچ و باوهش که وتووم.
 له پاش چهندي یه کی له ئافره ته کان پروی کرده میکایلا و
 پرسى:

- پوړله کهم، ئه م ئه فهنديیه کښه؟

- پوړی ئه وه هاوړېمانه «ئالفريد موله ر».

که وات وت منیش شهبقم داگرت، بۆچی له و ته لاشه دا
 دهستم نه چی به کوئی شهبقه کهما و تیا عاسی بی... بۆم نه کرا
 ته و قه ی له گهل بکه م. خانمه کهم وتی:

- پوړی گیان، کهمانی چاک لی ددها.

- ئوو، براقو، ئافه رین.

بۆ شایه تی ئه و ساتهش، کهمانه کهم له بن دهستما بوو. که
 میکایلا تاریفی منی کرد، پیاو و ئافره ت دهستیان کرد به
 سهیرکردنی من. تا ئه و حه له وایانزانیبوو له و دۆمانه م که به
 دهرکانه وه کهمان لی ددهن. چونکه پانتولیکم له پیدا بوو که

سەرئەژنۆکانی سێ جار پینە لەسەر پینە، پینە کرابوون. هیشتاڤ پیتالی گاجووتەکانی پتووە بوو. چاکەتیکێ کورتم لەبەردابوو بە خۆیشم نەمدەزانی ئەسلی ڕەنگەکە ی چییە. چونکە بە کۆنی کە کپیووم، ڕەنگەکە ی دیار نەبوو.

پۆستالەکانم نالچەیهکی پان و پەنجە ی پیم لە لووتەکانیانەو دەرچوو بوو، شەبقەکەیشم ئەوئەندە کون کون بوو، کە پەنجە ی دەستم چوو بە کونیکیان. باوەرم پێ بکەن، ئەو سایە خانمەکەیشم کە ورد بوووە ئەم هەموو کەسانە و تەماشام دەکەن، ئەو لە من زیاتر تەریق بوووە. وتی: «ئالفرید ئەفەندی، تا جیت نیشان دەدەم، وەستا قاروون میوانداریت دەکا، فەرموو لای ئەو.» ڕوانیم زەلامیکێ کە لەگەتێ تەنگەستووری سمیلزەرد پیتشم کەوت. ناچار دوا ی کەوتم و چووینە دایرەیک کە چوار هۆدە ئەمبەر و ئەو بەری پر فەرش، میز و سوراخی و هەموو شتیکیان تیا بوو. توومەز ئەمە دائیرە ی باخەوانە. وتم: «ئینسان باخەوانی شاتوو بێ.» ئەو شەو تیر نووستم، بەیانی لە خەو هەستام و کچە کارەکەریکی جوان و نازدار، بە لەنجەولار هات. بوخچەیهکی ئاوریشمی لەبەن باخەلا بوو، وتی: «خانم بۆی ناردووی.» جارێ جلم لە بیر چوو بوووە، غەشیمانە لیم پرسی: «توخوا تۆ ئیسمی شەریف ت چییە؟»

- بەرتای کارەکەرت.

ئامان چەندە زمانی شیرین بوو، خۆیشی چەندی لێ دەهات. بەلام من کە دلم لای خانمەکە ی خۆم بیت، ئەمانە بۆ مەزە تەماشای دەکەم، چار پیاخشانە. کە ڕۆی، بوخچەکەم کردەو

و دهستی جلی ئه فهندیانه ی تیاوو، له بهرم کردن. ئه ممانانم
چۆنم له بهر کردوو، ئیواری ديسان عهینی کچ هاتهوه و وتی:
«مادموایل چاوه پێته، فهرموو.»

هه لسانم چووم، به ناو باخچه دا قهیرئ پۆییم و گهیمه
دائیره ی شاتوو. سه رکه وتم و خانمه کهم له بهرده رگا
چاوه روانم بوو، وا تینگه ی شتم، بۆیه خۆی چاوه روانی دهکرد، تا
سه هویه ک نه کهم. به خیرهاتنی کردم و چوینه ژووره وه و
تهقدیمی کردم، چاکبوو نه یانناناسیمه وه. ئافهرین، کۆستۆمی
تازه «له هه موو شوینی که وا بخۆیه» سی ژن و پیاویک له وی
بوون، یه کینکیان ساریانی ته پپیر، دووهم پووری خانمه کهم،
ئه ویتیریشم نه ناسی. پیاوه کهش میردی پووری میکایلا بوو،
پیره میزدیکی پشسپیی نوورانی - زوج الکبیر- پیاوه که به
پوویه کی مهردانه وه به خیرهاتن و خوش و چلۆنییه کی گهرمی
کرد. هه ندیکی پچوو سه ری نایه بناگونی ژنه که ی و به گوینا
سرپاند و ئیشاره تیکی کرد. یه کسه ر چووه ده ری و هاته وه و
سینییه کی زیری به دهسته وه بوو، تا مرهبا بۆ من بینئ. پوانیم
له سه ر سینییه ی زیر قاهن مرهبا و له پیاله یه کدا چوار پینج
که وچکی شیرینی و له پیاله یه کی تر دا ته نها ئاوی تیا یه،
ده مزانی ئه م که وچکانه هه مووی بۆ من، بۆ ئه وه دانراوه که به
هه ر که وچکینکیان و جاریک مرهبا یه ک بخۆم. که وچکه کانم به
جاری هه موو گرت به دهسته وه و یه که به یه که له مرهبا کهم
هه لده دان. که چی ديسان له هه موو جیه که، قاقای ته پپیر پهیدا
بووه وه. ئه م پیکه نینه من دهکا به که ری نیوه زه پ.

که وچکه کانم دانایه وه و نه مخوراد. میکایلا وتی: «قهیناکا، تا
دهتوانی بخۆ.» منیش وتم: «حه ز له شیرینی ناکه م.» ئینجا

منتدی ~ إقرأ الثقافي

پیاوه گوره پشسپیه که لئی پرسیم: «دهزانی بنووسی و بخوینته وه؟» وتم: «به لئ.»

وتی: «له دهوری شاتوو و له سهر جاده که دائیره یه که هیه، ئه وه دائیره ی گومرگی ئیمه یه. مه ئمووریکمان هه بوو به ناوی بایاتوم، یانزه سال مه ئمووری گومرگ بوو و له م چهند پۆزه دا مرد. ده گهرین مه ئمووریک بۆ شوینه که ی بدۆزنه وه، ئه وه تا تو هاتی، تۆمان له جینگای ئه و دانای. وتوومه تا دائیره که ت بۆ پاکه وه که ن. فهرموو له گهل ئه و پیاوه بایا پیه ر، به چۆره دائیره ی خۆت.»

پیه ر پشتم که وت و من له دواوه، ده رگای دائیره ی بۆ کردمه وه. له سهر سالتونیک دوو هۆده به رامبه ری یه که هه بوون، هۆده کان هه موو پرفهرش، مۆبیلای جوان و میز و ئاوینه و تاقمی توالت و یازیخانه یه کی دروست و شیکیان تیابوو، ئه سکه ملیکی فرفرۆکه ییش که له سهری داده نیشتی و به هه موو لایه که دا ده تتوانی بسوو پیتته وه.

له سهر ئه سکه مله که دانیشتم، له کورسی نیابه ت خۆشتر و هه میشه ییتر بوو، به ملادا سوورامه وه، به ولادا سوورامه وه و بانگم کرد: «بابه وه ره سهیری کوپه نابه کاره که ت که ده توت نابن به هیچ. جارێ هیشتا ئه مه ئه وه لمانه، ئی فره یشی ها له مال»

سهیری قهید و قیودی بایاتوم کرد «فلان عه رابانه زه خیره له فلان جیگاوه هات و چوو بۆ فلان جی» ئه مه نده ره سمی وه رگیرا. ئه مه ماده ی قهید و قیودی بوو، به لام ته ربیی هۆده

نەگە پامەۋە. ھاتمەۋە ھۆدەكەي خۇم و تىفكريم، بەرتا ھات و
 وتى: «خانم دەفەرموى جلى لەبەر كا و بىت نان دەخوين،
 لەسەرى پاۋەستاوين.» نيازىم بوو نەچىم، بەلام بى ئەمرى
 خانم پى ناكرى. ناچار ھەلسام چووم لە پى تووشى مۇرىنۇ
 ھاتم، وتى: «تووخوا پاست دەكەن دەلین بە جلى كەرنەۋالى
 مەسخەرىي كرىسمسىيەۋە چوۋىتەتە سەر سفرە؟»

- چى بگەم، نەشارەزا بووم.

- ئەۋە خۋاى من گرتتى، تووتنىشت لى دزىم و دەرىشت
 كردم.

- ئىنجا ھەر ئەمەمان پى دەۋىست، تووخوا تۇش برىنم
 بگولینەۋە.

- نەخىر، ئەۋە گالتەمان لەگەل كردى، كەسمان ئادابى
 خزمەتمان لە سكى دايكمان دەرنەھىتاۋە. دەفەرموو سەرکەۋە،
 سەرکەۋە تۇ ئەمەندە دلساف بىت، دۋاىي بە پۇژى خۇت
 دەگەي.

سەرکەتم، ئەمما چ سەرکەۋتنيك، دلم لە مستما بوو و
 ئەگەر كارەكەرى لەو كاتەدا خۋويەكى لى بگردمايە، بە لادا
 دەھاتم. سەرم كرد بە ھۆدەدا و پىۋىست ناكات من بۇتان
 بگىرپمەۋە، خۇتان ئىتر تىگەيشتۋون كە تەپپىر و قاقاكانى لىم
 بوون بە مارى قە قە. ئەمجارە خانمەكەم نەھاتە پىكەنن،
 فەرموى:

- فەرموو ئەفەندى.

- زۆر سوپاسى تۇ دەكەم.

دانیشتم، ئەمما بە شەرمەو. زاواکەى خانمەکەم چاک و
چۆنى لەگەل کردم و وەلامم دایەو و وتى: «با ئەمپۆ قەیدى
بکەین کە دەستت بە ئیش کردوو.» پەروى کردە کارەکرەکە
و وتى:

- بەرتا، ئەمپۆ چەندى مانگە؟

من لە پێش بەرتادا وەلامم دایەو و وتم:

- ئەمپۆ ٢٨ى کانوونى یەکەمە.

- چۆن ٢٨ى کانوون؟ بۆ چ سال دەگەریتەو؟

- ئەفەندیم، تەقویمى ھۆدەکەى من وا دەنوینى.

دیسان تەپپیری دواپراو پێکەنینەکەى لەدەستیاوو، دایە قاقا
و خانمەکەم وتى:

- ئالفریدە ئەفەندى، ئەو تەقویمى پارە.

ئینجا بەرتا وتى:

- ئەمپۆ ٣ى ئۆغۆستسە.

منیش وتم:

- عەفوو دەفەرموون، کەواتە منیش با تەقویمەکەى خۆم
پاست بکەمەو.

- کام تەقویم؟

- لە دیوارە سپییکە، بە مەرەکەبى شین تەقویمیکی
چەسپاوم دروست کردوو.

- کۆرە نەتکردبى! چۆن لە دیوار تەقویم دەکرى؟

~٤٥~
منتدى إقرأ الثقافي

- به خوا کردوومه و برپاويشه ته وه! که واته با بچم رهشی بکه مه وه.

- جاري با نان بخوين.

هه لساين چووينه سهر سفره، له سهره وه زاوا نه فهندي و وه لای راستيه وه سارينا و پووري خانمه کهم و لای چه په وه ميکايلا و من دانيشتين. که له ته نيشت ميکايلا وه دانيشتم، هه موو دهرديکم له بير چووه وه. ئاوا سهرم لای به رز کرده وه و به پئی له ته خته ی فهرشی ژووره کهم مه قمام لای دها. سارينا له سکی خویا نه کولا، منيش هيچ خۆم تی نه گه ياند. کاسه يه کی شوربا ی زليان هانی و هر که سه و که وچکيک شوربا ی تیکرد. بروا که خواردم، نه مننده به له زهت بوو، که وچکيکی تريشم تیکرد و نه ويشم خوارد. جاري سنيهم خه ريکبوو قاپه کهم پر بکه مه وه، ميکايلا به دزييه وه دهستيکی تيوه ژهندم، جا بزانه چهند زيره کهم، وا تيگه يشتم که ده لای: «ده ی له چاوی منت که وتبی، نه وهنده بخۆ تا ته پرپر شق ده بات.» سا که وچکم داهينا يه وه و ميکايلا هه روا ناچار مایه وه، ئينجا به زوبان وتی:

- ئالفريده فهندي، به شوربا خۆت تيز مه که، شتی خوش له دواوه يه.

حه قيقهت دوا ی نه وه گوشت هات، ماسی هات، سه وزه هات، شيريني هات، ميوه ها، چی هات، چی هات! ليم بووه کورده نامووسی و نه منندهم خوارد، که مه ري پانتۆله کهم شه ققه يه کی کرد و پچرا. هيچ ئاشکرام نه کرد. که هه ستاين ئيتر به ند نه ده بووم، دهستيکم به پانتۆله که مه وه گرت و چوومه

هۆدهكهى خۆم. خۆم لى خالى كردهوه و لىنى پاكشام و
نووستم. پروم نههات جاريكى تر ديشداشهكهى باباتون له بهر
كه. چونكه نهو پهندهى به سهر هينابووم.

فەسلنى سىنھەم

بەيانى لە خەو خەبەرم بوو، مۆرىنق ھات و وتى:

- ئەرئ ئىنوارە ئەو ھەموو شۇربايەت كىردە كۆي؟

- ئەرئ كىردمە گۆرى مردووى تۆ، تۆيش لىم بووى بە
سارىنا! با سارىنات لى مارە كەين.

- وست! مردووت مۆي، بەم قىسانە سەرى من و خۇيشت
بە فەتەرات دەدەي. جارى مەكە تا شايبەكە دەبىنين.

- شايبى چى؟

- ھەي! سەبىنى شايبە و ھەلپەركى، خوت حازر بىكە بىزانم
چ مەقامىك دەزانى؟

- سى پايبى باش دەزانم، ئەمما تووخوا بلى شايبى كىنە، دىلم
دەرپەرى.

- دىلت بۆچى دەرپەرى! تۆ چىت لى قەوماو، شايبە و
وەسەلام.

- تووخوا مۆرىنق ئەگەر پىم نەلىت!

- كۆرە ئاخىر بە تۆ چى، سەبىنى دەيزانى.

- چۆن؟ يانى من تا سەبىنى نەيزانم!

- تۆ بەتلاش ديارى، خوت بگرە سەبىنى دەيزانى.

هه‌رچیم کرد بیهوده بو، بپارم دا هه‌رچۆنی بێ ده‌بی
بیزانم.

هه‌تا ئیستا هیچ له‌گه‌ڵ چیشته‌که‌ره‌کان نه‌دواوم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
من له‌سه‌ر سفره‌ له‌ ته‌نیشته‌ خانمه‌که‌مه‌وه‌ دانیشتم، ئیتر چۆن
بیزم دێ له‌ ناشچی و ماشچی بدووم.

به‌لام ئه‌م‌ڕۆ هۆم که‌وته‌ ئه‌وان، ناچم به‌ میکایلا بلییم:
سبه‌ینی شوو به‌ کێ ده‌که‌یت؟

ناچار چوومه‌ لای چیشته‌که‌ره‌کان، تیفکریم هه‌موو ئیشیان
به‌ده‌سته‌وه‌یه.

له‌ خۆمه‌وه‌ وتم:

- خوا قوه‌تتان بدا.

- کارت پاست بێ.

هه‌روا له‌به‌رخۆیه‌وه‌ ئه‌وه‌ی وت و هیچ ئاو‌پێکی لێ
نه‌دامه‌وه‌، عه‌جایه‌ب! من ئالفرید مۆله‌رم، ده‌زانن کام ئالفرید
مۆله‌ره‌ ئه‌فه‌ندییه‌؟ ئه‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ر سفره‌، له‌ ته‌نیشته‌ میکایلا
دانیشتووه‌، جا وه‌ره‌ ئه‌م پیاوه‌ به‌ و وا جوابت بده‌نه‌وه‌. هه‌ر
ته‌واو قینم هه‌لسا و وتم:

- وادیاره‌ زۆر سه‌رتان قاله‌.

- به‌لێ.

- چیه‌ ده‌عه‌وتیه‌؟

- به‌لێ.

- شایه؟

- به لی.

- شای کیه؟

- به لی!

کی شو دهکا؟

- به لی!

جا وهره جه نابی ئالفرید مۆلر مه پچرئ، چیشته ریش
گوئی لی ناگرئ. خه بریکی راستی نانینه مشته.

نختی پووی خۆم لی گرژ کردن و نیوه هه پره شهیه ک تیم
خوپین:

- نابی شعورتان بی، منم من، پیم بلین کی شوو دهکا؟

- که نه زانین، له خۆمانه وه کیت بۆ بدهین به شوو؟

- ئه مه چ که مالیکه پیاو له م شانویه دا بی و له هیچ نه زانیت.

تینفکریم و چیشته که له من توو پهر تر وتی:

- خۆ تو هیشتا جیی کنگت گهرم نه بووه، چاوت له کیه که
ناتهوی شوو بکا، وا دیاره پیاویکی زۆر هه رزه چهنه ی.

«ئاخ وا وهرمان گرت که وایه، هه رزه چهنه! ئه گهر ئیوه ش
هه رزه چهنه بن و له دهمتان بترازی بلین ئه و فیلان شووی
کرد، هه ردوو لامان پزگارمان ده بی.» که زانیم له مانه هیچ
هه لئاگیرئ هاتمه ده ری. جا خزمه تچی هۆده م دی، له وم
پرسی: «چی هه یه، چی نییه؟»

منتدی ~ اِقْرَأْ الثَّقَافِي

- جاري پيم بلن تو ده غلت به منه وه چيه، دواي نه وه
نه گهر كه سي شوو بكا به تو چي؟

نه ميش نه غمه يه كي ترا! نه گهر راستت ده وي، زوريش
ناهه قيان نه بوو، به لام هاوار من ئاگريكم تي به ربووه و
نانيشيته وه. سا خواو و راستان به رتا پيدا بوو و به
پرويه كي خوش و شيرينه وه پروي تي كرد و وتم:

- چوني، چاكي؟ به كه يفي؟ له كويوه ديتت و بو كوي
ده چي؟

به رتا قهت نه مهنده خوشي و چلوني به گهرمي نه ديوو،
ئاساي وتي: سوپاست ده كه م، چاكم. ده چم هه ندي فرمان به
چيشته كه ره كان ده دم.

- ئي منيش له شوين نه وه ده گهريم، نه مه چيه، ده لين
شاييه، كي ده عوه ته؟

- به لن هه ردووكيانه.

- كي شوو ده كا؟

سا له وه دا بوو قسه ي لن ده ركيشم، له سه ره وه تيان
خوري، وتيان راكه. ئيتر خوي نه گرت و پاي كرد.

ده ياره بي! چ ده ردن تووش بووم، له وه ده ترسم
خانمه كه مم له ده ست ده ر كه ن، هه رچهند كه هه رچي نه مه
ببييهت به قه د سارينا پي ده كه نئ. من له كوي و پرينس له
كوي، به لام نه وانه ي هه قيهت ببينن، ده لين ئافره تي كه بتواني
خوي به خنيو بكا، له شوين ميتردي ناگه ري تر و ده عيه ي
به سه ردا بنويئي. به لكوو كه سيكي ده وي كه ته نيا به

خۆشه‌ويستى ئه‌وه‌وه دنيا بنويى و پۇخى خۆى به ده‌ورا
بگيرى.

پاست من له‌وانه‌م كه ميكايلا له‌ دووى ده‌گه‌پى، جارى
بووم به‌ پياوى كه ميكايلا خۆى ئه‌فه‌ندىم پى ده‌لى. ئه‌وه‌تا
ئىستا وه‌زىفه‌شم هه‌يه، ئىتر چى؟ ده‌نووسم، ده‌خوينمه‌وه، له
جوگرافىادا شاره‌زاي ولاتان بووبووم، ئه‌وه‌تا به‌ چاويشم دىم.
هه‌بى و نه‌بى ئه‌مه‌ ئه‌گيرى زاواى خانمه‌كه‌مه. خوا بۆى
ناردوون، خه‌رىكن شاييه‌كى عه‌نتىكه‌ بكن و هه‌چ كه‌س ناوى
زاوا و بووك نه‌زانى، تا شه‌و بانگم بكن و بلين وا ميكايلا
خۆى تۆى په‌سه‌ند كردوه، ئه‌مشه‌و ئىوه‌ بووك و زاوان.
مه‌راميان ئه‌وه‌يه‌ بزائن من شامه‌رگ ده‌بم يان نا.

جا كه‌واته‌ با له‌ ئىستاوه‌ من به‌ شيعر سوپاسنامه‌يه‌ك بۆ
مسيو ريك بخه‌م، با بچمه‌ جينى خۆم ده‌ينووسم. بىستومه
عه‌شق زۆر كه‌سى كردوه به‌ شاعير، با منيش يه‌كئى بم
له‌وانه. هه‌ر له‌و ناوه‌راستى هه‌وشه‌دا، خولياى عه‌شق و شيعر
كه‌وته‌ كه‌له‌مه‌وه. سه‌ره‌كه‌م دامه‌زراند: شاتوو له‌گه‌ل شا، تۆ
يه‌عنى تۆ شا! كه‌وابى بلنم به‌ په‌نجى به‌خت ريم كه‌وته
شاتوو، نه، نه ريم نه‌كه‌وت، هه‌يناميانه‌ شاتوو. ئه‌مه‌يش قه‌يتانى
له‌ ئه‌ندازه‌ سه‌ر ده‌كا، بلين هاتمه‌ شاتوو. ئاى ئاى، ئه‌گه‌ر بلنم
هاتم، ده‌بى وه‌ك قه‌ره‌جه‌ كه‌مانچه‌ژنه‌كان به‌ سوالكه‌رى
هاتم. ئۆف خوايه، شيعر له‌ كه‌مانلنidan زه‌حمه‌تترة. جارى
هه‌شتا يه‌كه‌م ميسره‌ع بووه‌ته‌ شيعر، خۆ قافيه‌ له‌ وه‌زن
گرانتره، باب به‌ شيعرى تيا نه‌يىت!

ئەو نەھاتووم پېت بېلىم شايىيە، بۇ ئەو نەھاتووم خەبەرت بەمى
كە عەرەبانىيەكى زەخىرە لە بەردەرگا وەستاو، تەشرىفت بى
رەسمى گومرگى لى بىستىنە.

كە ئەمەى وت، دەستبەجى جىيەتتەكى وەزىفەم بۇ پەيدا
بوو، يەللا دایرەى خۇم. ھەرچى موعامەلەيەكى ھەبوو
بىریمەو، جا لىي راکشام و چوومەو سەر وەزن و قافیەى
شاتو و شیعەى سوپاسنامە. ئەم نەختە جىيەتەى وەزىفەكە،
ھەموو وەزن و قافیەكانى لە بىر بردبوومەو. سەرلەنوئ
چەند شیعەىكم پىك خستەو، تا ئىوارى لە دەریای شیعەدا
بووم. ئىوارە بەرتا ھات و وتى: «بانگت دەكەن.» بە پەلە پەل
ھەستام. كە چووم تىفكەرىم دىسان ھەر ئەو چوار كەسەن:
مىكایلا و پوورى و زاواكەى و تەپپىرى نازەنین. بە ئوسول
چووم دانىشتەم ھەموو خۇشى و چلۇنیان لەگەل كردم. دواى
ئەو مسیق وتى: «ئەو سبەینى شايىيە، دیارە تۆیش ئىشتراك
دەفەرموویت.»

وەك ئەو ھىچم نەبىستىن وتم:

- شايى چى؟

- ئاى نەتزانىو سبەى ئىوارە دەعوەتتە، شايىيە، بالۆیە،

ھەلپەركىتتە؟

- بەلى بە چاوان.

لەولاو خانمەكەم ھەلیدایى و فەرمووى:

- هه‌لەبەت لە هەموو کەس زیاتر ئێو پیتی خوشە کە لەسەر
شەره‌فی من گۆرانی بلێ، کەمان لێ بڤا، هه‌لپه‌ڕێ و هەموو
شت بکا.

چی چی بە شەره‌فی میکایلاوه کەمان لێ بڤه‌م، ده‌ک نه‌ژیم.
میکایلا شوو به‌ بۆره‌زه‌لامیکی بیگانه بکا و منیش کەمان
لێڤه‌م، ده‌ک په‌نجەئێ من و ده‌ستی ته‌ه‌په‌ر هه‌لوهرێ، ئه‌گه‌ر من
لە شایي میکایلادا کەمان لێ بڤه‌م. ته‌مام بوو بیدرکینم، خۆم
پاگرت. به‌ دل ئه‌مه‌م وت، به‌لام به‌ زوبان هه‌یچ نه‌وت. هه‌روا
لە دلی خۆما لێکم دایه‌وه‌ که زۆر شت هه‌ن ئێسان به‌ خێر و
خۆشیان ده‌زانی، که‌چی بۆی ده‌بنه‌ شه‌ر.

کاشکی مله‌م بشکایه‌، یا جه‌رده‌کان بیانکوشتمایه‌ و
نه‌هاتمایه‌ ته‌ ئێره‌. هه‌روا ئه‌مه‌م لێک ده‌دایه‌وه‌ و زوبانم
به‌سترایوو، تا چووینه‌ سه‌ر سفره‌ قورگم گیرابوو و ئیشتیهام
نه‌ما‌بوو. هه‌روا به‌ زۆر چینه‌م ده‌کرد، تا هه‌لساین و له‌
په‌نایه‌که‌وه‌ خۆم گه‌یاندە خانمه‌که‌م و په‌رسیم:

- زۆر زۆر تکا ده‌که‌م پێم بلێ ئه‌م شاییه‌ هێ کێیه‌ و زاوا
کێیه‌؟

به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- جارێ پاره‌سته‌ با سه‌به‌ینی بێ، ئه‌وسا تێده‌گه‌ی.

که‌ ئه‌مه‌ئێ وت تاسیکم به‌سه‌ردا هات که‌ له‌ویوه‌ ته‌مام بوو
بێمه‌ ده‌ر و تا پێم بڤ ده‌کا سه‌ری خۆم هه‌لگرم. میکایلا
تێگه‌یی، په‌لی گرت‌م و برده‌میه‌ ژووره‌وه‌ و ناچار دانیشتم.
جه‌نابی مسیق حیکایه‌تێکی ده‌ست پێکردبوو و هه‌یچ نه‌مه‌دزانی

چی ده‌لی. هر وه‌نه‌وزم ده‌دا تا دره‌نگی، له‌پر ده‌نگی بۆریه‌ی
 عه‌ره‌بانیه‌ی پۆسته‌هات و کاغه‌زیکیان هینا و دایانه‌ده‌ست
 ئه‌فه‌ندی و ئه‌ویش دای به‌میکایلا. خۆیندییه‌وه و ئه‌مه
 نووسرا‌بوو: «له‌به‌ر هه‌ندی شت که پووی داوه، له‌پاشاوه
 پیتان راده‌گه‌یه‌نم که سبه‌ینی شای پیک ناکه‌و‌یت تا
 هه‌فته‌یه‌کی تر.»

که ئه‌م کاغه‌زه‌ خۆیندرا‌یه‌وه، هه‌موو پێیان ناخۆش بوو، من
 نه‌بم. ئیتر هه‌لسام هاته‌ هۆده‌که‌ی خۆم و به‌جله‌وه‌ لیتی
 راکشام و نووستم.

به‌یانی به‌ته‌قه‌ی ده‌رگا خه‌به‌رم بووه‌وه، له‌ده‌رگایان دا و
 کردمه‌وه، دیسان مۆریتو بوو:

- ئۆو، سبه‌ی به‌خێر که‌مانچه‌ژهن، بۆچی وا دره‌نگ
 خه‌به‌رت بۆته‌وه؟

- هه‌یج ئیشم نییه‌ بۆ جه‌نابی عه‌ره‌بانه‌چی عه‌رز بکه‌م که
 بۆچی دره‌نگ خه‌به‌رم بۆته‌وه!

- توو‌په‌ مه‌به‌ نه‌کا په‌شیمان ببیته‌وه، چونکه‌ ده‌رۆم، به‌لکوو
 ئیتر یه‌کتري نه‌بینینه‌وه.

- به‌ملی شکاوت بۆ کو‌ی ده‌رۆی؟

- جه‌نا‌بم، له‌سه‌ر خه‌ر پووری میکایلا و می‌رده‌که‌ی ده‌به‌م
 بۆ ویا‌نه.

- ویا‌نه دووره‌؟

- ئه‌ری، قه‌ده‌ری دووره‌.

- ئەى خانم؟

- ئەو لىزە دەمىتى.

- ئەى من.

- تۆيشت بە ناخىزى گىانت لىزە پاسەوان دەبىت.

ھەر كە وای وت، راست بوومەوۈ دەستم كىردە مىلى،
وہختبوو لە خوشيانا بىخىكىنىم. لەمانەدا بووى بانگيان كىردم،
وتيان مىسىق بانگىت دەكا. كە چووم خۇيان حازر كىردىبوو و
ئامادەى سەفەر بوون. وتى:

- جەنابى ئەلفرىد مۇلەر، ئەوا ئىمە دەپۇين و ئەم شاتوۈ
بە ئەمانەت بۇ تۇ بەجى دىلەم، وريايى بە و سەرپەشتى بگەيت.
مىكايلاش وتى:

- ئىتر ئەلفرىد ئەفەندى سەر بە خىزانەكەمانە، ھەلبەت بە
كەيفى ئىۋە خىزمەت دەكا.

سەرتان نەيەشىنىم ئەوان پۇيشتن و پەوانەمان كىردن. كە
گەپايەنەوۈ ووم كىردە ھۆدەكەى خۇم، خانمەكەم فەرموۈى:
«ئەۋە چى دەكەى؟ بۇ كۆى مل دەنىتى، ئىتر تۇ نابی لىزە
بنوۈى، دەبنى بىيىتە لای ئىمە شەر ئاگادارىمان بگەى.» ئەى
خو تۇ ھەر خواكەى دويىنىتى، لە چ دەرد و خەفەتىكىدا بووم و
ئەۋەتا ئىمىرۇ خانمەكەم ھاتوۈە قۇلم دەگرى و دەمبا بۇ لای
خۇى، چونكە زەرىف باۋەپم نەدەكرد، دووبارە پرسىم:

- چىت فەرموۈ؟

- تا ئەفەندى زاوامان دىتەوۋە دەبى تۇ بىيىتە ژوورەوۋە و
لەوى بىنوۋى.

- لە چ ھۆدەيەك دەنووم؟

دىسان تەپپىر و پىكەنن بەرامبەرى يەك وەستان و وتى:

- مەرەمات چىيە ئەفەندى؟ ھەلبەت جىگايەكت پى نىشان
دەدەين، خۇ بەخىر ناتكەينە باخەلى مىكايلاوۋە.

ھەروا لە شوپىنى خۇم وشك بووم. زوبانم بەسترا و ھىچم
نەوت، مىكايلا فەرموۋى با بچىنە سەرى. سەركەوتىن و
ھۆدەيەكەي گەورەي لىبوو كە تەپپىر و خانمەكەي تىايدا
دەنووستن، لە تەنىشت ئەويشەوۋە ھۆدەيەكەي تىرى بچووكى
لىبوو، بە منيان وت ئەوۋە ھۆدەكەي تۇيە. «جارى با بچىن
دانىشتىن، كە خەومان ھات، تۇ دەچىتە ژوورى خۇت.» چووين
دانىشتىن و من لە خۇمەوۋە وتم:

- ئاي دىسان ھەر سى ھاۋرىكەي سەفەر ماينەوۋە، تەنھا
مۇرىنۇمان كەمە.

ھەروا بىردمانە سەر تا ئىۋارە. من لە ناۋەپاستى خانمەكەم
و تەپپىردا دانىشتىبووم و شايىش پەكى كەوتىبوو. ئىتر مەپرسە
چەند بەدەماخ بووم، لووتم قەندىلى دەكىلا. لە نان بووينەوۋە و
دانىشتىن تا ۋەختى نووستن ھەر من قسەم دەكرد و تەپپىر
پىدەكەنى. وتم:

- خانمەكەم ئەگەر بە حساب بووايە، مادام سارىنا پارەي
زۆرى دەكەوتە سەر. يەكەم: من قسەي بۇ دەكەم و ئەو
پىدەكەنى، دەبووايە پارەي بىدامايە. دوۋەم: ئىستە دەبىنم

سارينا عهينهن مهكينهى پيگه نينه، نهگه ر ئه مهكينه به به
به نزين بگه رايه وه، ئه وا مه سره فيكي زوري ده بوو. به ره كه تدا
نه من پارهم ده وي و نه ئه ويش به نزين.

خانمه كه م پيگه نى، سارينا وتى:

- سه ير كه ن، «په لوله» يش دهم ده سوو تينى.

ئينجا تيفكريم وادهى خه وه، هه لسام و وتم: «شه وتان
به خير، كه من نزيكتان بم هه ليه ت مه ترسن، من جار جار
سه رتان ده دهم.»

ئه مه م وت و هاتمه ده رى، به لام تا گه يمه هۆده كهى خۆم
قاقاي ته پير دهنگى ده دايه وه. ئيتير نووستم، به يانى كه هه لسام
خۆم كۆكرده وه. يه كه وراست به هۆده كهى ئه واندا سه رم كرد
به ژوورا، ئه مجاره له باتى پيگه نين سارينا بانگرى كرد:

- وهحه، وهحه شتى نه شكينى.

- ئه مه مه عناى چيه؟

سارينا وتى:

- كويزى! چاوت نابيينى ئيمه هيشتا پرووتين و خۆمان
پۆشته نه كردۆته وه، ئينجا ته ريق بوومه وه، هاتمه وه هۆده كهى
خۆم تا ئه وان هه لسا و خويان كۆكرده وه و نارديان به
شوينا. ئه مجاره كه چووم، له پيشدا به په نجه له ده رگام دا،
مۆله تيان دام ئينجا چوومه ژووره وه، سارينا وتى:

- بزانه نه قيزه چۆن فيزى ئورته و به رهي كردى؟

- من به نه قیزه یه ک هاتمه پەت، ئاخۆ خەلک چەند نه قیزه ی
خواردبێ؟!

قاوه ل تیمان کرد، تیفکریم خانمە کەم نه ختێ ماته، وتم:
«ئاره زوو ده فەرمووی هەندێ کەمانت بۆ لێدەم.» فەرمووی
باشە. چووم کە مانم هێنا خەریک بووم سازی بکەم، پۆسته چی
هات کە غەزێکی به ناوی میکایلاوه هێنا. وەرم گرت و وتم:
«بۆت بخوینمەوه؟» فەرمووی جارێ نا، با خۆم ببینم.
کاغەزه ی به زوبانی ئیتالی خویندەوه و لە گەل ته پێردا
قه دەری گفتوگۆیان کرد، پاش ئه وه، پرووی کرده من و
فەرمووی:

- ئای ئە لفرێد ئە فەندی، حالی دنیا وایه، ئە مجارەش
گویمان له دەنگی کەمانە کەت نه گرت، سبەینی دەپۆین.

- ئوغر بێ!

- بۆ لای پوورم.

هەر ئه و پۆژه دوو عەرەبانه حازر کرا، خۆیان و دەست و
پێوه نديان سوار بوون و بارگیریکیشیان بۆ من هێنا و سواری
بووم. دەبوو به دواي عەرەبانه کاندایه غار بپۆم. ئە ی خوا
داد، له شاتوو هاتینه دەری، دوو عەرەبانه له پێشه وه به لۆقه
لێ دەخوړن، منیش له دواي ئەوانه وه، به سواری و گورگه لۆقه
ئاوژەنگی ده کووتم. چونکه کۆلی سنواردم و تا ئە مپۆش
خۆمان کەریکیشمان نه بووه تا سواری بم، زۆر به سه خلهت
ولاخم بۆ لێ ده خوړا. هێجگار کە ده یزانی من سوار نیم، به
هه وه سی خۆی نه بووایه نه ده پۆیی. له قەم لێ دەدا و هەلی
ده تیزاند، به هەر حالێ بوو تا ئیواره دوور و نزیک

~منتدی إقرأ الثقافي

عەرەبـانەكەم وەن نەكـرد. دەمەوئىـوارە زۆر دوور
كەوتبوونەو، ھەرچۇنى بى خۇم گەيانـدە عەرەبانەكە و
ھاوارم كرد: «وا تاريك داهات! ئەسپەكەم ناروا نەختى ھىواش
ليخوپن.» تەپپىرى نەگبەت لەو سەخلەتییەشدا ديسان پىكەنى
و وتى: «تو لەسەر خۇ وەرە.»

دەك تەپپىر خوا لەناوت با، وتم: «لەسەر خۇم ليخوپم،
دوايى ئىوهم لى ون دەبن، چى بكەم؟»

- تا دەتوانى ليخوپرە، كە دواكەوتى بە پرسىيار
دەماندۇزىتەو.

- لەم چۆل و ھۆليەدا لە كى بېرسم، پى دواوھش نازانم
تاكوو بگەپىمەو.

تيفكرىم سارىنا ھەر دەيەوى من دواكەوم، ئىنجا ھاوارم
بەردە خانمەكە و وتم:

- تو چارەيەك بدۆزەرەو.

- من بلىم چى؟

- سواری لای خۇتانم بكە.

- ئەگەر جيگا ھەبووايە بۇچى سواری ولاخم دەكردى؟

- ھىچ نەبى يەكى لە كچەكان كە سواری دەزانى با بىت
سواری ئەسپەكەم بىي، من بچمە جىيى ئەو. بىستوومە لە
ئەورپاي «ئەمازون» سووارچاكى ژن ھەن. بەلكوو بەرتا
سواری چاك بزانى، با بىت سواری بى. ھەموو بە جارى دايانە
قاقاي پىكەنين.

خو نازانن من دلم چۆن بووه به خوین، وا به نه شنه
پیده کهن.

ئیتړ چارم نه ما، چاوم پر بوو له گریان. عه ره بانه کانی
ئه وانیش تیپه رین، له قینانا هر ئاوزه نگیم له بارگیر دده،
ئه ویش مانی گرتیوو، تا چه قوکه م دهره ینا و کردم به
پشته ملیا، له تاوانا که وته چوارناله و منی فریدا و خوی بوی
دهرچوو.

له تاو که وتن و ئازاری سهر و له شم، قه دهری بن هوش
که وتم، دوايی هاتمه وه هوش تا هیزم تیا بوو بانگم کرد.

های خانمه که، های خانمه که بمگه ری. ئه وه تا لیره خراپ
که وتووم، ته نها ئه وه ی دهموت، ئه و دهنک و بانگ و هاواره
له ناو چه م و چخورد و دارستاندا دهنکی ده دایه وه و هیچی تر.

دواي ئه م هاوار و بانگه، هیچ چاره م نه ما. هه ستام به ملا و
به ولادا وه که هه روه له ی حاجیانی سه فا و مه روه م ده کرد. له
هیچ شوینیکه وه بارگیر دیار نه بوو. جاری دانیشتم و تیز و پر
گریام، نه ختی به گریانکه کول و کوی دلم دامرکایه وه. ئینجا
هه لسام هه رچه نده لیکم ده دایه وه نه م ده زانی پروو بکه مه کوئ.
ورده ورده جوولام، له به رخومه وه لیکم دایه وه خو ئیستا
جاری وا پابوورد، ئیتړ من ناگه مه ئه وان، بارگیریش سهری
خوی هه لگرت و پویشتم و جاریکی تر بۆم نادوژریته وه، با
جاری بچه م سهر شه قام، ئه و جا بزائم پشووم له کوئ ده بیت.
چونکه بارگیره که وای هه لگرتبووم و له پی دووری
خستبوومه وه که هاتمه وه سهر شه قامه پینگه، ناوی خوام هینا
و لای دهسته راستم گرته پیش. چونکه لای ولاخی خومان به

پنځاوسى فېربووبووم، پۆتىنەكانم داكەندن و نامنە بن باخەلم
و كەوتىمە پى. وردە وردە ھۆشم ھاتەو بە خۆما و بېرم
كردەو ە ياران خۆ كە مۆرىنۆ پوورەكەى مىكايلاى برد، من لىم
پرسى بۆ كوئى دەچى؟ ئەو وتى دەيانبەم بۆ ويانە، وا ديارە
ئەوانىش پۆيىون بۆ ويانە، چوون من كە پرسىم ويانە
دەدۆزمەو، يائەللا و يا ويانەم كرد.

ھەروا بەم خەيالاتەو پۆيم، دوو سەعاتىكى پى چوو
ماندوو بووم زۆرىشم برسى بوو، نايىزانم سەعات چەندە و
شەو. خوا و راستان لە پېشەو ە بېنايەكى سى قات دەرکەوت،
وتم ئۆخ، ھەلبەت لەم سەر پىنە ئەمە ھەيى و نەبى ئوتىلە.

نان دەخۆم و تا پۆژ دەبىتەو ە لىى دەنووم. لە دەرگام دا و
دەنگى پېرىژنىكى دەنگىز پرسى:

- ئەو كىنە؟

- من ئەلفرىد مۆلەر بەگ.

لىرەدا لە بېرم بوو كە جارىك پىيان وتبووم بەگ.

- ھای ھای بەگى كوئى؟

- بەگى ناو ە ەربانەكەى مىكايلا.

- جارى ئىرە جىيى بەگ نىيە و مىكايلاش ناناسم، خوا
دەزانى بەگزا دەى توونى ەمامى يان گىرفانبېرى، يا
سەرسەرىت، چىت؟ بېرۆ بە پىى خۆتدا.

- بابە خوا ەلناگرى، تۆيش لىم مەبە بە تەپپىر.

له گه لم پښ نه ده كهوت. پښ بكه نه، به لام هيچ نه بڼ دهرگام لڼ
 بكه روه مان دووم! خرته خرته خه ريكی دهرگا كړنه وه بوو، تا
 دهرگای لڼ كړدمه وه ناوی پښم داهات. كه دهرگای كړده وه
 چي ببښم! ته پير نه مهنده نه ستور بوو ده توت كه ندووی
 نه زانكړدوه، كه چل، سوراوسپياو كراو.

جاری له نووکی پښمه وه تا ته وقي سهرم لڼم ورد بووه وه،
 پيايا هلم روانی، ښجا وتی: «جل و بهرگ و ته قبه و غراوانت
 تازه و جوان، به لام وهك نه وهی له كه ر په پيبي سهرتاپات
 توزه، نهی پوتينه كانت بو ناو ته بن باخه لت و به پيخاوسی به
 پيدا هاتووی، دياره تازه پياكه وتووی و فيزی پوتين نه بووی،
 كه وایي نه م جلانه يشت دزيوه.» وتم:

- نه خير مادام، به گيكم له و به گانه ی خوت ده يزانی، به لام
 لڼم قه و ماوه، جاری با بچينه ژووره وه بؤت ده گيرمه وه.

- شه و ليره ده ميتنه وه؟

- نه گه ر دامكه يت و جي و پښم بدهيتی، هيچ كويوه ناچم.

- منه تی تيا نييه نه مه ئوتيله، ههركه س پاره بدا هه موو
 شتيكي ده ست ده كه وئ.

ليكم دايه وه هه موو شتيك ده بڼ چي بڼ؟! جاری نه مپه ر ژايه
 سهر مه عنا، پرسيم:

- شه وم چه ندم لڼ ده سيني؟

- نوو ستن قرانيك، نه گه ر به نه دازه ی سكت نانيش بخوی
 نه مه نيو پوپيه. به لام ده بڼ له پيشدا پاره دهرگای، چونكه

زوری و امان دیوه هاتووه خواردوویه تی و نووستووه و پاشان ورده تری بق ده ورکردووینه وه.

- زور ئه سەف بق تو که له پرووی ئه لفرید به گدا ئه م گوستاخچه ده که ی. من به ته مام ببمه خاوه نی شاتوو و مؤرینق عه ره بانه چیم بیت. ئیسته تق له سه ر نیو روپییه پرشام ده گری.

که وام وت، باوه پی پیکردم و وتی: «فه رموو ژووره وه.» له قاپی چووینه ژووره وه، هه وشیکی گه وه و دالانیکی پان و دریز که فه رشه که ی گل بوو، لیوو. ئه سکه ملی شکاو - له ئه سکه مله کانی قه لنده رخانه کۆنتر و شکاو تر بوون - قووتووله یه کی نه وتی په ش، گۆزه یه کی کۆنی ده مکهل، پیاله یه کی ئاوی درزبردوو، له گه ل میزی پیچکه شکاو و بری داری سووتاندن درابوو به ر ئوتیل. ئه مه سه ره پنیه که بوو.

به لام ده سه لات چیه، له سه ر کورسی داینام و وتی:

- ئینجا ده ردی خۆت هه لیزیره.

- جارێ برسیمه، ورچی برسی یاری ناکات.

هه لسا له ده رگایه کی بچوکه وه چووه ژووری، که هاته ده ری قاپی ئاوی ئیسقانی کولاو، هه ندی که له رمی پیشاو، خه پله یه کی نیوه برژاو، ماسیه کی سلامووره ی گه نیوی هانی.

به م لادییه ی خۆمه وه، ده ستم بق هه رچییه کیان برد په شیمان بوومه وه. خه پله که ش پاروویه کم لی خوارد و بۆم قووت نه ده درا، ئاوه گه رمه که م کرد به سه ریا. به هه زار نزگه ره بۆم قووت نه ده درا. هه رچۆنی بی ئاگیرم کرد، هیشتا نه هاتبوومه وه ئه وه ی تیر دانیشم، هیتاش هیتاش به په له پیتکه

له ده رگا درا. ته پیر وهک کیچ پاپه پری و ده رگای کرده وه،
دوو به دشکلی جه هه ننه می هاتنه ژووره وه، نوور له چاوانیاندا
نه بوو. من له ترسا ده له رزیم، یه کیکیان وتی:

- نه م کابرایه کییه؟

نه مهیشت و بهر له مادام من جوابم دایه وه وتم خۆمانین.
وتی:

- چۆن خۆمانی؟ تۆش له یاران، یه عنی له ئیمه ی؟

- به لی.

- که وابوو خۆت گورج که، شکاریکی باشمان له پیشه با
بۆی بچین.

له حه ییه تا له رزیم، وتم:

- من له یاران نیم و به عومری خۆم می شکم ئاوهر ووت
نه کردوه.

ئینجا ره فیه که ی هه لی دایه و وتی:

- که وابوو ئیشت چیه لیتره؟

- ریوارم، پیم لی گورابوو و خۆم کووتایه ئیتره.

ئینجا سه ری نایه بناگویی ئافره ته توتیلچیه که، به سرت
هه ندی ورته یان کرد و پرووی کرده من و وتی:

- ئی ئی، تو جاسووسی و له پی و شوینی ئیمه ده که رییت؟

- کوره پیاوه تیتان بی، من ئه لفرید ئه فه ندیم.

- ئىستا ئەفەندىت ئىشان دەدەم، خاتە! دەرگای ژىر زەمىنەكە بىكەرەو.

خاتە ناوى ئوتىلچىيەكە بوو. دەرگای ژىرزەمىن بىان كردهو و منيان لە پىللىكانەى ژىرزەمىنە فرىدايە خوارەو. سەرەپاى ئەوئەش، خاتە بانگى كرد: «ئەوئ كووپەى تىايە، نەخەلە تايى لىي بخۆيتەو.» من ترپ كەوتەمە خوارەو و خاتە دەرگای لەسەر داخستەم. لە كەوتنە خوارەو دا سەرسام بووبووم، ژىرزەمىنىش ئەوئەندە تەپ بوو كە شى كارى لە هەموو ئەندامانم كرد. گەپام بو شتى لەسەرى پاكشيم، هىچ نەبوو. لەسەر كووپەيكە شەراب دانىشتەم، لىكەم دەدايە كە چىم بەسەر هات. كە گويم گرت لە سەرى هەرايە، لە كونيەكەو پوانىم جەردەكان بوون بە سىيان و ئافەرەتلىكشيان لە ناودايە. هەرسىيان لىي دەدەن، يەكلىيان خەنجەرى هەلكىشا و نايە سەر سىنگى و وتى: هەر دەتكوژم، راست بلى پرويان كرده كوئ؟ ئافەرەت لە ترسا شتىكى وت، بەلام باش گويم لى نەبوو. جەردەكان وتيان با ئەم ئافەرەتە لىرەبى، وا ئىمە دەچىن بە شوينيانا، ئەگەر ئەمە درۆى كرد، ئەوا دىنەو و دەيكوژىن. خاتە ئەمىش بىكەرە ژىرزەمىنەكە. خاتە وتى: «ژىرزەمىنەكە پىپاوى تىايە.» وتيان قەيناكە.

خاتە وتى كوپەكەى ژىرزەمىنەكە وەك بىتەسەلات وايە، با ئەو ببەمە قاتى سەرى. «بەلى چونكە ئەو كوپە لووسە، دەتەوئ بىكەيتە باخەلى خۆت.» خاتە پىكەنى و وتى: «كەوابى هەردووكان ئەكەمە نەزۇمى سىنەم.» منى هينايە دەرئ و لەگەل ئافەرەتەكە كەردىنە هۆدەى سەرى، كە سەركەوتىن و دەرگای لى داخستىن، چرايشمان نەبوو و بە پەلەكوئى

قەنەفەيەكم دۆزىيەو، لەگەل ئافرەت لەسەرى دانىشتىن. لىم
پرسى: «تۆ چۆن تووشى ئەمانە هاتى؟»

وتى:

- مەپرسە، من لادىيم، شەو لەسەر خەرمان دەهاتمەو
تووشى ئەمانە بووم. وتیان دوو عەرەبانە لىترە تىپەپىن
پرويان کردە کوئ؟

پىتم وتن: «نازانم. لەسەر ئەو گرتىيان و هيناميانە لىترە.
لىترە وەخت بوو بمکوژن. ناچار وتم پرويان کردە دىي ئىمە،
وا چوون بە شوپىيانا.»

- ئاى دەخىل و ئامان، جا بە راست تۆ دوو عەرەبانەت
دییوو؟

- بەلى، دوو عەرەبانە لای خەرمانەكەى ئىمەو تىپەپىن،
ئافرەتیا تياوو.

- ئەى نەتکردبى شوینی میکایلات پى گوتىن. هەر ئىستا
شوپىيان دەكەوم، سیان نەبن شەش بن، وەك کارە کۆرپە هەر
شەشیان سەر دەبۆم. چۆن دەویرن بچنە سەر پى خانمەكەم.
هۆ دایكتان وا و باوكتان وا، خوتان پاگرن پا مەكەن وا بۆتان
هاتم.

ئىتر بى وىستانە بە هۆدەكەدا پام دەکرد و دەم نەپاند و
پەلامارى جەردەم دەدا، شىت بووبووم. ئافرەتەى قورپەسەر
لە ترسا دانەچۆقەى پىكەوت. دەلەرزى و وایزانى شىتم،
هاواری کرد ئاى لە پى خوادا مەمکوژە من چووزانم
عەرەبانە خانمى تۆ تيا بوو.

ئىنجا پەنجەرەم ھەلدایەو ھە پوانیمە خوارى. سى نەۆم بەرزە و ئیمە لە قاتی سىئەمداین. گەرەم گوریسی پەیدا بکەم پىی بچمە خوارى، نەبوو. ھاتم بەرگی قەنەفەکەم پارچە پارچە کرد و پىکەو ھەستەن. ھەک گوریس دام ھىشتە خوارى و سەریکەم بەست بە پەنجەرەکەو، خەریک بووم خۆم داھیلەم، ئافرەت وتى: «بەخوا ئەگەر لە پىشدا من دانەھیلە، خەبەرت لى دەدەم.» ناچار لە پىشدا ئەوم داھىشتە خوارى، لەگەل پىی ناوی زەوى، فەرکەيەکی کرد و وتى: «خالۆ تۆ جیت خوشە، دانیشە تا دزەکان دینەو، جوابی منیشیان بدەرئ و بلى دەربازی بوو.»

وتم: «حەقەتە! شەرتى دنیایی کە بە تەنھا لە ھۆدەيەکی تاریکدا پىویست بوو بەجیتی بینم قورسم کرد، تۆیش زۆر چاکت کرد، کە لەسەرم پانەو ھەستای و بەجیت ھىشتەم.»

دوو بارە خەریک بوو خۆم دەرباز بکەم، یەکی لە دەرگای دا، خاتە بوو. وتى چۆنیت، ناپەرھەت نیت. وتم: چاوکم. وتى ئافرەتە چی دەکا؟ وتم نوستوو. وتى سا کەواتە با من بێمە لات، وتم زۆر نەخۆشم توانای دانیشتم نییە، جوابم دا و پۆیى. ئىنجا ھەلسام منیش خۆم داھىشتە خوارى، نزیک پەنجەرەى قاتی زەمینى کە وتم و لە دیوارەکە ھەلبەزیمەو. دوور کەوتەو ھەو و کە دام بە پەنجەرەدا ھارەى کرد. شووشە تیک شکا، توومەز جەردەکان ھاتبوونەو، پایان کرد و ھاتن دایان گرتەم، خا قەدەرێکیان لێدام. وتیان خەریک بووی پاکی، لە شوین ئافرەتەکە گەرە، زانیان پای کردوو و کەوتنە تەلاشى. منیان خستەو ژیرزەمینەکە و گوریسیکیان ھینا توند توند شەتەکیان دام و بەستیان بە کووپەى شەرابەو.

زور نارہمحت بووم. هرچونیک بوو قوٰلی خوم کرده وه، جا سهری کووپه‌ی شهرابم لادا و به مست خواردمه وه و مه‌ست بووم. کردمه گورانی و به‌زم. خاته هات وتی: «ئوه چی ده‌که‌ی؟» وتم: «ئهی شایی من و تو نییه؟ ئه‌وه‌تا گورانی ده‌لیم.» خاته پیکه‌نی، چوو چرایه‌کی هیتا وتی با بئکه‌مه‌وه، که تیفکری نه‌به‌ستراوم، وتم مه‌ترسه من نابه‌ستریم. به هه‌زار ثاین و ئوین به دهمیه‌وه پیکه‌نیم، تا بردمیه ژورده‌که‌ی خوی که له خواره‌وه بوو و په‌نجه‌ره‌که‌ی به‌سهر کولاندا ده‌یروانی. ده‌متوانی له‌ویوه باز بده‌مه کولان. که چووینه ژورده‌وه وتم: «توخوا زور کلۆم، با نه‌ختی بنوین.» پاکشاین و ئوم خه‌واند، جا هه‌لسام و چووم به لای په‌نجه‌ره‌وه وتم نزمه له‌ویوه باز ده‌ده‌مه خواری. شه‌و تاریک بوو و شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یش پاک، وامزانی شووشه‌ی پیوه نییه، سا سهرم کرد به په‌نجه‌ره‌دا و شه‌ققه‌م لی هه‌لسا. توومه‌ن شووشه‌ی پیوه بووه، به جارێ شووشه وردوخاش بوو و سهری منیش شکا. خاته راپه‌پی و وتی ئه‌وه دیسان نیازت بوو پا بکه‌ی، سا راپه‌سته بۆم. به‌خوا ئیتر نه‌مکرده نامهردی، تا ئه‌و که‌وته خو، من هه‌ر له‌و په‌نجه‌ره‌یه‌وه بازم دایه خواری و بانگم کرد: «خوا بتگرێ، ئه‌که‌ر به سهربه‌ستی به‌ری دامایه پاره‌ی هه‌موو شتیکم ده‌دایتی و له باخه‌لیشتا ده‌نووستم. ئیسته من و پاره‌که‌یشت له کیس چوو.» ئه‌وه‌م وت و ئه‌و کردیه قیژه و هاوار های بیگرن دزه، منیش تا تیاما بوو پامکرد. نیو سه‌عاتی پامکرد، جا چوومه دارستانیک و لام دا و دانیشتم. هه‌ندی حه‌سامه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی ترپه‌ی پی په‌یدا بوو. له ترسانا چوومه سهر داریک، هیتا ته‌واو خوم نه‌شاردبووه‌وه،

دوو زهلام پهيدا بوون، بانگیان کرد: «تارمایی سهردار دیوی، درنجی، ئاده میزادی چیت؟» وتم: «کرمی دارم.» قهدهری پیکه نین.

به پیکه نینه که یاندا تیگه یستم که جهرده کانی لای خاته نین، زور خوشحال بووم، وتم: «کارتان راست بیت که ئه وان نین.» وتیان: «کی نین؟» وتم: «جهرده کانی مه پ خاته.» نیه سه رگوزه شته یه کی خوم بۆ گیرانه وه، به زه بیان پیامات و وتیان دهوهره خواری برۆ، خوا ئاگادارت بن. دیسان که وتمه ری، پیلاره کانم له ئوتیلی خاته به جی مابوون، به پیخاوسی ملی ریم گرت. ماندوو و مردوو، که مانه که یشم که که وتمه خواری شکا، نه مده زانی به چی دلخوشتی خوم بده مه وه؟ سا زور رۆیم که م رۆیم نازانم! دهنگی که له شیر هاته گویم. نه گهر ئیوهش و لیتان قهوما بی و ریتان و نکر دبی و له پر دهنگی که له شیرتان بیستین ده زانن چهند خوش و مژده دهره. که ییمه بهر و روانیم دینه کی چل په نجا مالییه، وتم په نگه له م دینه هه والی میکایلا بزنام. روم کرده دی و هر ئه وهندهم زانی زهلامن به تفهنگیکی دریزه وه به ره و پیرم هات. لوله ی تفهنگی ئاراسته کردم و وتی: «دهست هه لبره.» دهستم هه لبری و وتم: «چییه؟» وتی: «به م شه وه و به م قیافه ته وه چی ده که ی له م ده وره؟» وتم: «به یانییه ئه مه نده تاریک نییه، تو ئه لفرید موله ئه فهندی ناناسی، ئه لفرید موله ئه فهندی مه پ میکایلا، ئه ها میکایلا ی شاتو وه که که ته پیری لیبوو!» کابرا واقعی و پرما و وتی: «شاتوو چییه، لیره شاتوو هیه بهر ئه گریت، ئه م ما شاتوو ناناسین، تو به م سه روسیما سواله رانه ته وه چون ده بی به ئه فهندی؟»

«چی بکه، پیری بتدیمايه چ کورځ بووم، نه مشه و که له ژیر زه میندا چه پسیان کردم و له په نجه روه خوم فریدایه خواره وه، له خولدا که وزام و چاکه ته که م دروا و وام لپهات. ئیستا تو هر چونی بی چاره ی دهستی جلم بو بکه، ئینجا ده مناسی.»

«جاری نه دینه خه یاتی تیا نییه، باوه جوو توش پارهت نییه نه گهر پارهت بی من دهستی جلت بو په یدا ده که م.»

«بو پاره په کم ناکه وئ.»

که وتم پاره م هیه پیشم کهوت و چووینه دئ. نه مه خوی چه سحسه سی نه و دینه بو و منی برده مالی خویان. له دهرگای دا و ژنه که ی دهرگای کرده وه. به ژنه که ی وت ده ی بچو جله کانم بیتنه با بیان فروشم به م پیاره. ژنه که ی چوو سه به ته ی که هینا، گوونیه کی به سردا درابوو، هلی پچری و پانتولیکی ره شی کورت، چاکه تنکی شینی ژاندرمه ی و منتانیکی قاوه یی تیدا بوو. ژنه وتی: «که س جلی وای نه بووه، نه مه ده جه ژنی دیوه، به شن ده ی تریش ده کات. نه گهر به من بی نایه لم میرده که م بیان فروشی، چونکه زوری لی دین و پیوه یان جوانه.» سهرتان نه یه شینم ژنه به زمانلووسی نه و جله کونانه ی به سردا بریم. به دوو لیره و جله تازه کانی خویشمی بده من. هه ی مباره ک نه بن، هر چه ند مباره کیش نه بوو. هاتم کیسه ی پاره م دهره نینا تا پاره یان بده من، ژنه که هر چاوی به کیسه پاره کهوت که زوری تیایه، مرخی لی خوش کرد. کهوته سمته له قی و هات به دهورو پشتما و وتی: «ماشه لاا چهند کورپکی جوانی، نه وه تو ژن و مالت نییه. منیش عزیبه کی

جوانم ههيه پیتی بفرۆشم.» وتم: «نهخیر ژنم نییه، پیم له بهره و ژنیش ناهینم.» هر چند به دهوورپشتما هات وتی: «خوشکیم ههیه بهقهد خۆم جوانه، ئهوت دهدهمی.» وتم: «کەس شک نابەم بهقهد تو جوان، ئەگەر راست دهکە ی و بهقهد تو جوانه، ئەو به تەر و تازەیی با بۆ مێردهکەت بێ، من به ئالوگۆر پارێم.» پیکەنی و وتی: «بهخوا تهگییری باش دهزانی، زاتهن مێردهکەشم لیم تیر بووه، بویه مندالمان نابێ.» هەرچەند خەریک بوو بسازێ، بەلام من داخی ئەو دوو لیرەیهەم له دلا بوو و بۆی دەرچووم. دیسان کەوتمهوه سەر جاده، هەندێ پۆیم و له دواوه عەرهبانەیهکی پۆسته به گرهگر هات، لهگەڵ عەرهبانەچی پیکەوتم به ده مارک تا هەر شوینی کە دەچم سوارم بکا. سوار بووم و له پێ عەرهبانەچی لینی پرسیم: «بۆ کوێ دهچی؟» وتم: «تا ویانه دهچم.» قاقا دهستی کرد به پیکەنین و وتم: «ئەوه دۆزیمهوه، تو مێردی سارینای. هیشتا ورتهەم له دەم دەرناهاتوه، تو پێندهکەنی.» وتی: «دهزانی ویانه چەنده دووره، به حەوت پوژ ناگەینی.» ئیتر له داخا سەرم نایهوه و لهناو عەرهبانەکهدا نووستم. سا نازانم چەند نووستووم، لەپەر هەلی سام و وتی: «دابەزه وا گەیشینه دی.» هەرچەند وتم من بایی ده مارک سوار بووم، وتی: «نهخیر لیره بهولاوه ناچم.» جا دای بهزاندم.

تێفکیریم هەشت بۆ نو کچی جوانکیله دهووریان دام، وتیان ئەفەندی، ئەمشه و میوانی ئیمه به. من وتم چاکه، ئەوان لهناو خۆیاندا کردیان به شەپ، ئەو ئەیوت ئەمشه لای من ئەبێ، ئەوی تر دهیوت نهخیر لای من ئەبێ. کردیانە مقومقو، من وتم ئیوه نو کەسن، نو شهو بهند ئەبم و هەر شهوه و لای

يەكىكتان. زۆر پىكەن، وتم: «شەۋى چەندىم لى ئەستىن؟»
 وتيا: «ئىمە ھىچ پارە ناستىن، موسافىر پەرۋەرلەر ۋە مىوانان
 لا خۇشەۋىستە.» وتم: «ئەي لىرە پىياۋ رۋوت ناكەنەۋە؟»
 وتيان: «ئەۋە نىيە!» ھەروا ھاتن بە دەروپشتما ۋە پىندەكەن،
 ئەۋيان دەيوت بۇ مەن، ئەۋى دىكە دەيوت بۇ مەن. پىياۋىكى
 رىشسىپى نوورانى پەيدا بوو، كچەكان ۋەك جنۇكە
 بىسىمىلايان لى بىكەن بالاۋ بوونەۋە ۋە رايان كىرد. پىياۋەكە
 پرسى: «لە كۆيۈە دىت ۋە بۇ كۆي دەچىت؟»

وتم:

- بۇ ويانە دەچم

- بە ۋە نىزىكىيە!

- بۇچى دورە؟

- بە پىيان نايگەيتى.

- جارى ئەم نۇ شەۋە لىرە دەبىم، ئەۋ نۇ كچەي كە ھاتن ۋە
 لە لام بوون، ھەر يەكەيان ۋە بەلىنى شەۋىكىيان لى ۋەرگرتوم.
 - پۇلە، ئەۋانە ھىچيان مالىيان لىرە نىيە، ھاتوون ۋە بە پۇژ
 شەتە تووتىيان پى لىدەدەن، بە شەۋىش لە دىبەردا دەنوون ۋە
 دەستەي سوورە خاتەمەكەن.

- ماندوۋ ۋە مردووم، زۇرىشم برسىيە.

- لە دىدا جىيەك ھەيە ۋەك ئوتىل ۋايە، خواردىشى تيا
 دەست دەكەۋىت.

- بە خىرى خۇت پىشانم بەدە.

ئىشارەتە تى بۇ جىڭگە يەك كىرد، ھۆدە خانوويەكى ۋەك گەۋرى ۋىلاخ بوو، تەنھا قاتتىكى لە قور دروست كرابوو. كە چوومە پىتەشەۋە، دەرگاىەكى بچووك و سى تەنەكەى نەوت، تەختەيەكى درىژيان بەسەردا پايەلە كراۋە و ھەندى بەلمەبرنج پراخراۋە. ئەمە قەنەفەى ماروكەنى لۇكس بوو، دانىشتم و چانم دا، ھىچ كەس ديار نەبوو. ھەتا تيامابوو چرىم: «ھى لۇقەنتەچى، ھى لۇقەنتەچى.» ئەمەندەم شىراند خۇم گويم دەرزىنگايەۋە، لە پاش قەيرى، سەرى زەلامى لە كوونىكەۋە دەرگەوت. كلاۋىكى سى شىتەكانى بىمارخانەى لە سەردا بوو و بە توۋپەيى وتى: «كوپە چ شىر و ھوۋپىكتە!» وتم: «مردووت مرى برسىمە.» وتى: «مردووى خۇت مرى، پياۋى برسى چۇن ئەۋەندە نەعرەتەى دەبى.» وتم: «ئەى خۇ ئىشەللا نابوورىمەۋە.» وتى: «سا كەۋاتە پراۋەستە، تا دىمەۋە ئەۋسا ئىشتىھات ساد دەبىت.» رۇيى و ھاتنەۋەى نەبوو، دانىشتم و تاقەتم چوو. ۋەنەۋزم دەدا، ناچار ھەلسامە سەر پى دەستم كىرد بە پىاسەكردن، تا لۇقەنتەچى ناموبارەك پەيدا بوو. ئەۋساكە تەنھا كەللەيم دىبوو و بە سەروسەكوتيا ۋامزانى ئىنسانە، ئىستا كە لەشى دەرگەوت، ھىچى لە ئىنسان نەدەچوو. بەقەد بەقەد باگرىتىك دەبوو، شەروالىكى كورتى شىنى لە پىدا بوو، پوانكەيەكى جاۋى نەشۋراۋىش بە سنگىيەۋە، چاۋىكى پرش و پوو، چاۋىكى ۋەك كوونى سوژن و لوۋتىكى كورتى سەرپانى پەرەكەدار، لچىكى ئەستوورى و پەنگىكى سوورقلى ھەبوو. وتى:

- ئىنجا فەرموو چىت دەۋى؟

- چىم بوئى! برسىمە.

- ئاخىر چى دەخۇى.

- چىتان ھەيە و لىستەكەتان بە چ زمانى نووسراوھ؟

- لىستەكەمان ھەموو زمانى فىرى نەزان دەكا.

- ھەي ناموبارەك، لىس و تىلامان نىشان دەدەي!

- ئەي من چوزانم لىسە چىيە؟

- بە خويندەوارىك ناوى چىشتەكانت بنووسە، ئەوھ لىستەيە.

- كاكە تو وا دەزانی ھىچ كارمان نىيە قوتابخانەيەك دانىين،
فىرى خويندن بين و لىساووليس دەفتەرى چىشت بۇ من بگرن،
ئەوھندە مەپرسە، چى دەخۇى؟

- پروزۇلا.

ئۇف ئۇف، بەخوا منىش ئەوھم دەست كەوئ بەشى كەسى
لى نايەم.

- كەواتە مەشكەيەك دۇم بۇ بىنە.

- ئەفەندى من ماستاوفرۇش نىم. ئەوھى ھەمە مەنجەلى
شۇربا و سى سەلك پەنيرە. كاميان دەخۇى بۇت بىنم.

ھىچ چارم نەما وتم: «شۇربا.» لۇقتە چى گوم بوو، پاش
قەدەرىك لە بکەكوولەكەي كەلا شۇرباى ھىئا، كەفى شىن و
مۇر بە سەريەوھ وەستابووھو، وتم:

- ئەوھ چىيە؟

- شەوھ شۇرباى مىزدانە.

- شۆربای میردان چییه؟

- تو بیخۆ دهزانی، بهلام ئاگات له دهمت بئ نهسووتی، به ئاگری توونی هه مام کولاو.

ئۆف ئیجگاری تافی تیکرد. وتم:

- چۆن دهخوری؟

وتی: «پاوهسته پیشانت بدهم چۆن دهخوری.» پای کرد و چوو له ژوورهوه کهوچکی قوولی چیشتیکردنی هینا و له کوولهکهی شۆرباکی هه لدا و فوویهکی لئ کرد و کردیه دهمیوه، ملجهیهکی لیهات و قووتی دا. دهمیکی بۆ تهقاند و وتی: «هه ی هه ی چ شۆربایهکی ناسک و نازداره.» کهوچکی تری هه لگرت و وتی: «ئینجا فیری شۆرباخواردن بووی؟ با ئه م کهوچکهشت له بهرچاو بخۆم، ئیتر تهواو فیر دهبیست.» تیفکریم هیچی تیا ناهیلی، ناچار وتم: «ئه و کهوچکه بۆ من و کوولهکهی شۆربایه که بۆ تۆ.» کهوچکی دایه دهستم و شۆربای ناو کوولهکهی نا به سهریوه و هه لی قوراند و هه لی چۆراند.

پرسیم: «هیلکه لیره دهست دهکهوی؟» وتی: «که پارهت هه بئ، مادامی منیش دهست دهکهوی. ها چاک بوو هیلکهت هینایهوه بیرم، ژنه کهی من مه شهووره و هیلکه و پۆنی چاک دهکات. با پنی بلیم هیلکه و پۆنیکت بۆ بکا قامکی خۆتی پنیوه بخۆی.» وتم: «دهخیل ئه وه م له گه ل مه که! من به پهنجه و قامک که مان لئ دهدهم، ئه گه ر قامکی خۆم بخۆم به چی که مان بۆ خانمه که م لئ بدهم؟»

سهرتان نه‌یه‌شینم، پاش نیوسه‌عات خوی و ژنه‌که‌ی هاتن پارچه‌ته‌نه‌که‌یه‌کیان چال کرد و دوو هیلکه‌یان شکاندوته ناو ئاوه‌وه و ئه‌مه‌نده‌یان کولاندووه بووه به‌بردی رُمق. ته‌نه‌که چونکه ژه‌نگی هه‌بوو، هه‌موو ژه‌نگاوه‌که‌ی دابووه هیلکه‌که و سه‌وزی کردبوو، وه‌ک پینه‌که‌وش له‌ناو ته‌غاراوی پینه‌چیدا ره‌ش هه‌لگه‌رَابوو. هه‌رچی پووش و په‌لاشه به‌ئاگره‌که‌وه سووتاوه و مه‌رۆکه‌ی که‌وتوته سه‌ر هیلکه‌که، ئه‌وه‌یه هیلکه‌ورپۆن! ئافره‌ته‌که‌یش خۆیشی عه‌ینه‌ن ورچه‌که‌ی مندۆل، کوله‌بنه‌یه‌کی مل له‌سنگ ده‌رهاتوو، هه‌موو ده‌موچاوی به‌سپیاو سواغ دراو، دوو چاوی وه‌ک کونه سووژن به‌قولداچوو. چر له‌کل و ده‌میکی پانی سواله‌تی هه‌بوو، ته‌نها دوو ددانی بیله‌کانی له‌پووکێ سه‌ریبه‌وه بۆ لووت هه‌لگه‌رَابوونه‌وه، ده‌میشی ئه‌وه‌نده چاله‌ وه‌ک قه‌لتاخێ زین چه‌ناکه‌ی بۆ لای لووت هه‌لکشاه. دووکه‌لی پووش و په‌لاش چووه به‌چاویا و کله‌که‌ی تهاوه‌ته‌وه و به‌سه‌ر ئه‌و پوومه‌ته جوانه‌وه پێ پێ هاتوته خوارێ. وه‌ک پۆپه‌شمینی میل میل جێی دلۆپه‌ی کله‌که‌ دیاره. رۆینیکی وه‌ک بێشکه‌ی شکاو، یاخود وه‌ک پاپۆرپکی ناو شه‌پۆلی ده‌ریا «یالبا» ئه‌مدیوه و دیو بکا، به‌ترپه‌ ترپ هاته به‌رده‌مم و وتی: «چۆنه هیلکه‌ورپۆنه‌که؟ ئه‌وه به‌م ده‌سته ناسک و نازدارانه بۆم دروست کردووی.» هات ده‌ستیم پێ نیشان بدا وتی: «پێ و پووزیشم هه‌ر جوانه و له‌هیلکه‌ورپۆن به‌له‌زه‌تتره.»

ئه‌وه‌تا کابرای می‌زدیشی پاوه‌ستاوه. وتم: «پاست ده‌کا ئه‌وه‌نده به‌له‌زه‌ته؟» وتی: «هیلکه‌ورپۆنه‌که بخو تیده‌گه‌ی.» دیاربوو به‌ئاشکرا نه‌یده‌ویرا ده‌ردی بیتامی به‌یان بکا و

دهيشيزانى هيلكه وړونه كه ناخوړئ. ناچار له برسانا هاتم
پووش و په لاشي سهر هيلكه م لادا و هه نديكيم به ناني رهشي
چه وروه خوارد. ماداميش هر مه دحي هيلكه وړوني دها كه
چند به له زه ته و مه به ستيشي هر خوي بوو. وتي: «با ليږه
ژنيكت بڼو بڼم.»

هر ته وهنده له دهم تر ازا وتم: «ده سا ده ي بتيڼم.» وتي:
«كچيكي زور شيرين و جوان، به قه د خوم جوانه، ته ما نه ختي
له من كورتره و ناوي «مارگو» يه، حازر و بزر، ته مشه و
بوټ دڼم. پاره سته با هر ئسته بانگي كه مه ئيره.» هر له
خويه وه هلسا وهك ته شپيله خل بووه وه و ته وهنده ي
هيلكه وړونه كه ي پڼ نه چوو، يه كيكي له خوي كوله بنتري هينا.
من دانستم و تهو به پيوه، هيشتا من كه له گه تتر بووم! كه وتينه
گالته، من مه به ستم تهو بوو تهو شه وه نه ختي به گالته وه
پابويزم. به يانيش زوو شانم پيا ده كرد، كه چي تهوان به
پاستيان بوو. وتيان وا براهيه وه، هر بهو شه وه هه موو
ئاواييان دهنگ دا كه به ياني بيته ده عوه تي ماره برين و
خه به ريشيان دابوو به راهيب كه سبه يني زوو حازر بڼ. منيش
وتم: «باشه. به لام جاري زور ماندووم و خه وم دڼ، ليڼم
گه پڼ با نه ختي بنووم.» كچه وتي: «حه ي، من ته مشه و له
خوشيانا نانووم، تو هر وا زوو دهنوي.» به هزار ثاين و
ثوين تهوانم له خوم دوورخستنه وه. منيش هيچ خوم پروت
نه كرده وه، وتم نهك سبه يني تا من خوم كو ده كه مه وه، بيته
سهرم. هه روا لني پاكشام.

سا كاري به ختي ناسازم، به ياني وه ختي خه به رم بووه وه،
چوار دهووم به ځن و پياو و پاپاش گيراوه. شايبه و

کچه که یان کرده سهرم و هه لیانسه ندم، پاپاش هاتووه ماره ده بری. ئه وه ندهم پی کرا وتم: «پاوهستن تا ده موچاو ده شوم.» وتیان: «مه سینه و له گهنت بۆ دینین.» وتم: «ئاخر ئیشی سهرام ههیه.» به هزار حال خۆم گه یانده ده ره وه، دیسان سهرم ده خورا، بانگم کرد ده ستگیران به دوعا، ئینجا پامکرد. هه ر ئه وه ندهم زانی ژن و پیاو، گه وره و بچووک شوینم که وتن.

هه ردوو کوله بنه، یه عنی ژنه ی ئوتیلچی و ده ستگیرانیش به خه خل به دوام هاتن. منیش له پیشدا به خوا وه ک تیر له که وان ده رچی، پامکرد و تپه پریم. به لام کورپه لادییه کان له من به لاتر بوون، تهنگیان پی هه لچنیم و له وه خه شدا جۆگه ئاوێکم هاته ری. هاتم لئی بپه رمه وه تیفکریم زۆر قوله و له دوایشه وه دوو کورپی به کیشیان نزیک بوو بوونه وه، ناچار له ناو ئاوه دا خۆم کوتایه بن په رچیک، ته نها سهرم به ده ره وه بوو. شه بقه که م ئاو بردی، ئه و دوو کورپه ئاخری دۆزیمیا نه وه و گرتمیان. وتیان: «هه ر ده تکوژین، یا پاره ی سالیکی کاسبی خۆمانمان بده ری، یا ته سلیمی خه لکی دیت ده که ین.» سه نگه سارت بکه ن وتم: «بابه بمپه ریننه وه په زام به په زای خوا شه ش لیره تان ده ده می.» ئاخه ر پاره بۆیه چاکه، په راندمیا نه وه و پاره که م دانئ و به ریان دام. سا قه ده ری پۆسیم، ترسی شوینکه وتوانم نه ما، له که ناری ری لئی دانیشتم و تیفکریم. پینواری په یدا بوو، هه ر وه کوو ئه و پۆژه ی من چۆن له مالی باوکم به جله شه ره کانه وه هاتبوومه ده ری و تووره که ی که مانه که م کردبووه ملم. ئه ویش به و جۆره به پیندا ده هات، له گه ل چاو م به که مان که وت، له خوشیا نا که وتمه سه ما،

چووم دهستم کرده ملی. «هه‌ی به‌خیربینی کابرا.» وای زانی
من شیتیم و له‌وه دهترسا که‌مانه‌که‌ی بشکینم، وتی: «ئامان
چی ده‌که‌ی.» وتم: «که‌مان لینده‌دهم.» هه‌ر له‌وئی دانیشتم،
که‌مانم له‌ تووره‌که هینایه ده‌ره‌وه، ماچنکم کرد و دهستم کرد
به‌و مه‌قامی هيجرانه که بۆ خانم لیتدابوو. هه‌ر ئه‌وه‌ندهم زانی
کابرا ئاوازیکی لی به‌رز بووه‌وه، ده‌نگ و سه‌دایه‌ک دار و
به‌ردی هینایه جۆش، هيج گيانله‌به‌ریک ئه‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌ی
نه‌بوو، بیرى پۆژه‌که‌ی ناو بینشهم که‌وته‌وه، که‌ خانمه‌که‌م به
که‌مانه‌که‌ی من گریا، منیش به‌ ده‌نگی ئه‌م کوپه‌ زۆر زۆر
گریام. که‌ لیتبوینه‌وه پرسیم:

- براکه‌م، کیتی و ناوت چییه، بۆ کوئی ده‌چی؟

- فریدریک شۆللهری ئه‌لمانیم، به‌ گه‌شت ده‌گه‌ریم.

- ئۆخ به‌خوا چاک پینکه‌وتوو، فریدریک شۆللهر، منیش
ئه‌لفرید مۆلهر. تۆ خاوه‌نی ئه‌و ده‌نگه‌ و منیش ئوستادی ئه‌م
که‌مانه‌ بین، گه‌نجی دنیا هی ئیمه‌یه. من هيجم پئی نه‌بوو
بیخۆم، به‌لام ئه‌و هه‌ندێ باسوورمه‌ و نانی پئی بوو. خواردمان
و پرومان کرده‌ قاپی خوا و که‌وتینه‌ پئی. ده‌مه‌وئێواره‌ پیمان
که‌وته‌ شاریکی گه‌وره‌، هيجمان نه‌مانده‌زانی کوئی. پرسیمان،
وتیان ئه‌مه‌ شاری میونخه‌. کاری راست بئی راهیبه‌که‌مان
ده‌رسی جوگرافیای پئی وتبووم، ده‌مزانی له‌ ئه‌لمانیا شاری
میونخ هیه. که‌ هاتینه‌ ناو شاره‌وه، گه‌یشتینه‌ به‌رده‌رگایه‌کی
گه‌وره‌، دوو دوو سه‌کۆی هه‌بوو، به‌ فریدریکم وت، تۆ له‌وبه‌ر
دانیشه‌ و من له‌مبه‌ر با ئه‌هه‌نگی بکه‌یین. ئیمه‌ ده‌ستمان به
که‌مان و گۆرانی کرد و له‌ سه‌ره‌وه هه‌رچی په‌نجه‌ره‌یه‌ک بوو

کرایه وه، ئافره تی جوان جوان و پیره میردی نوورانی سه ریان له په نجه ره هیتایه ده ری، ئیتر گوئیان لیگرتین. که لیبووینه وه، ئه مهنده یان پاره بۆ فریداینه خواره وه که ته پله که ی فریدریک پر بوو.

پیره میرد ئه وهیشی به کهم زانی و ریالیکی زیوی ئه لمانی که بیست مارک بوو، بۆ هاویشتینه خوار. ئه مانه مان کۆکرده وه، فریدریک وتی تو هلی گره با پاره لای تو بیت، منیش کردم دهسته سړیکه وه. نهختیکی تر رویشتین و مالیکی له وه گه وره ترمان تووش هات. له ویش دهستمان کرد به ئاههنگ و پاره ی زیاتریشیان داینی، تیگه یشتین که خه لکی میونخ ئه هلی پرزن. له وه وخته دا پیاوئ هات وتی: «وه رن بتانبه مه مالیک، له وئ گوران بلین و زورتان ده ده نی.» پینشمان کهوت و بردینه قوناخیک به قه ده سه رایه ک ده بوو، هه روا به باخچه و دیوه خاندان سه ری خستین تا گه یشتینه هه رم و له سالوئیکی گه وره دایان ناین. ورده ورده ئه هلی ماله که گردبوونه وه، پیاوئیکی زۆر کیبار به خیره اتن و ماندوونه بوونی لی کردین و ناوی پرسین و له پاشان وتی: «برسیتان نییه.» من ته مام بوو بلیم برسیمانه، فریدریک ئه نیشکیکی تیوه ژه ند، تیگه یشتم و وتم: «نه خیر، تیرین.» وتی: «وا ئیواره یه، ئیستا هیچ مه خۆن، با ئیواره ئیشتیه اتان هه بی.» به وه دا تیگه یشتم که ئیواره گلما ن ده داته وه. هه روا وه ختمان رابوارد و ئیواره سالوئه که پر بوو له میوان. ئافره ت هه ره که و چوونه ژووریکه وه، خویان پرووت ده کرده وه و جلی «بالیه» یان له بهر ده کرد و ده هاتنه «شه وئا ههنگی» بالیه. دوا یی کچیکی پیاوژهن چووه به رده م پیاوئکه، به منیشیان وت هه لسه

بچۆرە تەنیشت ئەو، تۆیش بە کەمان ئاھەنگی لەگەڵ بکە. ئەو سالۆنە پۇنی بریقەیان لە فەرشەکە دابوو، تەنھا بۆ پیتازیکی باریک، سەرەنازی تەسکیان راخستبوو. قوندەرەکەم ئەمەندە قورپاوی بوو کە پرووم نەهات بەو قوندەرەیهو بەسەر ئەو فەرشانەدا بپۆم. لە لاپیکە پێم لەسەر تەختە بریقەدارە لووسەکە دانایا. بە چارێ هەلخلیسکام و میزیک لە بەردەمما بوو کە ئەنواعی پیالە و قاپ و شووشە لەسەر بوو، قلیم کردنەو و هەمووی تیکشکا و بە کنگەخلیسکە گەیمە ئەسکەملە کچە پیاوژەن، پێم بە پێچکە ئەسکەملەکە ئەو گرتەو و ئەسکەمل وەرگەرا. مادمازێل بە قۆلی پرووت و نەرمۆلە بە سەرما کەوت و منیش لەسەر گازی پشت راکشابوو. لە پەرپوو تێم چەسپی، هەلکەوتیکی باش بوو، بەلام من تەتەلەیم شکابوو. جوتکەم ژانی دەکرد و مالی ئەوێ نەبوو لەزەتی لێ ببینم. هەندێ پێمان پێکەنین، هەندێ بەزەبیان پیاوانا هات. فریدریک فریام کەوت، کچە لەسەر هەلساند و منی راست کردەو، بەلام حالم نەمابوو، غیرەتم دایە بەر خۆم بەوێ کە چاک بوو سارینا تەپیری خۆم لەوێ نەبوو تا تەریقم بکاتەو. خاوەنمال بە تەلاشەو پرسیی: «هیچ کویت نەشکاوه؟» وتم: «کاشکی مەلم بشکایە و ئەوێم خەسار نەدایە!» وتی تۆ خۆش بێ قەیناکە. چارەکەسەعاتی ئاھەنگیان پەک خست تا ژانی جوتکەم شکا و کچە پیاوێستە کە چووێو سەر پیاو، منیش چوومە لایەو و کەمانیکی وام لێدا تۆلەو هەموو خەسارەکەم کردەو. فریدریکیش بەخورداری ئەمەندە جوانی خویند، خەمی لە دلی کەسا نەهیشت. ئینجا وچانیکمان گرت و دەستمان کرد بە شەمپانیا خواردنەو. هەر من

دەمخواردەو، فریدریک لیم توورە دەبوو، فائیدەى نەبوو، تا دەبەنگ بووم و هۆشم بە خۆمەو نەمابوو. هەلسام نوقیکم دا و ورد و درشت پێم پیکەنین، ئینجا کەوتنە جووتە جووتە کەوتنە دانس و ژن و پیاو پیکەو هەلدەپەرین. من کەسم بۆ نەمابوو، کچیک لە بەردەرگا وەستا، لە پێشچاوم جوانی نواند. پامکرد و چوومە بەردەمی، کە نووشیکم بۆ برد و وتم: «وەرە من و تۆیش دانس بکەین.» کچە دایە قاقای پیکەنین و پایکرد. چوومە بەردەم خاوەنمالە کە و وتم: «بۆچی من بە پیاو نازانن لە گەلم هەلناپەرن؟» وتی: «ئەوێ تۆ چوویتە لای کارەکەر، بۆ ئەو ناشی لە سالتۆنى ئیمەدا دانس بکا.»

وتم: «سا کەواتە خانمیکم بدەری.» پیکەنى و وتی: «ئەمانە بە من نابەخشرین، دەبێ خۆیان رازی بن.» خانمەکان کە گویان لەم گفتوگۆیەى من و ئاغا بوو، بە پیکەنینهو دەستیان بەردا و لیم کۆبوونەو. ئەویان دەیوت فەرموو لەگەل من، ئەوى تریان دەیوت بۆ من. نیهایەت لەناو خۆیاندا چوار شۆرەژنى بەگوپ و زۆرداریان هەلێژارد، چوار پەلیان گرتم و مەشکەژەنتیان پى کردم. نەخیر! جۆشم نەدەنیشتەو، تا فریدریک قۆلى گرتم و لە سالتۆنە کە بردمە دەرەو. هۆدەیهکیان نیشان داین و کچیکى کارەکەر لەگەلمان هات و جینگای بۆ راخستین، بە سەرخۆشییەو دەستم کرد ملی و وتی: «چی دەکەى؟» وتم: «ئەى ئاغا پێى نەوتى؟» وتی: «هەى ناموبارەک!» سیخورمەیهکی لێدام، ئەوەندە سەرخۆش بووم کە وتم و خۆشی پایکرد. ئینجا فریدریک لیم توورە بوو، وتی: «ئێستا خاوەنمال بزانی تۆ وا دەکەى، دەرمان دەکا.» وتم: «جا با دەرمان کا، پارەى زۆرمان پێیە و دەچینە ئوتیل.»

به هر حالی بوو فریدریک دایمرکاندم. خوم پروت کرده وه تا
 بنووم، نه منده شه مپانیام خواردبووه وه که ئیشی سه راوم
 زور بوو، هاتمه دهر تاکوو بچمه ئاوده ستخانه. ریگام
 نه ده زانی، هاتمه دهری به لکوو یه کتیک ببینم و پیی ئاوده ستی
 لی بپرسم، که س نه بوو. میز تاوی دام و وامزانی شاتووه که یه،
 قاتی سییهم ئاوده ستخانه بی. دهستم کوتا، به پهله کوتی دوو
 دهرگام ژمارد و سه ری سییهم دهرگا کردم وه و پیم نایه
 ژووری، له یه کئی ههله تگوتم و راست بووه وه هاواری کرد:
 «دزه، های دزه.» که پامه وه و پامکرد بۆ ژووره وه. هاتم خوم
 بکه م به ژیر لیفه وه، ئافره تیکی تیابوو پاپه پی و هاواری کرد:
 «ئه مه تا، ئه مه تا به قوربانتان دهری نه کن، ئه م دزه هاته
 ژووره که ی من.» توومه ز به ههله هاتوومه ته ژووری
 ئافره تیک، به ژووری خومانم زانیوه. به هاواری ژنه خه لک
 پووینان کرده ژووره که. منیش چارم نه ما و دهرگام خپ
 داخست، له دهره وه خه ریک بوون دهرگا بشکینن، ناچار
 په نجه ره م هه لدا یه وه و بی ئه وه ی بزانه م به رزه یان نزمه، له
 په نجه ره وه خوم حه وادایه خواره وه. سا تا من ئه مه م کرد
 ئه وان دهرگایان شکاند، هاتبوونه ژووره وه و زانیان من خوم
 له په نجه ره وه فریدا وه ته خواره وه، بانگیان کرده باخه وان پاول.
 دزه دهری مه کن! باخه وان به خوی و تیلاکه یه وه و که مالیکی
 زله وه په لاماریان دام و پامکرد. دهره ختیکی که وره م هاته پیش،
 خوم هه لدا سه ره کوم سه که که له دواوه دهره لنگی دهر پینکه ی
 گرتم و پچرا. به هر حالی بوو چوومه سه ر دهره خت، پاول
 پینلوی داکند به شوینما سه ر دار بکه وی. تیفکریم لقی داره که
 به سه ر کولاندا شو پبۆته وه چوومه سه ر ئه و لقه و خوم

داهيسته خوارى بۆ كۆلان. خوا و راستان ئەمجارە كەوتە
 سەر كۆمەلە پەينى كە بۆ باخيان هينابوو و نازارم نەگەيشت.
 ھەلسام پامكرد، باخەوان و سەگ بە شوينما خەريك بوون
 دەرگای باخەكە بكەنەو، من لەوزەى ئەوان دەرچووبووم. بە
 دريژايى كۆلان پامكرد و لە سەرى كۆلان كتوپر بەرەنگارى
 ھەسەسى ھاتم. چەتەوليک توند قولى گرتم. وتى: «ئۆخەى
 بەرگيرم كەوتى، دويشەويش ھاتبوويە سەر مالى ميلار، تا
 دزى بكەى.» ھەرچەند وەم باوكم پياوى چاك بە ئەزىەتم
 مەدە بەخوا دز نيم، فايەدى نەبوو. زۆر زل و بەھيز بوو،
 لەبەر ئەوەى منى بە ھيچ نەدەزانى، قولى شل گرتبووم و
 فرسەتم لى ھانى. قۆلم پاتەكاند و مستەكۆلەيەكم لەسەر
 سنگى دا و بە پششا كەوت. ديسان پامكرد، بەلام ھيچ ھيزم تيا
 نەبوو، كابرايش ھەلسايەو و فيقەيەكى ليدا و چوار
 ھەسەس پايان كرد. چوونە لای كابرا وتيان چى بوو، وتى
 دزىكم گرت گويم نەدايە لە دەستم پاي كرد. منيش لەو
 وەختەدا دەرگايەكم ھاتەپيش، دەستم پتوھ نا و كرايەو،
 چوومە ژوورەو و دەرگام داخست و لە كەنارى دەرگا
 پاوەستام. دووانيان وتيان ئتوھ پا بكن و سەرى ئەو
 كۆلانەى تری لى بگرن، وا ئيمە ليترە دادەنيشين و بزانيں لە
 كۆيوە سەرھەلەدا. ديا پەببى من چى بكەم! ئەو ھەتا ئەمانە لە
 بەردەرگا دامەزران، چار چيە. لەو وەختەشدا ترپەى پتي
 زەلاميك ھات. ئەھا ئەو، پايان كرد. دەبينم سەرخوشيكە و بە
 لادا دى، كە سەرخوش ھەسەسى دى بانگى كرد: «كۆرە
 ئتوھ كين وا بەر دەرگاتان بە من گرتووە؟» ھەسەسەكان
 ناسيان، وتيان: «ئەو ھەتۆ پينكەر؟» وتى: «بەلى منم، ئتوھ

کین له بهر دهرگای من هلوله ستاون؟» که پینکه ر وای و ت
 ئیجگار وره به ردا، ئای خو ئه مه مالی پینکه ره، ئیستا دهرگا
 دهکاته وه و دیته ژووره وه، جا ئه وکات چی بکه م.

وتیان: «دزیگمان تا به رده رگای تو پاوناو، په نگه خوی
 کوتابیته مالی ئیوه.» وتی: «سا ده خیل به جیم مه هیلن، له که لم
 وهرن و ماله که بکه پین.» ئیجگاری پوحم چوو. به لام
 حه سه سه کان وتیان: «تو بچوره ژووره وه، ئیمه لیتره ده بین
 مه ترسه.» پینکه دهستی نا به دهرگاوه و داخرابوو. وتی:
 «حه ی، من هیچ شه وی دهرگام دانه خسووه که چی وا ئه مشه و
 دهرگام داخراوه.» کللی دهرهینا دهرگا بکاته وه، من چارم
 نه ما، چووم به ره وژوور، به تاریکی و په له کوتی قادرمه م
 دوزیه وه و سه رکه وتم. ئه ویش دهرگای کرده وه و هات له
 پتلیکانه سه رکه وت. من دهستم کوتا و دهرگایه کم دوزیه وه و
 چوومه ژووره وه و دهرگام داخست. توومه ژه مه
 ئاوده ستخانه یه. پینکه راست پووی کرده ئاوده ست تا بیه
 سه راو، دهرگای ئه ویش داخرابوو. وتی: «په نا به خوا، ئه مشه و
 هه موو دهرگایه کم لی داخراوه.» وامزانی دهرگای
 ئاوده ستخانه که ده شکینی و دیته ژووره وه. که چی وتی قه یناکه
 جارئ با جیگایه کم ده ست که وی و که من پاکشیم، دواپی دیمه
 سه رئاو. وهرگه پایه وه و زرم بوی که وت. قه دهرئ بولاندی که
 هه ستایه وه پووی کرده دهرگایه کی تر، ئه ویش داخرابوو.
 ئینجا ئیجگاری تووپه بوو و دهرگای دایه به ر له قه. دهنگی
 ئافره تیک هات و وتی:

- وحه، وحه گا شیه! ئه و دهرگایه بچی ده شکینی؟
 پارهت زوره؟

وتی:

- شوخ و نازداره کهم، ئەمشەو سەعاتم لەگەڵ خۆم
نەبردبوو بۆیە درەنگ هاتمەو. لەعەتتاهەم بێ ئیدی بێ
سەعات نەچمە دەرەو.

ئەم پاراپایەو و ئەو جینیوی دا و بە هەزار کیشمەکیش
دەرگای لی کردەو. منیش دلم تەسەللای هات، دەرگای
ئاو دەستم کردەو و هاتمە دەرئ، لە بەردەرگا قوتوویەک
شخارته کەوتبوو، هەلم گرت و هاتم بەر قاپی دەرئ. خۆم
داگرت و هیشتا حەسەسەکان لە بەردەرگا دانیشتبوون. هاتم
بە حەوشە کە دا گەڕام و وتم بەلکوو باخچەیان هەبێت لە
پشتەو دەر باز ببم. تووشی هۆدە چیشتخانەیان هاتم و
چوومە ژوورئ. شخارتم لێدا و مۆمیکم دۆزییەو، دام
گیرساند و گەڕان بۆ خواردەمەنی، هیچی تیا نەبوو.
سەبەتەیک جلی چلکنی تیا بوو، پوانیم بەلکوو شتیکی وای
تیایی لەبەری بکەم. هەمووی کراسی تەنکی دانته لەداری ژنانە
بوون و کەلکی منیان نەدەگرت. لەژێرەو چاکەت و پانتۆلێکی
کۆنی پیسی لە نەوت و بۆیە هەلکێشراوی تیا بوو. زانیم کە
ئەمە جلی بۆیە چییە. چارم ناچار بوو و لەبەرم کرد. مایەو
سەر شەبقە و قۆندەرە، شەبقەیک کۆنی جاویشم دۆزییەو،
قۆندەری کۆنیان زۆر بوو و وا دیار بوو کۆنیان کردبوونەو
تا بیانفرۆشن. گەڕام و جووتیکیان بە پێمەو چوون، کردمە
پێم. هاتمە دەرئ و چاکەم نەکوژاندبوو. لە پشتەو
باخچە کەیان دیواریکی نزم هەبوو، بازم دایە کۆلان. جا شتیکی
تر زەحمەت بوو، من لە کۆلانی بەرەو هاتبووم و ئیستا
کەتبوومە کۆلانی پشتەو. پێگای مالی یۆهانم نەدەدۆزییەو.

یه‌عنی ئه‌و مال‌ه‌ی که شه‌و له‌وئ رامکردبوو و فریدریکی
لینابوووه، نه‌مه‌ناسیییه‌وه.

هه‌روا هاتم به‌ پێدا و شه‌ویش هێنده‌ی نه‌مابوو. تووشی
بیره‌خانه‌یه‌ک بووم و چرای ده‌سووتا و که‌سی تیا نه‌بوو.
ته‌نها زه‌لامیک له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک ڕاکشایوو. به‌وبه‌ریه‌وه
ڕاکشام و ئه‌وه‌نده‌ ماندوو بووم خه‌وم لێکه‌وتبوو، کاتی
خه‌به‌رم بووه‌وه، کابرای بیره‌خانه‌ له‌گه‌نی ئاری پیا کردبووم و
شلپه‌م ده‌هات. قه‌ده‌ریک جێنۆم پێدا، پێکه‌نی و ناچار هه‌لسام
به‌یانی بوو، به‌ پرسیار مال‌م دۆزییه‌وه و له‌سه‌ر سه‌کۆی
به‌رده‌رگایان دانیشتم. ڕووم نه‌ده‌هات له‌ ده‌رگا بده‌م،
سه‌رماش کاری له‌ هه‌موو جه‌سته‌م کردبوو. وه‌ک
که‌رویشکیک هه‌زاره‌م ده‌کرد. گه‌یمه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی مالیک،
په‌نجه‌ره‌ کرایه‌وه و له‌سه‌ره‌وه‌ ڕ قه‌عه‌یه‌ک پیسای منداڵم به‌
سه‌ردا کرا.

ده‌ ئینجا به‌م حال و به‌رگه‌وه‌ چی بکه‌م؟

خۆم ته‌کاند، گه‌رامه‌وه‌ لای ئه‌و مال‌ه‌ی که‌ تیا یا بووین،
تێفکریم له‌ باخچه‌که‌دا فریدریک ده‌که‌ری توومه‌ز هاتوو بزانن
شه‌و من له‌ کوێه‌ ڕامکردوو. که‌ چاوم پێکه‌وت بانگم کرد،
نه‌یناسیمه‌وه، به‌ هه‌زار حال تا وتم: «کو‌ڕه‌ ئه‌لفریدم.» وتی:
«خوا بگه‌ڕێ ئه‌م قیافه‌ته‌ چیه‌؟» وتم: «مه‌پرسه‌!» ئیتر هات
ده‌رگای لی کردمه‌وه. ئه‌وان هێشتا نووستبوون، بردمیه‌
هۆده‌که‌ی خۆمان و بۆگه‌نم لی ده‌هات. وتی: «گورج جله‌کانت
داکه‌نه، جله‌کانت داکه‌نه.» وتم: «ئه‌وه‌ جلی مالی کابرای
سه‌رخۆشه‌ هانیومه، ده‌بی بۆیان به‌رمه‌وه.» وتی: «مردووت

مری جاری ومختی ئه وه نییه، زوو خۆت پرووته وه که.»
 هه رچیم له بهردا بوو دامکەند، به لام فانیله و کراسه که یشم تهر
 بووبوون و هیچ نه بوو له بهری بکه م. ده رگا کرایه وه و کچه
 کاره که ره که که شه وی دهستم کردبووه ملی، به پتکه نینه وه
 هاته ژووری. وتی: «دهستگیران به خیری بیهته وه، چاوم لیت بوو
 به جلی زاویه تییه وه هاتیته ژووری، ئه ی به و جلانه وه بۆ
 نه هاتی دهست بکه یته ملم.» نهختی ته ریق بوومه وه، چوو
 کراسیکی دانته له داری ژنانه ی خزی بۆ هینام به رو پشت له بهرم
 کرد و پاکشام، تا هه موویان خه بهریان بووه وه. خاوه نمال
 ناردی به شوینما. من به شهرمه زارییه وه چووم دوعا خوازیم
 لیکرد وتی ده پۆم. هه رچەند له گه لم خه ریک بوون به ند بم،
 به ند نه بووم. به خششیکی زۆریان داینی و هاتین ملی پیمان
 گرت تا گه یشتینه ویانه.^۲

^۲ وه رگیزی ئه لمانیی ده لی: کتیه که زۆر بوو، ناچار لیمان کورت
 کرده وه. له م مالی شه و نا هه نگه دا په ته پتی زۆرتی به سه ر
 هاتبوو، له ویوه هه لمان گرت و به قالیچه ی هه زره تی سلیمان
 گه یاندا نه ویانه. بیره میرد.

فہسلی چوارہم

شاری ویانہ

کہ گیشٹینہ شاری ویانہ، بہ فریدریکم وت: «برادر، وا ئیمہ گیشٹینہ ئیرہ، من ہر ئوہندہم بہس بوو، ہرچی پارہیہ کمان ہیہ ہموی بق تو. کہمانہ گیشٹ بق خوت، من خانمہ کم دہدوڑمہوہ.» وتی: «برادر، ئمہیش مہکہ بہ مالی کابرای میونخی، راوہستہ. تو ہروا بہ ئسانی مالی خانمہ کت نادوڑیتہوہ، پارہت پی نہبی سہرگہردان دہبی، جاری با پیکہوہ بین تا جیگیر دہبیت. ئوسا بق منیش خوا کہریمہ.»

ئینجا بہ جادہدا دہویشٹین و ہروا خلم پیمان پیدہکەنین، توومہز ئو قیافہت و جلو بہرگہکەئ ئیمہیہ کہ لہناو ئواندا عہیب بوو. ہر ئوہندہمان زانی یەکی بانگی کردین: «کورہ راوہستن.»

ناچار راوہستاین، ہاتہ پیشہوہ: «ناوتان چیہ؟» من وتم: «چیت لہ ناوی ئیمہ داوہ؟» شانی رہتہکاندم. وتی: «ئیتستا تیت دہگہیہنم کہ بوچی ناوت دہپرسم!» توومہز ئمہ پولیسہ، وتم: «من ناوم ئلفرید مۆلەر، ہاوریکہشم فریدریک شۆللەر.»

- لہ کوئوہ دین؟

- نازانم، چووزانم شاتووی خانمہکم لہ چ شاریکہ؟

- که وایی خه لکی نه مسانین؟

- نه خیر.

- که وابوو په ساپورتان کوا؟

- جارئ تیم بگه یه نه په ساپورت چیه؟ چونکه ناوی نازانم.

وتی: «که واته پینشم بکه ون.» بردینه قاپیه کی گه وړه. خوی شهبه قی داگرت، چووه ژووره وه و نیمه یان بانگ کرد و شهبه قه مان دانه گرتبوو. شهبه قه کیان فریداین و داوی په ساپورتیان کرد. نیمه ش نه مان بوو و چه پسیان کردین و پاره که شیان له باخهل دهره نیاین. وتینان دزیوتانه، هردوو کمانیان کرده هوده یه که وه، کز و مات پاکشابووین، خه ومان لیکه وتبوو. له پر یه کی هاته ژووره وه و پیه کی بیانین. که خه بهرم بووه وه وتی: «تو کی؟» وامزانی پؤلیسه و ده مانپشکنی، که تیفکریم سورفلنکی چاوشینه. وتم هه بی و نه بی نه مه ټینگلیزه. که چی مړه یه کی لټوه هات و وتی: «یه س، یه س.» بیستبووم یه س به ټینگلیزی به لټیه، ټیتر نه مده زانی ده لی چی. فریدریم هه لساند، کابرا زور سه رخوش بوو و به لادا هات. وتمان: «با نه که وی به سه رمانا.» په لمان گرت و داماننا. دهستی کرده جنیو - یو ئار ټهینه س - ده مزانی جنیوه، به لام نه مده زانی بهر خوم یان دایک یان باو کم ده که وی. نیمه هه ر پنده که نین و کابراش هه ر جنیوی ددها، زانی به زبان ټیناگه ین، ټینجا به دهست و به ټیشارهت بوی ته رجومه کردین. هه ردوو دهستی له سه ر سه ری ده کرد به دوو گوینچه که وه کویدریژ و عاا ده زه پی، یانی ها ټیوه که رن.

ئېمەش بەدەست ئىشارەتى ناشرىنتر و جىنۇمان بۇ دەکرد،
 تا چووين بە گۇ يەکا و بە ھەردووکمان دەرەقەتى نەدەھاتىن،
 بەلام سەرخۇش بوو و خىستمان. چارمان نەبوو و دەرەسايىن،
 بە پىشتىنەكەى فرىدرىك قۇلمان بەست. لەپر دەرگا کرايەو و
 وەردىان بە فەنەرەكەدا ھاتە ژوورەو و يەككى تىرى ھىنا.
 ھەر لەوینو کابرا «سى سى، مىقاروينا» ى گرتبوو دەم.
 جارى وەردىان دەستەيەك کىلى گەرەى بەدەستەو بوو،
 کىشای بە سەر و چاوماننا. وتى: «لېرەش پىاو پووت
 دەکەنەو، قەدەرکى لىدان و پۇيى.» ئىنجا چووم بۇ لای
 ئىتالىيەکە و وتم با ئەویش لەگەل ئىنگلیزەکە يەک نەکەو
 وتم: «بۇنەسرا، سىنىۆر.» يەنى ئىوارەباش، زۆرى پىخۇش
 بوو، وتى: «تاباکو.» زانىم داواى تووتن دەکا، بەرەو پووی
 ئىنگلیزەکەم کردەو، دەستی برد بۇ کىسەتووتنەکەى و
 نەدایە. چوون بە گۇ يەکا، ئېمە ئىنگلیزەکەمان بۇ گرت تا
 کىسەتووتنەکەى لى سەند، قەندەيەکى لى پر کرد و کىسەکەى
 دایەو، ئېتر دەنگى نەکرد. ئىنجا مایەو سەر ئاگر، ھىچمان
 شخارتەمان پى نەبوو، لە بنمىچەکە لەمپایەکى بچکۆلە
 دەسووتا، دەستمان نەى دەگەشتى. بە ھەموومان قەناعەتمان
 بە ئىنگلیزەکە ھىنا، چوومە سەر پىشتى و بۆرشىيەى لامپام
 دەرھىنا. سا قەندەم داگیرساند و ئىنگلیز لەپر مىشى ھاتى و
 خۆى پراوہشان و منى خستە خواری و لامپايش کوزايەو و
 نەوتەکەى بەسەرما پۇا. وەردیانەکان بە پارکدن ھاتن، ديسان
 سەرگوگىلاکى ئېمەيان کوتايەو. وتیان: «خەرىکن پادەکن،
 ئېتر چراتان بۇ داناگیرسىنین، جا بە تارىکى دانیشن.»
 سەيرىکى زۆر خوشمان بوو، لە تارىکیدا ئىنگلیزەکە دەپوت یو

ئار ئېنەس، ئىتالىيەگە دەپۇت سى سى دورەمىرد. زۆرى پى
 نەچرۇ، يەككىكى تىران بە تارىكى كىردە ژوورەوۋە. وى وى
 ئەپسنت، ئەۋىش فەپەنسى بوو. كابرأى فەپەنسى كە بە
 تارىكىكى ھاتە ژوورۇ پى نا بە ئىنگلىزا و لىنى راست بووۋە و
 كەۋتتە شەپەزەللە. وتم: «فریدرىك، با ئىمەش ھەركامىكىانمان
 ھاتتە رەت، پىايا بكىشەن. سا لەم كىشە و كىرەيەدا، ھاتىنە
 راستى پەنجەرە، سەرى ئىنگلىزى پىا كەۋت و پەنجەرە شكا.
 لە شەققەى پەنجەرە ۋەردىان ھاتن، فەنەرىان پى بوو و
 ھەموو خەتايان كىردە مل ئىمە. دىسان قەدەرەكىان لىداین، ئىتر
 زۆرى نەمابوو پۇژ بىتەۋە، وتیان چى دىكەن بىكەن. مەپرسە
 بە چ ھالى پۇژمان لى بووۋە، پۇلىس ھاتن و بردىنيانە لای
 قۇمىسەر و ئىفادەيان لى ۋەرگرتىن. يەكەم وتیان:

- ئىۋە جىكانەن، دۇمن.

- ئەگەر دۇم بوويناىە ۋا بە ئاسانى نەدەكەۋتىنە داۋى
 ئىۋەۋە.

- ئەم پارەيەتان لە كۆى بوو؟

- لە مېونخ شەۋىك ئاھەنگمان بۇ يۇھان برۇمەر كىردوۋە،
 ئەۋ پىى بەخشیۋىين.

- ئۇف زۇر چاكە، ئەگەر ئىۋە لە مالى ئەۋ پىاۋە بووبن،
 ئەۋا بەرتان دەدەين.

- چۇن دەزانن ئىمە لەۋى بووین.

- بە تەلگوراف دەپرسىن.

- تەلگوراف كىيە و چۆن دەگاتە ميونخ؟ ئىمە دەزانىن
ميونخ چەند دوورە، خۇ ئەو لە ئىمە ئازاتر نىيە.

قۇمىسەر توورپە بوو و وتى:

- قەشمەريمان بىن دەكەي؟

- نەوہلا.

- ئىوہ كە بە پىدا ھاتن، ناوبەناو نەتاندى دار داچەقاوہ و
تەلى بە سەرەوہيە؟

- بەلى، وەللا دەمىنين، بەلام وامدەزانى ئەوہ بۆ ئەو
زەويانەيە تا كەس بە ناويانا نەپوا. چونكە لای ئىمە لە دەورى
زەوى دار دادەچەقىنين و تەلبەندى دەكەين.

ئىنجا ئىجگارى توورپە بوو، ئىمەي كەردەوہ بەنديخانە. دەمى
ئىوارە بانگيان كەردىنەوہ. ئىنجا بە پىكەننەوہ بەرەلای كەردىن و
پارەكەيشى داينەوہ. وتم: «بۆم بۆمىرە بزانم تەواوہ.» ديسان
كەر تىرپە برايەتيمان و توورپە بوو، وتى: «بۆچى تۆ بە ژمارە
داوتە بە ئىمە؟» وتم: «نەخىر، ھىشتا خۆشمان نەمان
ژماردوہ.» وتى لاچن لە پىشچاوم، ئىتر ھاتىنە دەرى. تا
تيامانا بوو پامان كەرد، خەلكى كەوتنە دوومان. وتم فريدريك
با دەستى جل بىرپىن خەلكى بە پياومان بزانن. مندالى گويى
لىبوو، وتى: «وہرن با بتانبەمە موغازەي جل.» پىشمان كەوت
و بردىنيە موغازەيەك. وتى: «تاقمیان دەوى.» خۆي پويى و
كابرا چوو تامى جل و قايشى ولاخى عەرەبانەي بۆ ھىتايين.
توورپە بووين و تيمان خۇ ولاخ نين. وتى:

- بۆچى ئىوہ عەرەبانەچى نين؟

- نەخىر.

- كەواتە بۇ خۇتان باشە!

لەو قسەيەك و لە ئىنمە قسەيەك، چووين بە گۇز يەكدا.
دېسان پۇلىس پەيدا بوو. وتى:

- خۇ ئىتوۋە ئىستە لە بەندىخانە ھاتنە دەرى.

- چى بگەين؟ ھاتووين دەستىن جل بگېرىن، ئەم پياوۋە تاقمى
ولاخمان دەداتى.

پۇلىس پىنگەنى و بىردىنبىيە موغازەى مۇدىل و ھاتن بە
پىرمانەوۋە و جگەرەيان داينى. وتيان:

- جلى چۇنتان دەوئ؟

- لەوانەى پياوۋەكانى ئەو شەوۋەى مالى يۇھان.

وتيان باشە. ئەم جلانەيش لە فابرىقەى يۇھان كراون،
دەستىن جلى بالتىيان بۇ ھىتايىن.

بەرگی دووهم

بېشه‌کی

کاتی دهستم کرد به پښماني که مانچه‌ژهن، دل و دهر و ونم
گهش و پروون بوو. هه‌موو کهس ئاره‌زووی قسه‌ی خوش و
پیکه‌نین و خوش‌پاوار دنی ده‌کرد. بۆ به‌رگی دووهم زۆر کهس
پرووی لی ده‌نام. ئه‌وسا دهستم نه‌ده‌پوی، تا ده‌هات کاغه‌ز و
مه‌ره‌که‌ب و خواره‌مه‌نیش گران ده‌بوو، ئیتر وتم پابورد! ئه‌و
کتیبه‌م بۆ ته‌واو نابی.

له‌م چه‌ندانه‌دا پۆژیکێ خوش به‌هه‌وای ده‌شت چوومه
که‌ناری به‌نده‌که‌ی ژوور مالی خۆمان، له‌وێ نازه‌نینیک
شوینیکێ شاعیرانه‌ی هه‌لبژاردبوو. له‌ناو ئه‌و چیمه‌ن و
گولزاره‌دا کتیبیکێ به‌ده‌سته‌وه‌ بوو و دوو مندالیش ئه‌مدیو
ئهو‌دیویان گرتبوو. وه‌ک دووبالی پهری، تیشکی خۆره‌که
دابوو به‌پروومه‌ت و گه‌ردنی و له‌ویوه‌ له‌سه‌ر کاغه‌زی کتیبه‌که
بریه‌ی ده‌دایه‌وه. خۆ من به‌ناو و داو پیرم، به‌لام له‌راستی
ئهو جوانیه‌ عه‌شق و جوانیه‌ که‌م بۆ گه‌رایه‌وه، گه‌ری دام و
گه‌ری به‌ردایه‌ دلم. هه‌یزی پیم نه‌ما، خۆم دا به‌سه‌ر کالۆکه‌که‌ما
و به‌لایه‌وه‌ هه‌له‌وستام. مه‌وله‌وی ده‌فه‌رموئ (عاشق به‌سه‌د
سالی بلووغی ده‌بی). تا ئهو ده‌مه‌، ده‌م و زیو و سینه‌ی وام
نه‌دیوو. نه‌مناسی، توومه‌ز ئهو منی ده‌ناسی. له‌به‌ری
هه‌ستام، ئیختیار بێ ئیختیار بوو به‌شاعیر. ده‌مویست بیدوینم.
پرسیم: «له‌کوێوه‌ که‌وتیته‌ ئه‌م چیمه‌نه‌؟» من وامزانی ده‌لی له
به‌هه‌شته‌وه‌، وتی له‌سه‌ر قه‌برانه‌وه‌. نوکته‌ی مه‌وله‌وی و
ئامینه‌خانی له‌ژياندا دیوو، منیش خاوه‌نی پۆحی مه‌وله‌ویی

بووم. وتم: «ئەى بۇچى؟» لە ئامىنەخان كە مەولەوى وتبووى
ئەى بۇچى؟ يەئنى تۇ چوويىتە سەرەقەبران بۇچى مردووهكان
زىندوو نەبوونەوه، ئەويش وتبووى ئەهلى دلى وەك تۇيان تيا
نابوو.

ئەم بە شىئەيهكى بەخۇداراپەرمووى وای گەياند كە ئەوہ تا
من تۆم زىندوو كەردۆتەوه. پووخسار و گوشتار ئەمەتا، منیش
بۇ بيانوو دەگەپام كە بیدوینم. وتم: «ئەوا تىگەيشتم. پۇحى
مەولەوى بۇ تۇ باشتر ئەژى و بە شىعر دەدووى، كەوابوو تىم
بگەيهە نوورى مانگ لەو پۇژەوهيه، بەلام مانگ بە شەو بە
شەوقە، من مانگ لە پۇژدا دەبينم، ئەمە چىيە؟»

وتى: «قوربان، شاعیر نابى لە فەلەك بدووى، هەرچى
شاعیرىك كە تەشبیهى جنسى لە تىفى بە مانگ كەردووه
هەمووى سەهوو بووه. چونكوو مانگ كورە، شەوقى لە
پۇژەوهيه، يەئنى سۆز و عەشقى كور لە كچەوهيه. بەلام ئەمە
واتای كۆنە و سۆز و عەشقى نەماوه، ئىستە پارە و سوارە
باوه. منیش ئاوینەم نىيە، مەگەر تەماشای دلى تۇ بكەم.
شاعیران زۆریان خەيالىن.»

زۆرتەر نەدەلوا پراوهستم، وىستم بپۆم و وتى: «نەتزانى ئەم
دوو كىتەبە چىن وا هیناومن لەم شوینە شیرینەدا
دەیانخوینمەوه. يەككىيان مەولەويیە و ئەوى تریان
كەمانچەژەنە. مەولەویم تەواو كەردووه، بەلام كەمانچەژەن
مەراقىكى تووش كەردووين نابریتەوه. مەگەر تۇ بۆمان تەواو
بكەى بەو سۆز و شىئە شیرینە.» هیچ چارم نەما و بەلینم
پیندا. ئەوا بە یاردهى خوا دەستم پىكرد. پەنگە ئەو لە مەراق

دهرکهه، بهلام مهراقی چاک بۆ من ماوه تهوه که نه مزانی کێیه!
نیستایش هه ده پرسم و نازانم کێیه، هیچ شک و شوبههه
نه ماوه که پهری بووه. نه گینا سۆراخم ده کرد، خو من کینوی
قافم دیوه و چاوم بهو هه موو گورجییه پهریانه که وتووه، له
وینهی نهو نه بوون. وا به رزه که وینهی ناکهه.

فہ سلی یہ کہم

پہندی بہ پیری

ئیمہ سہ عادتہی ئەلفرید مۆلەر و یاوہرہکە، فریدریک شۆللەرمان لە موغازەیی کۆستیوم، یانی تاقمی چاکەت و پانتۆلیان بەجێھێشتبوو، ئەگەر تا ئیستا جل و جەوالمەن بۆ بکەینایە، ئەوا جلەکانیان دەمێک بوو درابوو. بەرەکەت دا تازە شاگردەکە چوو دەستی جلی بالیی بۆ ھێتان. جا بێنەوہ سەر ئیمہ با ئەلفرید خۆی بیگیڕیتەوہ.

کە جلەکانی ھێنا، موغازەچیەکە بردینیە ژووریکی تاریکەوہ و وتی لێرە خۆتان ڤووت بکەنەوہ کەس چاوی لیتان نییە. تیفکریم لەودیو ڤەردەکەوہ شاگرد فیکەفیق پێدەکەن. من تووڤە بووم و تەمام بوو ڤووت نەبمەوہ، موغازەچی بە زمانیکی خۆش وتی: «ئەم ڤووتبوونەوہیە ھیچی تیا بەستە نییە، ھەرچی بێ بۆ جەلکێن لێرە خۆت ڤووت دەکەیتەوہ، خۆ ئێوہ ژن نی ھیچتان دەرکەوئ.» تیفکریم فریدریک لە پیش منا ڤووت بووہوہ، شەرم شکا. ڤووت بوومەوہ و تەنھا دەرپێکەم لەپیدا بوو، بە جارێ شاگردەکان دەستیان کرد بە پێکەنین. ناجسنیکیان وەک بلیی سەیری تیاترۆچی بکا بە براوہ، چەپلەیی بۆ لێدام. من لە کابرای موغازەچی تووڤە بووم، کەچی بە پێکەنینەوہ دەستی برد دانتهلە و فیتسحی دەرپێکەیی پێ نیشان دام. توومەز ئەو شەوہی لە مالی یۆھان

پیس بووبووم، کچه که ده رپیتی خوی دابوومئ. به ده رپیتی ژنانه وه هاتبووم، هیچ له بیرم نه بوو ده رپئ بگوږم. کاری راست بی، شاگرده کانی دوورخستنه وه و چوو ده رپئ و فانیلای پیاوانی بۆ هینام. نه وانه م گوږئ و له سهر نه وه وه کراسیکی قولداریان له بهر کردین، به لام یه خه که ی زور رهق بوو و ملم دانه نه و ییه وه. وتم: «بابه من ئهم ته وقی له عنه ته م ناوئ.» هه رچهند هاوارم کرد ههر ده یوت: «ئۆف یۆف چهند ته ته یه.» ئینجا پانتولی له پئکردین، که هیلهک و فیراقه که مان له بهر کرد بر دینیانه بهر ئاوینه. له پشت وه نه وه نده دریز بوو، وهک کلکم لئ پروایی وابوو. دهستم برد دایکه نم، وتی: «نه که ی نامه رد! پیاوی زور گه وره ئه مانه له بهر ده کن، تو خوت بچووک مه که ره وه.» ئیتر خۆم نه شکاند. وتم: «حسابی بکه، جله کانمان بایی چه نده؟» وتی جاری زورتان ماوه.

- نیازت وایه هه موو پره پاتال و جل و جه والی موغازه که تمان به سهر دا ساغ بکه یته وه؟

- ده باشه، ئه ی به سهری پرووته وه ده که پرین؟

لیکم دایه وه راست ده کات، وهک ئهم زه مانه نییه به سهری پرووته وه بکه پرین. ئه و سا هه رچی سهری پرووت بوو وایه، ده یانوت سهری پرووت به دوا ی که ر!

دوو شه بقیه ی دریزی سلیندریان بۆ هینان، حسابم کرد بایی لیره و نیو بوو، به خشیمیان زانین، بۆیه یهک و دوو پاره یان لئ سه ندین. گوایه ئیکرامانه یه کی باستونیکیان به خۆپایی داینئ، ئینجا وتمان: «که واته جله کۆنه کانمان لئ بکرن.» وتیان: «کۆنه فروش نین. به لام به م شاگرده دا

دهياننيرم بيانفروشي.» ئيمه له وي دانىشتين و شاگردهكه
جلهكانى برد، قهيريكي پى چوو و هاتهوه نيو ليرهى بۇ هيتاين،
ناچار وهرمان گرت و هاتينه دهري.

بهو جلانهوه توورهكهى كهمانهكه م له بن باخه لدا بوو و
پيمان نايه كولان و خهلك دهستي كرد به پيكنين. ئهى دوايت
بيري تهريير، له هه موو شويى روى حازره و پيمان
پيدهكهنى. گويمان نه دايه، چووينه ئوتليك و وتم: «هۆدهيهكى
دوو كه سيمان دهوي.» برديانين له هۆدهي بهردهرگاكه
قهيديان كردين و له قاتى سهري هۆدهيهكى تريان نيشان داين.
چووينه ژووري كهمانهكه م به سينگيكدا ههلواسى. نهختى
دانىشتين و ماندوويه تيمان ههسايه وه، وتم: «فريدريك با
نهختى بچينه دهره وه بگريين.» به زور به خواهىشت ملى دا،
بهلام وتى: «ئالفريد تو بۇ كورپينى هاتووى يان به شوين
يارتا بگرييت؟»

هه ناسهيهكه م هه لكيشا و وتم: «بهخوا راست دهكهى.»
وتى: «ئهو كاتبهى ناوى ئيمهى نووسى پياويكى ناسك و
زيرهك ديار بوو، با بچين بزائين چيمان پى دهليت.» چووين
سلاويكمان كرد و له بهرمان ههستا، جا وتى: «ئهر بكن.»

وتم:

- ئيمه غهريبين و ئافره تيكمان لى ون بووه، به شوين ئهوا
دهگريين.

- تهگيرمان چيه؟

- تهگير ئه وهيه ئيعلان بدن به پورژنامه.

- رۆژنامە چىيە؟

ئەحوالى رۆژنامەى تىگەيانىدىن. وتم: «كەواتە كاغەز و قەلەم و شوشەيەك مەرەكەبىم بىدەرئ، خۇم ئىيلانەكەم دەنووسم.» قەلەمىك و پەرەيەك كاغەزى دامى و دويىتى نايە بەردەمم، دەستم بە نووسىن كرد: «ئەلفرىد مۆلەر ئەفەندى لە ھەرىمى باويرا، لە دىيەكى زۆر بچووك زۆر دەمىكە لە دايك بوو، نەخىر! دايكى نەماوہ و لە باوكيشى بوو. ھەژدە سال لەوى ژياوہ، دوايى باوكى دەرى كردووہ. لە پى بە خزمەت خانمەكەى و تەپپىر گەييوہ و لەگەل خۇيان بردوويانە. ئەو دوو ئافرەتە و عەرەبانەچىيەك و چوار بارگىرى لى و ن بووہ و بە شوين ئەواندا ھاتۆتە ويانە، چونكە بىريار وابوو ئەوان بىنە ويانە. ئەلفرىد مۆلەر ئەفەندى كەمانىك لىدەدا ھەرچى گونى لى بىت عاشقى دەيىت. زاتەن ئەوانىش ھەر لەبەر كەمانەكەى خۇشيان دەويت. ئىستا ھاتۆتە ويانە، جەكانى ئەو شەوہى مالى يۆھانى لەبەردا نەماوہ تا گالتە بە دەرپىكەى بكن، ئىستا بە ھىلەك و شەبقەى سېلندەرەوہ پياويكى ترە. كەس نايناسىتەوہ و كەمانەكەى لە ژوور سەرى ھەلواسيوہ و بە شوين ئەو ئافرەتانەدا دەگەرئ كە لى و ن بوون. تاكوو نەياندۆزىتەوہ، ناويان نالىت. نىھايەت ئەمەندە دەلىم خانمەكەم كچىكى زۆر جوان و شىرىن و قسەخۇشە و ئافرەتەكى تر تەپپىرىكى مۆن و دەنگزلە و ھەمىشە پىدەكەنى و ۋەك ئەوہى بەرد بە بەرددا بدا. ئەم دوو ئافرەتە ھىچيان لە يەك ناكەن و بە تەقدىرى خواش ھەمىشە بەيەكەوہن. عەرەبانەچىيەكەيان زۆر تووڤەيە. پەنگى بارگىرەكانم بىرچۆتەوہ بەلام عەرەبانەكە لە پشەتەوہ جىي خزمەتكارى ھەيە، ئەلفرىد ئەفەندى لە ئوتىل

منتدى إقرأ الثقافي

دەبىي، ھەر كەسى ئوانى دۆزىيەتەۋە، مۇژدەي خۇي بىسىنى.
ھۆۋۋۋۋۋۋۋ»

كاتىبەكە لە پشتىمەۋە سەيرى نووسىنەكەي ئەكرد و جار
جار بىزەيەكەي ئەگرت، وتى: «كاكە ئەم ئىيلانە دوورودرىژە
پارەي زۆرى ئەۋى.» وتم قەيناكات. دامى و ئەۋىش ناردى بۆ
غەزەتە.

چوۋىنە ژوورەكەي خۇمان و لىي پاكشاين، سا زۆرى پى
نەچوۋ بە پەلەپىتكە يەكە لە دەرگاي دا. وتم: «دانەخراۋە
بۆچى لىي ئەدەي؟» بىرم كردهۋە و گارسۇن ھاتە ژوورى
پروۋە دانسىكى كىرد و كېنوشىكى برد. وتى: «سەعادەتى
ئەلفرىد ئەفەندى تەنەزول ئەفەرمۇئ تەشرىفتان بىتە خوارى
بۆ سالۋنى نانخواردن.»

نان ئەخۇن! وتمان باشە. ھەلساين چوۋىنە خوارى،
سالۋنىكى گەۋرە بوو، پىتمان نايە ژوورەۋە و ھەموو دەستيان
كىرد بە پىكەنن. فرىدريك وتى: «ئەلفرىد، خۇ تەپپىر لىرە نىيە،
ئەمانە بۆچى پىتەكەنن؟» نىازمان بوو بگەپىنەۋە، گارسۇن بە
پروۋەكى خۇشەۋە وتى: «ئىۋە بە شەبقەۋە ھاتونەتە
ژوورەۋە، شەبقەكان بىدەن بە من و خۇتان فەرموون
دانىشش.» چوۋىن لە كەنارىكەۋە لەسەر ساحەيەك دانىشتىن،
يەكىك ھات و وتى:

- چى مەيل ئەكەي؟

- چىتان ھەيە؟

ھەر لە خۆیەو ئەویش پیکەنی، چوو کاغەزێکی درێژی ھینا
و دایە دەستم وتی: «ئەمە لیستەیه.» فریدریک نەخویندەوار
بوو، من خویندەمەو و ئەو گۆینی گرت. نووسرا بوو بێفتک.

- چییە؟

- منیش نازانم.

- لایبە.

- پۆزبین.

- چییە؟

- نازانم.

- فۆپی دە.

- ئاوی گوشت!

- گوشتی تیاہ؟

- با لە گارسۆن بپرسین.

- نەک عەیب بێت.

- بۆرەکی ئینگلیزی؟

- مالی ئینگلیزم ناوی.

- زەلاتە ی ئیتالێ.

- ھا، ئەمە باشە.

گارسۆن لە پشتمانەو وێستاو و توند دەمی خۆی
گرتبوو، خەریک بوو ئەویش پیکەنی. لێی توند بووم وتم:

~١٠٦~
منتدی إقرأ الثقافي

- توش بيته ده بيمان پنده كه ي؟
- نهسته غفرو لالا، باویش نه دهم!
- سا كه واته برؤ زه لاتة بيته.
- قوربان، به زه لاتة تير ناخون، چيشتيكي له پيشه وه بخون.
- ديسان ليسته كه ي دايه وه ده ستمان.
- فيله تو؟
- گزشتي فيل چؤن نه خورئ!
- فپروج.
- ئا گزشتي مريشك خوشه، نه ويش خوشاوى سيتو.
- ئا ئا، نه ويشى به سهردا نه خوينه وه.
- به گارسونمان وت:
- دوو قاپ زه لاتة، دوو قاپ خوشاوى سيتو، دوو مريشكى سوورؤكراو يشمان بؤ بيته.
- هه موويان به جاريك بهيتم، يا يه كه يه كه؟
- هه موويان به جاريك بهيتم، با نه وهنده چاوه روانى نه كه ين و دلنيا بين.

گارسون رۆيى و له وسهره وه سينييه كى هينا، شەش قاپى له سەر بوو و له بهرده مماندا داينا. سا كه نه وه نه مانهى دانا، سهير نه كه م ئافره ته كان هه موو كه وچك و چه تاليان داناوه و سهيرى ئيمه ده كه ن، هيشتا ئيمه هيچمان نه كردووه، ليمان

بوونه جاسوس. تیفکریم گارسون باقیه ک که وچک و چه تال و
 کیرد و دوو باگردین شووشه ی هیناوه تا که وچک و چه تالی
 له سره دابننن. به خوا ئیمه دهستان بق هیچیان نه برد، قولمان
 لی هه لمالی و به چنگ به ربوینه زه لاته که. وتمان با جاری له
 پیشه وه نه مه بخوین و ئیشتیهامان بکریته وه. زه لاته که سرکه ی
 زوری پیدا کردابوو ترش بوو، خوشاومان به کاشیه که به
 سه را هه لقوراند تا ده ممان شیرین بی. خوش بوو! ده میکم بق
 ته قاند له پر له هه موو لایه که وه قاقای پیکه نین پیدا بوو، ئاورم
 دایه وه هه موو به ئیمه پیده که نن. وتم: «فریدرید، چی بووه وا
 دیسان بووین به مه خسه ره.» وتی: «نامه رد، ئابروویان
 برردین، وابزانم هی نه وه یه که به که وچک و چه تال
 نه مانخوارد.» با ئیمه ش ده ست بدهینه که وچک و چه تال. پون
 و زه یتوون و ترشای زه لاته که مان به دهسته وه بوو، په چیان
 بق جوانی له ناو پیاله ی ئاوخواردنه وه که دا وهک نه فەر چین
 چین قهه کردبوو، هینامان دهستان پر سړی و چه تالمان گرت
 به دهسته وه. خو ته نها مریشک مابوو، فریدریک نووکی
 چه تاله که ی له مریشک گیر کرد و به جاری هه مووی هه لگرت،
 به گاز تیی به ربوو و منیش وتم به خوا نه مه باشه، بۆچی
 هه موو جارئ لئی بپرینم و دای بنیمه وه. وهک نه و چه تاله که م
 تیچه قاند و هه لم بری، توومه ز باش لیم گیر نه کردبوو، له
 چه تال به ربوو و په پریه خواری. تووله ی مادامیک له بن
 میزه که دا بوو، په لاماری دا و پفاندی.

فریدریک هات تووله بترسینن و پیتی فری بداته وه، به
 دهنگیکی بهرز وهک که مال له تووله وه پری، چه پ چه پ، تووله
 ترسا و مریشکه که ی فریدا و به جاری لینان کردینه

چەپلەپىزان. ئىنجا توولەش لىمان كەوتە وەپىن، ناچار
 ھەلساين، پامان كرد و چووينەو ۋوورەكەى خۇمان.
 گارسۇن كە شەبقەكانى بۇ ھىناينەو، سەرى پارهى
 خواردەمەنىشى لىسەندىن. شەوى زۆرمان برسى بو، سەد
 ئاواتم بە توورەكەكەى ھەوەل پۆژم خواست كە لە مالى
 باوكم قنچكەباسوورمە و لەتكەھەرمىم تىكردىبو. بۇ
 بەيانىيەكەى فرىدرىك وتى: «ئەلفرىد، ئىتر من پروم نايە
 جارىكى تر بچمە خوارى.» منىش وتم: «پاست ئەكەى، جارى
 من زۆر ماندووم، بەيانىش زوو ھەلدەستم، با بنووين.»

سا لەسەر جى پاكشاين و فرىدرىك وتى: «كاكە شەوقى
 لامپاكە لاي پاستى چاومە، فىرى چرا نەبووم و خەوم
 لىناكەوى، با نەختى كزى بكەين.»

لەمپا لە ناوھەپاستى سەقى ۋوورەكەيە و ھىچمان نايگەينى،
 چى بكەين! مېزىكى خېريان دانابوو، سوراھىيە ئاو و پەرداخى
 لەسەر بوو. شووشە و مووشەمان لابرد و مېزمان كىشايە
 پاستى لەمپا. ئەوئەندە خېرا خۆم ھەلدايە سەر مېز، دەستم
 نەگەيشتە پاستى پلىتەى لەمپاكە تا كزى بكەم. نەختى خۆم
 ھەلدا، دەستم گەيىيە پاستى دووگمەى پلىتەكە و بامدا. لە
 پەلەپەلياندا ئەوئەندەم بادابوو بە جارى كوژايەو، لە تاريكىدا
 مايەنەو و بە پەلەكوتى دەرگاگەم دۆزىيەو، چوومە دەرەو
 بۇ پاراۋەكە، چراى لى ئەسووتا. بانگم كرد: «ھۆ، كى
 لەويىيە؟»

دەنگىكى ناسك وەلامى دايەو و وتى: «فەرموو.» ھاتە
 پىنشەو پوانىم ئافرەتىكى جوانە، شەرم لىنھات بلىم وەرە

چرامان بۆ داگیرسینه. وتم: «خزمهتچی ئوتتلم ئه‌یست.»
وتی: «فرقی نییه منیش فرمانبهرم.» عجایه‌بم اینهات
ئافره‌ت به شهو ئیشکچی ئوتتیل بی. وتم: «خانم، تو هیچ ئیشی
ترت ده‌ست ناکه‌وی وا به شهو به دیار ئه‌م پیاوانه‌وه ئه‌بی؟»

- خۆ مشته‌رییه‌کان هه‌موو پیاو نین، ئافره‌تیشیان تیایه‌.

- ئه‌ی ئه‌گه‌ر پیاویکی بیژن و بیکه‌س لی‌رده‌دا بی، به‌زه‌یتان
پیا نایه‌ته‌وه؟

- ئیمه‌ به‌زه‌ییمان پیا بیته‌وه چی بلین، خۆ ناچینه‌ باخه‌لیان.

- چونکوو بیتاموسیمان لی‌ بیینن، ده‌سته‌به‌جی جوابمان
ئه‌ده‌ن.

له‌به‌ر چ‌را، سنگ و گه‌ردنی وه‌ک ئه‌لماس ئه‌دره‌وشایه‌وه.
قه‌ت وا نه‌بووم، به‌لام نازانم عاشقی جله‌کانم بوو، وه‌خت بوو
بۆی شیت بيم.

- ئینجا ئیوه ئه‌گه‌ر به‌ دزییه‌وه ره‌حم به‌ که‌سی بکه‌ن و
نیوسه‌عات له‌گه‌لی رابوینن، کئ پئی ئه‌زانن؟!

- خاری گوم نابن؟ دووهم فی‌ر ئه‌بیت.

له‌م گه‌توگۆیه‌دا بووین، ده‌نگیکی به‌رز هات. وتی من بانگ
ئه‌که‌ن به‌ دوعا. رای کرد پۆیی و ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر سه‌رما
وه‌ستام و نه‌هاته‌وه، ناچار چوومه‌ ژووره‌وه، به‌ په‌له‌ جیگاکه‌م
دۆزییه‌وه و بانگی فریدریکم کرد. له‌ هه‌زار سالان راست
بۆته‌وه، منیش سه‌رم کرد به‌ژیر جیگاکه‌دا و پراکشام، به‌لام تا
دره‌نگی ئه‌و سنگ و گه‌ردنه‌م له‌پیشچاو بوو.

خەوم لى نەدەكەوت، ناچار ئاخىرى نووستىم، جا دىتە درەنگ
 نوستىبووم، بەيىانى درەنگ خەبەرم بۆۋە. نەۋەلام خەبەرم
 نەبوۋبوۋە، كاتىبەكە ھەلىساندىم. غەزەتەيەكى بە دەستەۋە
 بوو و وتى ۋەلاميان داۋىتەتەۋە، لە خۆشيانا گەشكەدار بووم.
 دەستىم كىردە مىلى كاپرا و توند گۆشىم، ھەر ئەۋەندەي پىكرا
 غەزەتەكەي فېرىدا و راي كىرد. بۆي دەرچوۋ، ئىنجا ھاتمەۋە
 ۋىزەي فېرىدىك كە نوستىبوو. خۆم دا بە سەريا و ۋەختەبوو
 ھەموو پەراسوۋەكانى بشكىتىم. چاۋى كىردەۋە و وتى: «ۋەحە،
 ۋەحە. بۆچى ۋا بەلەسە بوۋىت؟» وتم: «كۆرە پاست بەرەۋە
 و سەير كە ئەم غەزەتەيە بخۋىنەرەۋە.» لە تاۋاندا بىرىم نەبوو
 كە نەخۋىندەۋارە، وتى: «كاپرا بۆچى عەقلىت شىۋاۋە، ئاخىر
 كەي مىن خۋىندەۋار بووم؟»

وتم: «ئەۋەتا بۆت ئەخۋىنمەۋە، گۈيىت لى يىت.» بۆم
 خۋىندەۋە، نووسىراپوۋ: ئەفەندى ئەلفرىد مۇلەر، ئەۋ ژنەي لە
 دۋاي ئەگەرىيىت مىن ئەيناسىم، ئەۋ دوو ژنە كچەكەيان ناۋەكەي
 وشەي پىشەۋەي يا دەنگدارە يا بىدەنگە، بەلای نە كۆرتە و نە
 درىژە، رەنگى نە سىپىيە و نە ئەسەمەرە، چاۋى نە گەۋرەيە و
 نە بچوۋكە، لوۋتى نە كۆرتە نە درىژە. ئىۋارە ۋەرە (قاخەۋىن)
 لەۋى درىژەي باسەكەت ئەدەمى.

كە خۋىندەۋە فېرىدىك سەرىكى لەقاند و وتى: «ھى ھى،
 بەم خەبەرە مىكايلا ئەدۋىتەۋە! جارى پىم بلى وشەي دەنگدار
 و بىدەنگ چىيە؟ ئەۋانە چىن ۋا ئەبارىنن و دەنگ ئەدەنەۋە.»
 وتم: «فېرىدىك، ئەۋ چەنەبازىيەت لە چىيە، ھەلسە خۆت
 كۆكەرەۋە با بچىن بۆ قاخەۋىن.» وتى:

- مردووت مری، تو یه کجاری فرت به سهر دنیاوه نه ماوه، پارچه کازه که که نه لینی نه باریننی، وتوویه تی ئینواره وهره. تو هیشتا هه تاو نه که وتوووه که وتوویته سه ما.

ئیترا خوا هه قه فریدریک سه ریچی نه کرد، هه لسا و شوینم که وت. که چووینه ده ری، فریدریک وتی: «ئیمه بچینه ده ری و بکه وینه کولانان گوم نه بین. با یه کی بدوزینه وه شاره زا بی و رابه ریمان بکات.» ئیمه له م گفتوگو یه دا بووین یه کی له دوامانه وه گوئی قووت کردبووه. ئاورمان دایه وه و هاته پیش ده ممان، شه پقه که ی داگرت و ره ورانسری کرد، کپنووشیکی برد و وتی: «وابزانم نه فهندیه کانم تازه ته شریفتان هیتاوه ته ئهم شاره و شاره زا نین، نه گهر ئاره زوو ده فهرموون له خزمه تتاندا دیم، نه گهر پازی بن رابه ری ده که م.» زورمان پی خوش بوو و وتمان: «های های وهره له که لمانا بزانی کوی خوشه بچین رابویرین.» وتی: «باخچه ی حه یواناته وه حشیه کان، یانی دپنده کان خوشه.» که وای وت داچله کیم و وتم: «برادر، دپنده کان پیاو نه خون.» وتی: «نه خیر، زور توند به ستراونه ته وه، ناتوانن جم بدن، سهیریان خوشه!» وتمان که وایه با بچینه نه وئی.

سا ئیمه نه مه مان وت و نه وت، کابرا گورج عهره بانه چیه کی بانگ کرد و سوار بووین. کابراش هات له بهرده مماندا قوت بووه وه، فریدریک پرسى: «بئ قهیدی بن، ناوت چیه؟» وتی: «مؤریسی خزمه تکار.» نیو سهعات رپیشتین و گهیشتینه بهر ده رگانه یه کی زور گه وه، له وئی دابه زیسن و پاره ی عهره بانه چیمان دا. مؤریس وتی: «پاره بده با بلیتی چوونه ژووره وه وهرگرم.» وتمان: «چوونه ژووره وه چیه؟»

وتی: «ئەم ھەموو مەسرف و بېنا و پاسەوان و خۆرانی
 حیواناتە خۆراییه؟» پارەمان دایە و بلیتی وەرگرت، کە
 چووینە ژوورەو ھەتا چاو بڕ بکا باخچە بوو. لە پێشدا
 وامزانی هیچ نەبێ بەقەدەر باخچەئ شاتووھە، کەچی دە
 ئەوھندە زل کرابوو. لەسەر دارێک تەیرێک ھەلنیشتبوو و
 تەماشای خەلکی دەکرد، پرسیم: «ئەمانە چین؟» وتی: «ئەمانە
 تووتین، یا باباگیان پێ دەلێن و قسە ئەکەن.»

وتم: «دەئ ئینشالا تەیریشمان لێ دینیتە زمان!» کابرا وتی:
 «خۆ ئەمە شتیکی گران نییە، ھەر ئیستا ئەیانددوینم.» چوو بە
 لای یەکیکیانەو و پووی تێکرد و پێی وت: «بەیانیت بەخێر.»
 تەیرەکەش دەنووی داچەقاند و راست و پەوان وتی بەیانیت
 بەخێر.

من لەمە سەرم سوپما، مۆریس پێم پێکەنی. منیش قینم
 ھەستا و وتم: «وا ئەزانی من ئەمانەم نەدیو! من لەمە
 عەجایەتەرم دیو، باوکم تووتییەکی ھەبوو، جاری کە
 کاغەزی بۆ شوێنێک بنوسیایە، سفارشی تووتییەکەئ
 ئەکرد.» مۆریس ھیچ نەشلەژا و وتی: «راست ئەکەئ، لێرەش
 تووتی وا ھەیە، ئەو کاغەزەئ تووتییەکەئ باوکت نووسیویەئ
 ئەو ئەخوینیتەو.» فریدریک پرسى: «تووتییەکە بە چی
 ئەنوسی؟» من وتم: «قەلەمئ ئەگرت بە دەنوکیەو.»
 مۆریس وتی: «ھئ ئەم تووتییە ئاسانتەرە، بۆئ پائەگرن و ئەو
 ئەخوینیتەو.» کابرا لەبەر ئەوەئ پارەئ زۆرمان لێ بستیئ،
 منی بە درۆ نەئخستەو. فریدریکیش باوہپی پێ نەدەکردم.

ئىنجا مۇرىس وتى: «با بچىن سەيرى ورچ بگەين.» وتم:
 «من ورچ بە بېھىز ئەزانم و نامەوى بىيانىنم. باوكم ورچى
 كوشتوو و ئەمانە تۆلەي ئەو ورچەم لى ئەستىن.» مۇرىس
 وتى: «ئەمانە لە تەلینەي ئاسنان، زيان بە كەس ناگەيەن.»
 راستى لە پىشدا ترسام، كە وتى لە قەفەزى ئاسنان چەرەساتم
 پەيدا كرد. چووین سەيرمان كردن، سى ورچى بۆر و چوار
 سىي وان لە قەفەزى ئاسنا. ئىنجا لەوئو بەردىننە سەيرى فىل.
 فىلىكى گەرە تەختىكى لەسەر پشت بوو و لە مەيدانا بوو،
 نەشەسترا بوو و دەخلى كەسى نەدەكرد. دواي ئەو
 سەيرى پلنگ و پىوى و چەقەل و گورگمان كرد.

بەردىننە مەيدانى بالندە و مورغىي عەجايەب، عەجىب
 ماندوو بوو بووين. لامان دايە گازىنويەك و دانىشتىن. گارسون
 هات و وتى: «چى ئەمر ئەكەن؟»

مۇرىس بە فرسەتى زانى و پىي گوت: «بىرە.» هەر بىرەي
 هېنا، ناي بە سەريەو و تا بىست و يەك پەرداخى خوار دەو.
 پۇزىش لە ئاوابوونا بوو، پىنج ماركەيەكم نايە دەستى و پۇ
 خوات لەگەل. كابرا بە خوشى خۆيەو هەستا پۇيى و ئىمەش
 هاتىنە دەرى. لەبەر باخچەكەدا عەرەبانەي زۆر وەستابوون،
 يەككىيانمان بانگ كرد و سواربووين، پىمان وت بمان بە
 قافەوين. نيو سەعاتىك پۇزىشت و لە بەردەم بىرەخانەكەدا
 وەستا، دابەزىن و گازىنۇچى كە ئىمەي بە فراق و شەپقەي
 دىرئەو لەناو عەرەبانەكەدا دى، هات بە پىرمانەو و
 بەردىشەنە جىيەكى تەنها و لىستەي بۆ دانان. جا وتى: «چى
 ئەمر ئەفرەمون؟»

من وتم: «ئەلەن شىتىك بخۆينەو! بەلام يەككىك ئىمەى بۆ
ئىرە دەعوەت كردووە، ئايا خۆى ھاتووە يان نا؟»

كابرا وتى:

- كىيە؟ وا ئىوہى بۆ ئىرە بانگ كردووە.

- كابرا بۆچى تو ناوى منت نەبىستووہ؟ من ئەلفرىد مۆلەر
ئەفەندىم.

- پىخۆشالبوم كە وا ناوى تەشرىفتانم زانى.

- تەئەسوف ئەكەم، ناوى منت درەنگ بىست.

- چى بکەم؟ تا ئىستا تەشرىفتان ناھاتۆتە ئىرە تا بە
خزمەتتان بگەم.

- كۆرە ئوہى نەشى بىنيوم ھەر ناوم ئەزانى. تەنانت
قۇمىسەرەكەى يانەيش ناوم ئەزانى. لەبەرى بکە با بۆت
دووبارە بکەمەوہ. ئەلفرىد ئەفەندى، تەنھا ئەلفرىدیش نا،
مۆلەرىشى پىوہىە. لە شوین ژنىك ئەگەپىم.

- قوربان، ديارە بەخىر ژن دىنى، تو خۆت دۆزیوتەتەوہ
يان من بۆت بدۆزمەوہ. ئاسانە تو سەرى خۆت قورس مەكە،
شاگردەكەت لە خزمەتتا ئەنيرم، عمومخانە نزىكە.

- كۆرە كابرا ئوہ دەلىتى چى؟ من بە غەزەتە بلاوم
كردۆتەوہ.

- ھا، ئىنجا زانىم، ھەتا ئىعلانىكەيان لە غەزەتەدا
خويندەوہ. ھەموو موشتەرىيەككان بە پىكەننەوہ دەست بە
دەست ئەيانگىرا.

- عوزر له قه باعت خراپتره.

ته مام بوو لینی دهم. بهس فریدریک که و ته بهینه وه و وتی:
«بابه جاری سهر و بیرهمان بۆ بینه، هر که سیکیش هه والی
نیمه ی پرسى بیهینه لامان.»

ئینجا وتی: «به سه رچاو، کارى تۆ راست بى شووشه و
مووشه مان نه شکا.»

که ئه و پۆی من به فریدریک وت:

- نه ی فریدریک، وا من میکایلام دۆزیه وه، ئینجا بۆ خۆت
چى نه که ی؟

- خوا بکا به ئاسانى و بى شه پ تۆ ئه و بدۆزیه وه، من له
پیشدا چۆن ده مگوزهرانده، هه روا په حه تتریش پای ته بویرم.

- نه خیر فریدریک، میکایلام دۆزیه وه، جیى تۆش نه که مه وه.
له پیشدا منیان کردبوو به گومرگچى، ئیستا من تۆ له سه ر ئه و
ئیشه داده نیم.

له م گفتوگۆیانده بووین، گازینۆچى هات و وتی:

- پیاویک له شوین ئیوه نه که پیت.

- نه ی بۆچى نه تهینا؟

- چووزانم! په تیاریه کی پووت و قووت وتم به لکوو زاتیکی
که وره ی وه ک تۆ ئه و له م شوینه دا قبول نه کا.

- ئامان زوو بیهینه!

هيندهى نهبرد روانيم پروتهيهكى پروت له قيافتهى
 ههوه لجارى من خراپتر هاته پيشهوه و دانىشت. جا وتى:
 «ئەفەندى من مايرم.» دانىشت و دانهنىشت ههروا له خۆيهوه
 انگى كرد كۆپه گارسۆن بېره، به لام «سپانن» غەشى تيا
 نهى، دهبل له پهرداخى دوومهنى بېرهيان بۆ هيتا. ناي به
 سهريهوه و قولتهيهك له قورگيهوه هات و به جارى ئه
 پهرداخه دووپهرداخيه چوه خوارهوه. بۆكرووز له ناو
 جهرگيهوه ئه هات، ديسان بانگى كرد:

- قهدهچىكى تر.

ئەويشيان هيتا و خوارديهوه. ئينجا پىم گوت:

- تو جارى داواى ئيمه بده به دهستهوه، له پاشانا ئەتوانى
 تا ورگت ئەگرى بخوڤتهوه، ئىستا تا هۆشت به خوڤتهويه پىم
 بلى له كوڤيه؟

- كى له كوڤيه؟

- كۆره خوا بتگرى ميكايلا؟

- كۆپه خوا بتگرى ميكايلا كينه؟

- ئەى ئەم مهكره چيه، تو نهتنووسيوه كه ئەيناسى؟

- بهلى من نووسيومه ئەيناسم و له سهه قسهى خۆم.

- ئەى بۆچى وا ئەلئى؟

- ههروا به خوڤايى. باوه من پياويكى ههژارم، ته ماشاى
 سهه و پاته لاكم بكه و ئينجا بلى خه بهرم بدهرى.

- باشه تىگه يىستم پارهت ئەوى، چهند قروشت به مى؟

~^{١١٧}~
 مندى إقرأ الثقافي

- ئۆف خوا موبارەكت نەكا، بە قروش ئەدوئ.

- ئەى بە چى بدوئىم؟

- بە لىرە.

- ئى با لىرە بى، چەنت بەمى؟

- خۆ لەگەل زاتىكى وەك تۆ گەورە نەخوازەللا عاشقىش
بى باسى كەم و عەشەرات بىرئ، ئەبى بە مىئات بدوئىن.

فرىدرىك نەيھىشت و بەر لە من وتى: «تۆ جارى من
تېگەيەنە عەشەرات و مىئات چىن؟ لە كۆيۆ ھاتوون؟» وتى:

- وا ديارە تۆ لە خوئندندا پيادەى پىپانى. بېرۆ بخوئىنە ئىنجا
وەرە لای من بدوئ. ئەفەندى وا ديارە خوئندەوارە و ئەو
ئىعلانە جوانە خۆى نووسىويەتى. چونكە وريا نەبى، ناتوانى
بەو جۆرە بنووسى.

ئىنجا ئەمجارە خۆم ھاتمە مەيدان و وتم: «راست و رەوان
بلى چەندت ئەوئ؟» وتى: «ھىچ نەبى نيوە مىئات.»

لىكم دايەوە من لەم مژدەيەدا ھەتا زياتر بىخشم لای
مىكايلا قەدرم زياتر ئەبى، بەلام پرووى نەبوونى رەش بى. خۆ
بەم جالانەشەوہ و لەم شوئىنە قەرەبالغەدا بشلیم نىمە
شووړهيه. چى بکەم، چى نەکەم. مات بووم و لىم ئەدايەوہ،
مير وتى:

- ئاغا بۆچى وا زوو كړ بوويت؟ پياو كە دەولەمەند بوو
درەنگ پارەى لەدەست ئەبىتەوہ، مەگەر وەك جەنابتان

ههوايه کي عه شقی له که لله دا بئ. ده رکي دل و ده رکي کيسه
پاره ی بۆ ناگیريته وه.

زۆر تووڤه بووم و وتم:

- به عه قلی ناته واوی تو گوایه من ملیونه رم و عاشقم؟
ئافه رین چاکت هه لهیتا، وا برۆی ئه دۆڤینی.

که وام وت نه ختی شلی کرده وه و وتی:

- هه رچه نده من زۆر هه ژارم، به لام ناچار که می ته نزیلاتان
بۆ ده که م.

- چه نده.

- تا پینچ لیره ی به به ره وه یه! با چل و پینچ بئ.

- کيسه یه کي پان و دريژت بۆ هه لدووریوه، نه ختی ته سکی
که ره وه.

ئه وان زۆر به و سات و سه ودايه ئه ريسن، به لام ئيمه
کورتي ته که یه نه وه. به کابرایان گوت به چوار لیره. رازی نه بی
هیچیشته نادهینی و پاره ی بیره کانیش که خواردووته ته وه
گارسون به تیه لدان لیت ته سینتی. ناچار ملی داهینا وتی: «ده
بمده نی چوار لیره.» وتمان: «جاری له پیتشه وه جی و شوین
و نمره ی خانووی ئافره ته که مان پئ بلی پاره ت ئاماده یه.»

له و کاته دا حسابم کرد چوار لیره بده م، نیو لیره م پئ
ده مینی. جاری ئه وه م لیک نه دایه وه و وتم: «ده بلی!» وتی:

- ناوی ئافره ته که میکایلا قورستایه.

ئۇخەي وا ناویم بیست، له خوشیانا تەمام بوو هەلسم ئەر
دەمە پیسەي ماچ بکەم، فریدریک گرتمی.

- جا میکایلا ئیستە له کوینیە؟

- وا له ئیتالیا، شاری ناپۆلی.

- ناپۆلی دوورە یان نزیک.

- که پۆین ئەزانی!

- پۆینی چی؟

- ئەگەر بە شەمەندەفەر بپۆن نزیکە.

- شەمەندەفەر، عەرەبانەي پۆستە نییە؟

- نەخیر، ئەگەر بە عەرەبانەي پۆستە بپۆن، دوو مانگ
پێیە.

- شەمەندەفەر له کوئی دەست دەکەوئی؟ له بەر ئەم
گازینۆیە ناوەستی؟

- نەخیر، ئەبێ بچیتە پوژئاوای ویانە، شەمەندەفەر لهوئی
پائەوەستی.

- بۆچی پیاوێ تا پراوەستی؟

- نەخیر، ئاسنە و بە ئاگر ئەپوا، که لیت نەخوپی خوئی
پائەوەستی.

- باشە وا گەیشتیە ناپۆلی، لهوئی مالی میکایلا له کوئی
بدۆزینەو؟

- ٺه چيٽه دائيرهي پڙيس و ٺه پرسى، له وي خه برت
ٺه دهني.

- خو دائيرهي پڙيسي ٺه وي وهک پڙيس بيگانه و من
ناناسن، ٺه بي له وه و پيش دوو شهو بمانخه نه بهنديخانه، تا
دهين به دوست.

- بوچي ٺه تخه نه بهنديخانه، تو خاوهني ٺه کوستومه بي،
کهس شوبهه ي منت لي ناکات. به تايهت که تو هه والي خيزاني
قورستا پرسى، هه موو کهس به پيزه وه ته ماشاٺ ٺه کات،
چونکوو خيزانيکي زور شهريف و ناودارن.

که واي گوت جاري له پيشه وه ناٺومندي و ماتيهک گرتمى،
چونکوو کچيکي وا ناودار و خانه دان چون ٺه بي شوو به من
بکا! دواي ٺه وه که نه زاکهٺ و ويژدان و شهفه قهٺي ميکايلام
لينکدايه وه، هيتامه پيشچام، هاتمه سر ٺه وه ي ٺه کچه مني له
هه موو کهس زياتر بووي، چونکه من عه بيم ته نها هه ژاريه و
ٺه ويش پتويستی به پاره نيه. يه ته بازار خوشه ويستی که له
بازاري هام سریدا موحبييهٺ له هه موو شتي پيشتره! هه
من ٺه زانم ٺه وم خوش بووي و به هه موو مه عنايه که وه
ٺه پهرستم. هه روه ها له هه موو کاتيکدا بي قسور رځي
خومي له پيدا ٺه به خشم، به مه ٺوميدم هاته وه دل، کابرام ٺيزن
داو و پاره ي بيره کانم دا. که ليکم دايه وه، پينچ مارکم پي ماوه،
جا چي بکهين! وتم: «فريدريک، حاله که مان ٺه مهيه!» وتي:
«خوا که ريمه.»

به پنيان ملي ريگه مان گرت و هاتينه وه ٺوتيل، چووينه
ژوورئ، بوي هات و وتي: «چيتان ٺه وي؟» وتمان: «جاري

هیچ، به کاتب بلی حسابی مه سره فی ئوتیلمان بۆ بینئ. «ئەو
پۆیی و کاتب هات، کاغەزێکی دوورودریژی بە مارکە
ئوتیلەو هینا. وەخۆیەو بەند نەبوو، پۆیی و کە تەماشام
کرد، بئ ئیختیار ئایەکم کرد.

مارک

پارەیی نوین و نووستن	۱۶
خواردن	۶
بەخشش	۳

هەمووی ۲۵

فریدریک وتی:

- ئەمانە پیاو ئەپوتیننەو.

- ئیستا کە هەرچی قەوماوێ گرنگ نییە، با چارەیهک لێک
بدهینهو.

- چی لێک بدهینهو؟

- ئەوا سەعات نۆ و نیوی شەوی لێدا، تا سەعات دە با
هیچمان قسە نەکەین و لە زهنی خۆمانا لێکی بدهینهو. بەلکوو
چارەیهک بدۆزینەو.

دوای نیو سەعات فریدریک سەری هەلبەری و وتی:

- ئەلفرىد وا شەو بوو نىۋەشەو، ھەموو كەس نووستۇرۇپ،
با ئىمە سوۈكى بۇي دەرچىن و خۇمان دەر باز كەين.

- ھەي قورۇم دا بە دەمتا، بە نىو سەعات لىكدانەۋە ئەمەت
دۇزىيەۋە. نازانى ئوتىل بى پاسەۋان و نۆبەتچى نابى. شەو
قاپپەۋانى ھەيە، گرىمان لىرە دەر باز بوۋىن، كۇلان قۇلى
دەۋرىيە ھەيە، نالېن بۇچى بەم نىۋەشەۋە كەۋتوۋنەتە كۇلان؟

- جا يەككىمان نۆبەتچىيەكە بە قسە ئەگرىن تا ئەۋى
دىكەمان دەر دەچى، تا دىت بە شوۋىن يەككىمانا ئەمى ترىشمان
پا ئەكا، ئەمە چارى ئىرەيە. چارى كۇلانىش تۇ بىدۇزەرەۋە.

- ئەمە ناكىرى ھەروا باشە، بەيانى ئەچىنە دەرئى، ئەلېن
ئىستا دىنەۋە و ناشىيەنەۋە.

- ئەي جا دوايى بماندەنە دەست پۇلىس و بلىن ئەمانە
كەلەكچى و ئاين و ئۇنكەرن.

- كەۋابى بوەستە شتىكى تر ھات بە خەيالما، بەيانى كە
چوۋىنە دەرەۋە، راست ئەچىنە ئەۋ موغازەيەي جەكەنمان لى
كېيىۋ. جەلە تازەكانيان ئەدەينى و كۈنەكانى خۇمان لەبەر
ئەكەينەۋە.

- ئىنجا موغازەچى چۈنى ئەۋىنەۋە؟

- ھىشتا تەۋاۋ قەدى نەشكاۋە، كە وتمان بە كەم لىمان
بكرەۋە، دەستىشمان ماچ دەكەن.

- باشە وا جەلە تازەكانمان دايەۋە بەسەر خاۋەنيانا، ئەي
كۈنەكانمان لەۋ موغازەيەن؟

- ديسان شاگرده که نه نيرين بۆمان بگه پينيته وه.

- به لکوه فروشتيتي!

- ئەي هوو! تۆ زۆر قوول ئەيخوينيته وه، وا من خەوم دئ،
جاري با بنووين.

نووستين و به ياني من زوو خه بهرم بووه وه، فريديکم
هه لساند، خه والوو بوو. هه لده سايه سه ر قنگ و خۆي
نده گرت، چووم هه ندئ ئاوي ساردم هينا و دام به
ده موچاوي. گه شکه گرتي و لال بوو. چاوي ئەبله ق بوو.

ئينجا په شيماي بوومه وه، ماوه يه که له خۆم دا و ئەو
هيجگاري توقی. هه موو به دهنی که و ته فرته فرت، ناچار سواری
شانی بووم و دام مراند. هه ندیکم کوتا، نه ختی ئاره قی کرد و
پاش ماوه يه که چاوم هه لپری و وتی: «ئه لفرید، من چیم لی
به سه ر هات؟ له خه وما ئەفريم.» وتم: «له خه ودا فرين باشه.»

ئینجا هاتین و فانیله و کراس و پیتلاوه کانمان له بهر نه کرد،
خستمانه بن باخه ل و جله کانمان بی کراس و فانیله له بهر کرد.
له قاپی کاتبه که که ئیمه ی وا دیت، پیکه نی. وتی: «به م
ته والیتوه ئوغر بی.» فريديک وتی: «خۆمان ئەچینه هه مام
و ئەمانه يش ئەبه ين بۆمان بشۆن.»

کاتب وتی: «خۆ ئوتیل هه مامی هه يه و ده توانن بی پاره
خۆتان بشۆن، جل شۆریش هه يه به هه رزان ئەيانشۆن.»

فريديک وتی: «ئه وه تا ئەمجاره واما ن کرد، جاريکی تر به و
جۆره ئەکه ين که تۆ ئەلنی.» سا ئەمه مان وت و فیکه مان کرده
کۆلان، که سی لی نه بوو و به پاکردن چووينه بهر موغازه ی

جله‌کان، چو وینه ژووره‌وه و کابرا مشته‌ریه گه‌وره‌کانی
ناسییه‌وه و هه‌ستا.

- ئۆو فهرموون، به ئه‌قل زۆر مه‌منوون بوون وا هاتوون
جلی تر بکړن. ئا کوپه شاگرد یه‌ک دوو ده‌سته جلی پیاسه و
پاو و سواری و بالو بیته.

شاگرده‌کان که‌وتنه خو فران، فران په‌یتا په‌یتا جلیان هینا.
له به‌رده‌مانا کۆمه‌له‌یان کرد، به راستی من تووپه بووم و تم:

- ئه‌م هه‌رزه‌چه‌نه‌یه چییه ئه‌یکه‌ن؟ ئیمه ئه‌پۆین و تۆش
جلمان بۆ دینی؟

- ها ها بیووره، راست ئه‌فهرمووی، زۆرم قسه کرد و
سهرم ئیشاندی. چی بکه‌ین وه‌زیه و مه‌سه‌له‌که وای ئه‌وئ، ئا
کوپه ده‌ستی جلی سیاحه‌تیان بۆ بهینه.

ئینجا فریدریک تووپه بوو و به نیوه‌شه‌په‌وه وتی:

- کابرا تۆ پاره‌سته، ئیمه دوو وشه بلین، تینگه ئینجا
ئه‌وه‌نده چه‌نه بده.

- باشه ئیوه و تان ئه‌پۆین و منیش توم جلی سیاحه‌تیان
بۆ بینن.

- جلی چی؟ پاره‌سته بزانم بۆچی هاتوین.

- ئه‌وا پاره‌ستام، به‌لام دیاره ئه‌وه‌ی بیته ئه‌م موغازیه بۆ
جل دی.

- نه‌خیر، بۆ جل نه‌هاتوین.

- که‌وابی بۆ جانتای سیاحت هاتوون؟

- نهخير هيچ له مانه نښه، جارې تهوا سويند تهخوم، تا من
له قسهى خوم نه بمه وه، نقه بکهى دهمت ته شکينم

- خو دهم نابستې، که تو دهم بشکينى له موغازه به
دهرم نه کهن، که وایې منيش له پيشه وه هقهى خومت لى
ته سينم.

هرچى شاگرد و حمال و ئيشکدار له موغازه که دا بوون
کوبوونه وه. ئينجا ناچار من چوومه پيشه وه و وتم: «باوکم
لنى مه گرن، ته مشه و فيى ليهاتووه. به لام من ثاوى ساردم به
سهر يا نه کردووه، لنى مه کهن به ئيقرار، هر خوى وای
لنهاتووه.»

«به سهرى تو هر ئيستا نه يدهم به پزليس، من شاهيدم تو
براى خوت شيت کردووه. به خپرى خوم جارې براکهت چاک
نه که موه، ته وهى فتي لى بى ددانى هله دکيشن، ئيتړ چاک
ته بى. نا فريدناند، بچو وه ستاى دانشاز بانگ بکه.»

تيفکريم تا ديت لى ته بيته وه، وتم: «برا، خوا هلناگرى ئيمه
غهرين، ته مه مان پى رهوا مه بينن.»

- ها وهره سهر پى، جا بزائم چيت ته وى.

- به کورتى و راستى ئيمه بى سهره هم جلانهت پى
ته فروشينه وه.

جارې پيا هات و وتى: «چه ورتان کردووه وا له که و چکى
گرتووه. ئيمه جلى کون ناکرين.» به هزار حال گوايه بى
خوى له بهريان نه کات، به پينج ليره و نيو لى کپين،
شاگرده که شى نارد کونه کانين به دوو قيمهت بى هيتاينه وه و

له بهرمان كردن. به بهر ده می ژووری کاتبه که دا پابووردین و بانگی کرد: «سه رسوالکه رینه، ئوتیل جئی سوال نییه.» وتمان: «برا ئیمه خۆمان له ئوتیل بووین، پاره ی ئوتیلمان به سه ره وه یه و ئیده یین. وتی:

- ئه تانه وی حه یای ئوتیله که مان به رن، وابزانم ئیوه به کریگیراون، تا دوا یی له پیش چاوی خه لک بلین ئیمه له و ئوتیله بووین، بۆ ئه وه ی دوژمن پیمان بلی ئوتیله که مان جئی دۆم و قه ره ج و سه ره سه ری و گیرفانبه.

له قینا ته مام بوو برۆم و پاره که ی نه ده می. فریدریک وتی: «توخوا ئه لفرید با حه قی که س نه خوین، پیمان له به ره و تووشی ته گه ره ئه بین.» ئینجا چومه پیشه وه، ده ستیکم نا به پیلووی خوارووی چاوما، چاوم لی زه ق کرده وه و وتم: «کوڤه منم ئه لفرید ئه فهندی.» که ئیعلانه که م نووسی، ئینجا به ده نگما ناسیمییه وه. قه ده ری پیکه نی و وتی: «خۆ که رنه وال نییه، بۆچی وا خۆتان کردووه به مه خسه ره و (لاته رنه) لی ئه دن.» وتم: «له باتی لاته رنه که مان لی ئه ده م، بلی که مانه که م بۆ بیننه خوارئ، ئه مه ش پاره که ت.»

پاره که م دایی و وتی: «باوه رتان بی مادام ئیوه ئه وه ند ه دلساف و سه ره راستن، هه میشه خوا چاکتان بۆ ئه کا، برۆن خوا ئاگادارتان بی.»

فەسلە دووھەم

ئەوا ئەمانەوئ شەمەندەفەر بدۆزینەوہ و لە ویانە دەر بچین.
لە پیاویکمان پرسى: «برادەر، ئەستاسیۆنى شەمەندەفەر لە
کۆنۆهیه؟» جارى کابرا ورد ورد تیمان فکرى، جا وتى:
«شەمەندەفەر چى لى ئەکەن؟؟» وتمان:

- سواری شەمەندەفەر ئەبین.

- بۆ کوئ ئەچن؟

- بەسەر پتوہ تا ناپۆلى.

- جا خو شەمەندەفەر تا ناپۆلى ناچى.

- ئەى تا کوئ ئەچن؟

- تا نیوہى پى، لەوێوہ سواری ئەقتارمە ئەبن.

- ئەى ئەقتارمە چىيە؟

- ئەقتارمە ئەوہیە کە ئەم شەمەندەفەرە تا سنوورى نەمسا
ئەچى، لەوئ دانەبەزن و ئەچنە سنوورى ئىتالىا و سواری
شەمەندەفەرىکى تر ئەبن.

- سا قوربان کەواتە بە خىرى خۆت پىگەکەمان نیشان بەدە.

جادهیهک بەو بەرمانەوہ بوو، وتى: «ئەم جادهیه بگرن و
ملى پى بەر مەدن.» لە راستیدا ئەو پىيەمان بەر نەدە و

گه‌یشینه بینایه‌کی گه‌وره، وتیان ئەمه ئەستاسیۆنه. سالۆنیکى زۆر گه‌وره بوو.

فریدریک وتی: «ئەلفرید، ئەبێت شەمەندەفەرەکه بێتە ئەم سالۆنه و لێزەوه بڕوا.» وتم: «پاست ئەکه‌یت، با دابنیشین تا دێ.» تەماشامان کرد زۆر کەس وەک ئێمە دانیشتوو، تەنانت لادیش هاتبوون تا سواری شەمەندەفەر بن. ئێمە هەر دانیشتین، شەمەندەفەرەکه ئەهاتە سالۆنه‌که، وەک قیامت هەلسابن ئەم هەموو خەلکە بە بەردەمماندا لەم قاپییەوه ئەهاتە ژووری. کونیک لە دیواره‌که‌دا بوو، سەریان ئەنايه ئەو کونه و پارچەیه‌ک نانی تیریان وەر ئەگرت. لە قاپییەکه‌وه ئەپویشتین، ژنیک بە پەله‌پەل بە لاماندا رابورد و تەماشای ئێمەى کرد، پیکەنى و دەستەسڕیکى لیکەوت. هەلم گرت و بردم دامەوه دەستی، سوپاسى کردم و لیم پرسى: «خانم، ئێمە هاتووین سواری شەمەندەفەر بین، هێشتا شەمەندەفەر ئەهاتوو.» وتی:

- شەمەندەفەر بێتە کوێ؟

- ئەى نایه‌تە ئەم سالۆنه؟

چون دیتە ئێره! ئێوه‌ش لەو قاپییەى ئەوبەرەوه بەو قادرمە مەپمەرانه‌دا بچنه خوارى. شەمەندەفەر لەوێ پائەوه‌ستى. هاتمەوه وتم: «نامەرد فریدریک، هەلسە با پاکه‌ین، شەمەندەفەر لە دەرەوه‌یه.» هەلسا و بە پاک‌کردن بە قادرمەکاندا چووینه خوارى. بینیمان بیست سى ژووری ئاسن و تەخته بەیه‌که‌وه بەستراو لەسەر پەوپەوه‌یه‌کی ئاسن حازر و نامادە وه‌ستاون و خەلک سوار ئەبن. ژووریکى جوانم هەلبژارد و چووین سوار بین، قاپیمان کردەوه و دە که‌سى

تيا بوو، يه كيكيان ليئمان تووړه بوو و وتی: «له شه مهنده فريشدا هر ناروحيه تمان نه کهن. ها نه وه مارکيک برؤن و دهرگا که داخه ن.»

- نه فهندي، ئيمه سوال که رنين، به لکوو نه فهندي به کين وهک تو و ئيمه ش سوار شه مهنده فهر نه بين

- نه مه جني ئيوه نيه، بگه رين جني خوتان بدوزنه وه.

له قينا توند دهرگام پيوه دا و شه قه م ليوه هه ستاند. هاتين ژوورتيکی جوانترمان دوزيه وه، دوشه کی سهر کورسييه کان هه موو قه يفه بوون و خومان هه لدا بهينه ژوورتيکی يه کيک چاکه تيکی ره شي دوگمه زهردي له بهر دا بوو، نه بريسکايه وه و ليئمان تووړه بوو: «کابراينه، نه وه چی ده کهن، وهر نه نه ملاوه.» من وتم: «سواری شه مهنده فهر نه بين.» وتی:

- بليقتان کوا؟

- بليت چيه؟

- نه ی به هه وا سوار نه بين؟

- من سواری عه ره بانه ی پوسته بووم، که دابه زيم پاره کهم دا. ئيستاش که دابه زين پاره ت نه دهمی مه ترسه، نيوه ی پاره ی جله کانم پي ماوه.

پيکه نی و وتی: «وا نابي، تا زووه بچن بليت وهر گرن، نه گينا فريا ناکه ون و شه مهنده فهر نه پوا.» شويني بليتي نيشان دايين و رامان کرد. کوني بوو، له پهله په ليذا ليکم نه دايه وه که ته واو سه رمی پيا ده چی يان نا، سه رم خوار

کردهوه و به هزار حال سهرم برده ژووری، کهچی
کابرایهکی مؤن هات و زلهیهکی لیدام.

هاتم سهرم بکیشمه دواوه، پشتتی ملم بهر شووشهکه
کهوت و بریندار بوو. سهریشم نههاته دهری و بانگی
فریدریکم کرد، به هزار حال سهرم پژگاری بوو. دهستم کرد
به جنتودان به کابرا، که زانی خوین له سهرم هاتووه دهنگی
نهکرد و وتی:

- تو چیت ئهوی؟

- بلیت، ئههوی سواری شهمندهفه ریم.

- بۆ کوئی ئهچی؟

- بۆ ئیتالیا.

- پاره بده زوو که!

لیرهیهکم داین و وتم دوو کهسین، دوو بلیتمان بدهری بۆ
ئیتالیا. کابرا پیکهنی و وتی: «بۆ ناپۆلی دوو کهس به ۱۹۲
مارکه.» وتم: «زۆره ئهفهندی، نهختی وه ره خوارهوه.»
تیفکریم دهرکی کۆنهکهی داخست و پۆیی وتی: «تۆ تا دوو
سهعاتی تر، چاوهروانی تهنزيلات بکه.»

دوو سهعاتی به سهرا رابوورد و ئیمه ههروا لهو دالانه
دانیشتبووین. روانیمان لهملا و لهولاهه خه لک هاتنه بهر
کۆنه که. وتی: «له راستیدا وهختی بلیت هاتووه.» فریدریکیشم
له گهل خۆم برد و چووینه بهر کۆنه که، ئه مجاره نه مویرا سهر
بکه م به کونا، ده م نا به کونه که وه و تا خوا هینزی دابوو می

بانگم کرد: «هو کابرای زله و هشین، له کوئی!» بلیتچی
تەماشای کردین و وتی:

- دیسان شوانه قەحبەبابەکانن، چیتان ئەوئ؟

- مسیۆ تکا ئەکەم، ئیمە ئەوەندە پاره‌مان نییه، نه‌ختیک
بۆمان کەم بکەرەوه.

- برا خۆ ئەمە مالی باوکم نییه بیبەخشم، به ژماره بلیتیان
داومەتی و پارەم لێ وەرئەگرەوه.

ئینجا فریدریک پارایەوه، تیفکریم له ژوورەوه دەنگیکی گر و
قەبە بانگی کرد: «ئەوانه کین؟ مۆریس تو بۆچی ئەمەندە قسە
ئەکەئ، له‌به‌ر چه‌نه‌بازی ناتپەرژیه سەر فرمانەکاننت، ئەوانه
کین وا گەمارۆیان داوین، دەئ دەریان کە.» سا له‌ پێشەوه
ئەم نه‌زاگەت و ئیکرامە، له‌ دواوه یه‌کیک یه‌خەئ چاکەتەکەئ
گرتم و رايکیشامه‌ دواوه. وا تێمنه‌وئ به‌ پشتا کەوتم، کە
هه‌ستامه‌وه به‌ری چاوَم تاریک بوو و له‌ داخانا وەرگه‌رامه‌وه
و زلله‌یه‌کم پیاکێشا. ئەویش زلله‌یه‌کی له‌ من دا و فریدریک له
دواوه به‌ربووه ویزه‌ئ و شل شل کوتا‌ئ. کابرا هاواری
پۆلیسی کرد و ئیمە پامان کرد، دیاربوو ئەو په‌له‌په‌لی بوو
بلیتی وەرگرئ. به‌ پاکردن چووه سەر قادرمه‌کان و خۆئ
گه‌یانده‌ شه‌مه‌نده‌فر، به‌لام تا ئەم گێره‌وکیشه‌یه‌یان به‌ سه‌را
هات، کونه‌که‌ چۆل بوو و چوومه‌وه لای بلیتفرۆش. بۆم کرد
به‌ چل مارک سوودی نه‌بوو، ده‌تگوت ماره‌بی دایکیه‌تی و له
سه‌دونه‌وه‌د پوول که‌متری نه‌ده‌کرده‌وه، توو په‌یش بوو و وتی:

- نرخه‌که‌ئ له‌سه‌ر نووسراوه.

- جا به دهستی خۆته، چهندی لى بنووسی ئه‌بى.

- چاپ کراوه.

- مه‌کینه‌که وا له به‌رده‌متا، دوو ته‌قه‌ی لى مه‌هینه و با ته‌قه‌یه‌ک بى و پاره‌که‌ی که‌م بى.

- لاحه‌وله‌ولا تووشى چى هاتم، ئینجا ئاخى سووپه.

- بابه ئه‌وه په‌نجا مارکه‌که‌م، به‌م پاره‌یه تا کویمان ئه‌به‌ی بلیتی ئه‌ویمان به‌ه‌رى.

- خۆ ئینشاللا سواری کۆلى من نابن، شه‌مه‌نده‌فه‌ر ئه‌تانبا. که‌وابى تا فلاکفۆرد ئه‌پۆن، له‌وى دانه‌به‌زن ئیتر له‌ولاوه چى ئه‌که‌ن؟

- له‌ولاوه به‌ پى ئه‌پۆین، ئه‌گه‌ر پیمان بزانیایه، ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی خۆمان له‌ دل په‌قیکی وه‌ک تو خه‌سار نه‌ئه‌کرد.

ده‌ستى برد و دوو مه‌قه‌باى چوارگۆشه‌ی ده‌ره‌ینا، دایه به‌ر مه‌کینه و ته‌قه‌ی لى هه‌ستاند. جا چاکى کرد و دایه ده‌ستمان، ئینجا لیم پرسى:

- ئه‌و شوینه‌ی که‌ لى داده‌به‌زین، بۆ ناپۆلى زۆرى ئه‌مینى یا که‌م؟

- له‌ پیاده‌پویندا خیران یا سووکه‌پى ئه‌پۆن؟

- مه‌ترسه من چاک پاده‌که‌م، ته‌نانه‌ت له‌ دینی‌ه‌ک ژنیکیان به‌ زۆر لى ماره‌ کردم و له‌ تاوا پامکرد. هه‌موو گه‌نجه‌کان تو‌زى پینان نه‌شکاندم.

بەم زەدوڤخوردە بليتمان وەرگرت و شووینی
 شەمەندەفەرەکه مان ئەزانی. چووینە خواری و تەماشامان کرد
 شەمەندەفەر وەستاو، بەلام وەک شەمەندەفەرەکه ی بەیانی
 نییە. فریدریک وتی: «ئەلفرید، کاشکا بەیانی ئەوەندە
 گیروگرفتت دروست نەکردایە و ئەوسایە سواری ئەو
 شەمەندەفەرە جوانانە ئەبووین. ئیستا ئەمانە دەرگایان نییە و
 سەریان والایە، ئەگەر باران بیاری ئەبین بە جەسەگ.»
 راستی ئەکرد، بەهەر حال چووین دەرگای یەکیکیان کێشایەو
 و چووینە ژوورەو. پروانیمان چوار دیواریکی پان و درێژی
 ئاستە. وەک چووین سا ئیمە سوار بووین و دوو زەلام بە
 ڕاکردن هاتن بانگیان کردین:

- کۆرە ئەوە چی دەکەن لەوێ؟

- ئیمە سواری شەمەندەفەر بووین، پارەمان پیتشەکی داو. نیشان بەو نیشانەی یەکی مقەبایەکی چوارگۆشەمان پیتی، کابرا تەقەئێهەلساندوو، وا بە سەریا تریو، هەردوو سەری چاک کردوو.

یەکیکیان پێکەنی و ئەوی تریان وتی:

- راستی ئەمە جێی ئێو نییە، بەلام راست بۆ ئێو دانراو، ئەمە جێی گاکەلە، خۆ ئێو ش دیارە گان.

هات بە دڵما کە ئایا گاجووت هەرزانتەر سوار ئەکەن یان زەلام. پاشان لێک دایەو کە ئەوان قورسترن، ڕەنگە لەوان زیاتر پارە بستینن، ئەم مەراقەم لە دلی خۆما نەهێشتەو و پرسیم:

- هۆ کابرای پینشه کی تووږه، تووخوا پیم بلی نرخی
گاجووت چهنده؟

کابرا پیکه نی و وتی:

- هر گای ده مارکه.

نینجا من پیکه نیم و وتم:

- ئافهریم بۆ ئه قلتان، گاجووتیک هینده ی سنی زهلام ئه بی به
ده مارکه، کهچی ئیمه بیست مارک و باریشمان هیچ نییه. وهک
له پیشدا ئیمه تان به گاجووت دانا، پاره یشمان هینده ی
گاجووت لی بسینن.

- باشه، بهلام ئیه وه له فارگونگی سه رگیراو و قه نه فه ی
قوماش پیادادراودا دانیشن. ئه وه زووتر ئه پروات.

له م گفتوگو یه دا بووین له ئه ساسیۆنه که وه کابرایه کی که ته ی
ئه ستوور، هات به شه مه نده فه رچییه که ی وت:

- تا کویتان ئه به ن؟

کابرا به سه که هیندی له گه ل شه مه نده فه رچییه که دا دوا و
پووی کرده ئیمه و وتی:

- چه تان داوه؟

- په نجا مارک.

- ئه تانه وی پاره که تان بستینه وه و خوشتان سوار بن؟

- به لی.

- وا من لیڙهم، دوو فارگون گاجووت نه نیرم، پاره کیشتان
نه دمه وه و له گلیان سوار بن.

ئیمه سرکه وتین و گاجووتیان هینا، یه که به یه که سهریان
خستن. ده گاجووتیان خسته تایه که و به منیان وت: «تو لای
نه مانه به، هاوړیکه شت له ولاتر، لای نه وانی تره.» من وتم:
«نه خیر، لیک جیا نابینه وه، هر ده بی به یه که وه بین.» کابرا
وتی: «باشه با به یه که وه بن، به لام جار جار بچن و سهریان
لی بدن، بیاندوښن و شیره کانیاں بکن به په نیر.» وتم: «خو
گونیاں هیه!» وتی: «نیره، بیدوښه.» له پر تیفکریم فیکه یه کی
توندوتیز و خرته خرته لیک له ژیرمانه وه پیدا بو. توومه ز
شه منده فهره که یه که وتو ته جولان. فریدریک وتی: «نه لفرید،
نه دوو ولاخانه ی که نه م عره بانه یه نه بن به پر یوه له
کوین؟» وتم: «له ژیره وهن، نه مانه به سهرپشتی نه وانه وهن.»
سا له م گفتوگو یه دا بووین، دنیا به جاریک تاریک بو، وتم:
«فریدریک، بوچی وا تاریکه؟» وتی: «له نه ستاسیون
دوورکه وتینه وه، چرا له پیدا نییه و نه م فارگونه ش گاجووتی
تیا یه، چرا بو گا ناسووتینن.» وتم:

- بوچی ئیمه ئینسان نین؟

جاری تو خو ته به گاجووت دایه قه له م و به بلیتی گاجووت
له فارگونه گاجووتای. ئیتر چی!

هر وا به تاریکی چاوم پریشکه وپیشکه ی نه کرد، ترسم لی
نیشت و وتم نیسته نه م گاجووتانه به قوچ دینه ویزه م و چاوم
کویر نه کن.

من لهو ترسهدا ئوقرهم لينه ليگيرابوو، فريدريك چونكه
شوانى كردبوو، نهدترسا. گورانپهكى دهست پيكرى و لىنى
توورپه بووم و وتم:

- من ئەمە حالمە، تۆش گۆرانى ئەلنى؟

- خۆ ئىنشاللا ناگريم! بە بى پارە سواربووين و لەگەل ئەم
يۆلداشانەش كە لەپيش تۆدا ناسيومن، يەك كەوتينهوه. من
گورانيان بۆ دەليم و تۆش لەبەر خاترى من كەمانيان بۆ لىندا.

پيستی سەرم ئاوسا، وتم:

- خوار بتگرى بۆنم پيوە دەكەن، هاكا سوارم بوون.

فريدريك پيكنى و وتى:

- بەخوا ئەمانە لە پياوى سېلە باشترن، بيزيانن.

- ئەم فەلسەفەيەت هەلگرە بۆ شوپىنكى تر، ئىستا چارەمان
چيپە؟

- من چارە نازانم.

- با ليزە خۆمان فرى بەدەينه خوارى و بە پتيان بپوين..

- ملمان ئەشكى.

- لە جينەكى نزم باز دەدەين.

- جينى نزم كوا؟!

خوا و راستان لهو دەمەدا شەمەندەفەر لە بەرهوژيرپهك
كهوته لەنگە و هياش ئەپويشتين. زۆرم لە فريدريك كرد و
خۆمان فرىدايه خوارى. ئەو هاوارى كرد: «باوكەپۆ پشكم

شکا!« منیش بانگم کرد: «سینه‌ندهم وەرگه‌را.» ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر گازی پشت‌که‌وتین، که هه‌لساین، دنیا تاریک و نووته‌ک بوو.

- جا چی بکه‌ین؟

- چووزانم.

- با پراوه‌ستین تا شه‌مهنده‌فه‌ری پیاو دیت و سوار ئه‌بین.

- ئه‌وا گریمان شه‌مهنده‌فه‌ر هات، چۆن لێره پائه‌وه‌ستێ؟

- حه‌ی، که بلیسته‌که‌م هه‌لبه‌ری و نیشانم دا، ناچار پائه‌وه‌ستێ.

- باشه که تۆ په‌نجا مارکت داوه، ئیتر وا ده‌زانی هه‌موو شه‌مهنده‌فه‌ری دونیا له‌ژێر ئه‌مری تۆدايه؟ جارێ با ئاوه‌دانیه‌ک بدۆزینه‌وه و په‌نچکی ناتمان ده‌ست که‌وی، ئینجا سواری شه‌مهنده‌فه‌ر ئه‌بین.

- ئیمه‌ گه‌ر به‌ شوین ئاوايیدا بگه‌ڕێین، جارێکی تر ئه‌م هه‌یه‌ نادۆزینه‌وه.

- ئه‌ی چی بکه‌ین، هه‌ر لێره‌ش دانیشین له‌ برسا ئه‌مرین. من ته‌گبیریکی ترم دۆزیوه‌ته‌وه، با ئه‌و پێیه‌ نیشانه‌ بکه‌ین که پیاوا ئه‌پۆین.

- چۆن نیشانه‌ی بکه‌ین؟

- چۆنی نیشانه‌ بکه‌ین! به‌رد ئه‌چینه‌وه و هه‌ر سێ هه‌نگاوێک به‌ردی دانه‌نیتین، که گه‌ڕاینه‌وه گوم نابێ.

هاتین گیرفان و شهبه‌مان پر کرد له بهرد و هر سئ
 ههنگاوێک به‌ردیکمان دانا. سه‌عاتی به پێدا پۆیین و به‌رد
 بپایه‌وه و گه‌یشتی نه‌جاده‌یه‌ک به‌ردمان ده‌ست نه‌که‌وت. جا
 چی بکه‌ین! فریدریک وتی: «با پوو بکه‌ینه‌ خوا.» نه‌ختی
 پارێنه‌وه و پوووه‌و قدووس دانیشتی. فریدریک له‌ مه‌قامی
 مناجاتی کلێسه‌ به‌ ده‌نگکی سۆزناکه‌وه ده‌ستی پێکرد. هاته‌مه
 جۆش و کولی گریانم نه‌ده‌نیشته‌وه. له‌ ناكاو ده‌نگی
 سه‌گه‌هه‌رێک په‌یدا بوو. هه‌ردوو کمان پاپه‌پین و پوومان کرده
 ده‌نگی سه‌گه‌هه‌رکه‌. زۆر نه‌پۆیشتی، له‌ ملیک سه‌رکه‌وتین و
 پووناکی دێیه‌ک ده‌رکه‌وت، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خۆش بوو تا
 گه‌یی نه‌دی. سه‌گه‌هل گه‌مارۆی داین و فریدریک هاواری کرد:
 «ئای ئه‌لفرید، به‌گه‌ر من زۆر له‌ سه‌گ ئه‌ترسم.»

- گوپت بێ، له‌و گاجووته‌ زلانه‌ نه‌ترسای له‌م سه‌گه‌ وردانه
 ده‌ترسی؟

- من به‌ مندالی سه‌گ گه‌ستوومی، زۆری لی ده‌ترسم.

هاواری کرده‌ دی. خۆمان کوتابووه‌ ده‌رگای خانوویه‌ک و
 سه‌گه‌هل له‌ پێشه‌وه‌ په‌لاماری داین. ئێمه‌ له‌ ترسا خۆمان له
 قاپیه‌که‌ توند ئه‌کرد و له‌ پر قاپی تراز و هه‌ردوو کمان به‌ پشتا
 که‌وتینه‌ ئه‌ودیو ده‌رگاکه‌وه. پیاویک به‌ هه‌له‌ داوان هات و تی
 خوین:

- کوپه‌ کین؟

- غه‌ریبین براهه‌م، پیمان که‌وته‌ ئه‌م دێیه‌ و سه‌گه‌هل
 گه‌مارۆی داین. له‌ تاوا خۆمان کوتاوه‌ته‌ ئێره‌.

ماوه يک ته ماشای کردین و وتی: «ئیه به پیاو خراپ نازانم، فرموون.» دهرگای کولانی داخست و پینمان کهوت و بردینییه قاتی سهره وه. قاتی سهره وه زینهار، واهه زانن قاتی دووه می شاتووه که می میکایلا بوو. دوو سی پلیکانه سهرکه وتین، دالانکی ته سک بوو. له دالان تیپه پین و له دهرگایه کی دا و بانگی کرد: «لیزا، لیزا، هه لسه میوانمان هات.» ئیمه ی برده هوه ده کی تر، قه نه فه کی هه سیر و دولابنکی تهخته و باقه یه ک کتیبی له سهریه ک هه لچنراوی لیوو، له گه ل گوزیه کی کونی قولشکاو و گلینه و چراهیه کی نهوت. له بهر چراکه ته ماشای گوږلاکی خاوه نماله کهم کرد. نه کورت، نه دریز، په په ملئه ستور، وهک دهر ویشی پرچی بهرداوه ته وه و قه له نده ریکی دهمبه پیکه نینه. پانتولیکی رهشی له پیندا بوو و جبهیه کی دریزیش له بهردا، هه لده سووړی و خزمهت نهکات.

ئیمه ی له سهر قه نه فه که دانا و وتی:

- دیاره زور برسیتانه، هه ر ئیستا نانتان بو دینین.

ئیمه ش پینشه کی سوپاسمان کرد، به لام من جاری له پینشه وه لیم بوو به مهراق که ئایا نه م پیاوه ی دهیه وی میوانداری بکا کتیه؟ وتم:

- شووره یی نه بی، جه نابتان کین؟

- من راهبی نه م دینم.

- منیش وایگه یبووم.

- به چیا زانیت؟

- پرچت دریزه و سکت زله.

منتدی إقرأ الثقافي

- برادر، که وایی له زیره کیدا به شی که ست نه هیشته وه.
- تویس زیره کیت که زانیت له ئاقلیدا به شی هاوړیکه مم نه داوه.

زوری بین نه چوو ده رگا کرایه وه و ئافره تیکی که له گه تی چل
چلوپینج سالان ده رکه وت، مانتویه کی دریزی له بهردایه و
هیشته چاوی نه گلوفی. هاته ژووره وه و وتی:

- حه، ئه مانه کین؟

پاهیب وتی:

- پهبوارن، ئه مشه و پهبان که وتوته ئه م دینه، سه گگل
که ماروی دابوون و خویان کوتاوه ته ئیره. زوریان برسپیه.
زوو پاروه نانیکیان بو چاره بکه.

شیخژن ئازایانه پوی و ئینجا پاهیب پووی کرده ئیمه و
پرسی:

- بو کوئ ئه چن؟

- بو ناپولی.

- ناپولی کوئیه؟

- له ئیتالیا.

- ناپولی له کوئ و ئیره له کوئ! زور له یه که وه دوورن.

هرچیمان به سهر هاتیوو بۆم گیرایه وه. وتم له
شه مهنده فهر خومان فریدایه خواری. پاهیب حه په سا و وتی:

- ئىنە لە شەمەندەفەر خۇتەن فېرداۋەتە خوارەۋە! چۈن
ماون و نەمردوون؟

- ۋا ئەينى ماوين. رۇحمان نەچۋە بە بەر كەسا، ۋا
ھاتووينەتە مالى ئىۋەش و مالاكەتان زۆر ويرانە. ئىمە
راھىيىكمان ھەبوو مالىكى خۇش و پاك و تەمىزى ھەبوو. تۆ
دىارە ژەكەت تەمەلە و مالاكەت پىس و پۇخلە.

- تا جارى نانەكەتان ئەداتى، پىرەژنمان لى توپە مەكەن.
لەم قسانەدا بووين ژە ھاتە ژوورەۋە و سىنىيەكى
بەدەستەۋە بوو. داينا و وتى:

- فەرموون.

- خۇلقى پى ناۋى.

فېدېرىك پەلامارى نانى دا و ناننىكى ھەلگرت. تىنى بەر بوو
و نەپېرژايە سەر ئەۋەى بېروانى سىنىيەكە چى تىرى لەسەرە،
جارى چاۋى تەنھا نانەكەى بىنىبوو. كەچى پەنېر و باسورمە و
ھەشت نۆ ھىلكەى كوللاۋىشى لەسەر بوو. ئىمە شىتتە نانمان
ئەخوارد و ئافرەتە پىمان پىنەكەنى. لىتووينەۋە و ھەلساينە
سەر پى، راھىب وتى:

- ئوغر بىت.

- پىبوار كە پىنى لە بەر بوو، چارى پۇيىنە.

- بەم نىۋەشەۋە چۈن ئەھىلم بېرۇن.

- مالتان ئاۋايى، نارەھەتمان كىردن، ئىتر بەسە.

- نەخىر ئىمە نارەھەت نابىن.

منتدى إقرأ الثقافي

لهو کاته دا ژنه پراهیبه که هاته ژووره وه و وتی:

- نه وه میوانه کانمان خه ریکی چین؟

پراهیب وتی:

- خه ریکن ده پون.

- بؤچی تو نه هیلی بهم نیوه شه وه برپون، هر سهگ نه یانخوا.

- من زورم پین وتن.

- تو نازانی خولقی میوان بکهی، نه گهر نه ته وی نه پون، سنی به سنی ته لاق بخو و بلی نابی برپون.

که نه مه مان زانی، ناچار ماینه وه و حه زیشمان نه کرد. پراهیبه ژن چوو و دوو ده ست نوینی بؤ هیتاین. جیی بؤ داخستین و وتی: «ئینجا ئیتر بنوون، خه وی خیرتان بی.» نه وان پویین و به فریدریکم وت: «برادر، ناگات لئی نه ماله چهند چاکن. با به خشیشکیان بدهینی.» وتی: «های های، زور چاکه.»

به ههردوو کمان حسابمان کرد دوو مارک و ده فنیک بیوو. به خواردن و نووستن و هه موو شتی که وه جویم کرده وه و نامه ژیر سهرم تا به یانی له بیرم نه چی. به یانی هه ستاین و هاتم نوینه کان هه لگرم، لیقه و دوشه کم هه لگرت و میزیکی شری کونیش که پراهیب کتیبی خستبووه سهر، نوینه که کم نایه سهری و میز به لادا هات. کتیب پهرش و بلاو بووه وه و میزه که کهوت به سهر گوزدها و گوزده که شکا و ناو پزا. ژوور بووه مهرهزه، به گرمی نوین پووخوا و هاتن هیچ دهنگیکیان

نەکرد، لە خەجالەتیدا هەولم دەدا زوو دەر باز بین، بە بێدەنگی
پارەکم کردە دەستی راهیبەوه و وتم:

- بە دووعا، مائاوا.

راهیب توند دەستی گرتم و وتی:

- ئەوه چییه؟

- خۆ سیبەری بن ئەشکەوت نییه، ئەوه هەقی خواردن و
نووستن و هیشتاڵ هەقی گۆزە و تەپری ماوه.

- پۆلە هۆشت بێ، راهیب قەت پارە وەرناگرێ.

- حە، راهیبەکی ئێمە لە مردووشی ئەسەند چ جایی
زیندوو. بۆیە دەولەمەند بوو.

- پۆلە ئەوه راهیب نییه.

ئینجا بە پەلەپەل هاتینە دەر و لەوێ دەرچووین. پۆژ
بوو، سەگمان پێ نەوهێ. وتم: «فریدریک، ئەم راهیبە پارە
لێ وەرناگرتین، کە میکایلام هینا و دەولەمەند بووم، وا چاکە
پارە بۆ بنێرم.» وتی:

- زۆر باشە.

- کە تۆ بە کاریکی چاکێ ئەزانێ، با بگەڕێنەوه و خەبەری
بدەمێ کە دەولەمەند بووم پارە بۆ ئەنێرم.

- چۆن پرووت دێ بچیتەوه، تۆ ئەو کەتنەشت گێنرا، با
بڕۆین.

- له هه مووی خراپتر لیتمان نه پرسى شه مهنده فهر له
کونیوهیه، ئیستا پروو بکینه کوئ؟

پوانیمان دوو کس باخ نه کیلن، بانگم کردن: «براگهل،
ئه ساسیونی شه مهنده فهر له کونیوهیه؟» وتیان: «به دهسته
راستا راست برۆن شه قامه. نیو سعات به شه قامه که دا برۆن،
دئیته کتان دیته پیش ئه ساسیونی شه مهنده فهری لینه.» زۆر
مه منوون بووم. گیرفانی به رۆکم گه رام بلیتی
شه مهنده فهره که ی تیا بوو، له خوشیانا به ههله پکى پۆیین.
بیست دهقیقه ی نه خایاند گه یشتینه دى. چوینه ئه ساسیونیکی
خنجیله و له دالانه که یان شه مهنده فهره چیه کمان بینى، لیتمان
پرسى:

- شه مهنده فهر که ی دیت؟

- بۆ کوئ ده چن؟

- بۆ ئیتالیا.

- ئه بن له رینگا ئیقتارمه بن..

- ئاخ، دیسان ئیقتارمه.

- هۆو، شه مهنده فهر هات.

خۆی پۆیی و شه مهنده فهر هات، پاره ستاین تا خه لک
دابه زین. ئیمهش هه لمان کوتایه پیشه وه و قاپیه کمان هاته
پیش، ته مامان بوو سواربین، له ژووره وه ده رگایان لى
پنوه داین. چوینه کۆمپانیایه کی تر و سه رکه وتین، کابرایه ک
لیتمان راست بووه وه، زلله یه کی له فریدریک دا، ئه ویش
زلله یه کی لى دایه وه و منیش راست بوومه وه و به

هەردوو کمان زۆر چاک لیمان دا. شریتیکی بە ژوور سەریەو
بوو پای وەشان و دەنگی ریل پەیدا بوو. شەمەندەفەرچی
هات و پرسى: «ئێوە کێن و بۆ کوێ ئەچن.» و تەم بۆ ئیتالیا
ئەچىن، داواى بلیتی کرد و تەم بلیتمان هەیه.

سواری عەرەبانەى گەبووم و جیگەمان ناخۆش بوو،
خۆمان فرێدایە خواری و بلیتەکەمان دایە دەستى. تەماشای
پشتەکەى کرد و وتى: «ئەمە ماوەى تێپەرپووە.» و تەم:

- ماوە مانای چىیە، بۆچى ئەمە مێوێە تا کاتى
بەسەرچووین؟

- چەنەبازى پى ناوى، یەلا بۆ خواری، شەمەندەفەر
ئەجوولێ.

بە زۆر کردینیە خواری و ئێمە دەستمان کرد بە پرتوبۆل،
فەرمانبەریک لەولاو هات و وتى:

- ئەو بۆلەبۆلى چیتە؟

- بلیتم پێیە و لە شەمەندەفەریان دا بەزاندەم.

وتى ئا بزەم بلیتەکە تەم نیشان بەدە. جا وتى:

- بەسەرچوووە.

- و تەم خۆ ئێمە لە وێستگە دانەبەزیوین.

- ئەى لە کوێ؟

- لە رێ دا بەزین، خویتمان لەسەر شەمەندەفەر، وەخت بوو
هەردوو کمان ئەستۆمان ورد بێ. بازمان دایە خوارەووە.

- شەمەندەفەر بەرپۆه بوو؟

- ئەرپۆهلا ئەرپۆی. بەلام تووشی بەرەوژووریبەک هاتبوو زۆر ماندوو بوو، خەریک بوو وچان بدا، ئیمەش خۆمان خستە خواری.

سا من وام وت و تەنگەئێ گرتەم. بردمە ژووریکی کە سێ چوار کەسێ لێبوو. لەوێ وتی ئەمانە لە شەمەندەفەر بازیان داوەتە خواری. پیاویکی پریشداریان تیاوو، وتی:

- جەزایان لێ بسێنن.

- ئیوه ئەبێ جەزا بە ئیمە بدەن، ئەوێ شەمەندەفەرەکەئێ ئیوه بە ئیمەئێ کرد، کەس بە کەسێ ناکات.

کە تیفکەرین بە خواشیت پارە نادەین، پۆلیسیان بانگ کرد و بەزۆر بیست مارکیان لێسەندین. فریدریک خراپ توورە بوو، وتم:

- بۆچی توورە بووی؟

- لە تۆ توورە بووم، تۆ چیت داوە لەو هەموو قسەکردنە، لە هەموو شوێنیک ئەلێی بازمان دا، وەک ئەوێ قەلای دمدەت گرتبێ، ئەگەر نەتوتایە کێ ئەیزانی؟

- چۆن کێ ئەیزانی، خۆمان خەبەرمان نەدایە جەزاکەئێ زۆرتر بوو، ئەسا خواوەنی گاجووتەکان شکاتیان ئەکرد و ئەیانوت گاجووتەکانیان بەجێهێشتووین.

- بەم عەقلەوێ ئەبێ بە میگردی میکایلا، ئەگەر تۆ خۆت ئاشکرا نەکەئێ کێ تۆ ئەناسی؟

- قسەى قۆپ، جەنابى ئەلفرېد مۆلەر ئەفەندى كى نایناسى.

- ھای ئەلفرېد، چالم بەسەر منیشا.

كە راستى تىفكېرىم ئاشتەم كىردەو. ھاتىن لە گۆشەيەكدا دانىشتىن، ماندوو و مردوو، بېرىم لە ھالى خۆم كىردەو، ئىتر پارەشم نەمايو، چاوم لىك نا. بە ھالى سەرگوزەشتەى خۆما ھاتم: مندالىكى لادىيى بىخەم، لە دىيەكى دەر كەنار، ھەوايەكى ساف، زەوييەكانمان لە نزىك ئاوايى بوون و ئەركىكى وام بەسەرەو نەبوو. بە خۆپايى باوكم دەرى كىردم، من نەبى كى باوكى دەرى كىردوو! لەوئ كە ھاتمە دەرى و لەسەر پى تووشى فرىشتەى خۆم ھاتم، لە خزمەت مىكايلادا چەند خۆشم رابوارد. زەمانە وايە، ھىشتا لەزەتم لە مىكايلا نەدىبوو، ئەو سەفەرەمان ھاتە پىش، ئەو كەوتنە خوارەويەم، ئەو ترسە. دواى ئەو ھەموو فەلاكەتە ئىستاش ئەم بىپارەيىيە. خەمم لى نىشت و كەمانە خەمرەويىنەكەم دەرھىنا، فرىدرىك نووستبوو. دەسم كىرد بە كەمان لىدان و ئەويش خەبەرى بوو ھەو بەستەيەكى «ھۇغۇ» «بىكەسى» چىرى. من لىمدا و ئەويش لەسەر كەمانەكە وتى. ھەموو خەلكى ئەساسىيۆنەكەمان لى كۆبوونەو ھەروا پارەيان بۆ فرى ئەداين، شەبقەكەم گرتبوو ھەو و پىريان كىرد لە پارە. كابراى شەمەندەفرچى كە جەزائ لى سەندبووین ھات و وتى: «خەيفە جەزامان لە ئىو سەندوو.» جا بەقەد جەزاكە پارەى كىردە شەبقەكەمەو.

دوايى بىردمە بەردەمى و وتم: «بۆم بژمىرە، بزانە بەم پارەيە دوو كەس ئەگەيەننە ناپۆلى.

پاره‌که‌ی ژمارد و وتی: «به‌شی بلیتی دوو که‌س زیاتره، جگه له پاره‌ی بلیت، بیستوپینج مارکه‌تان زیاده.» وتم: «ئویش بۆ جه‌زای شه‌مهنده‌فرچییه‌کی تر، هه‌مووتان پیمان فیرن که جه‌زامان لی بسین.» ده‌ستیان کرده پیکه‌نین و یارمه‌تیاں داین، بلیتیاں داینی و وتم: «ئامان ئیسته مه‌ییره تا شه‌مهنده‌فر دیت، واده‌ی به‌سه‌ر ئه‌چیت.» وتی: «نا نا، نایه‌لین به‌سه‌ر چیت.» دانیشتن تا شه‌مهنده‌فر هات، شه‌مهنده‌فرچی خۆی هات و بانگی کردین، بردینییه هارگۆنیکه‌وه و زۆرمان پین خوشبوو.

وتم: «فریدریک، وا ئه‌مجاره به‌راستی له شه‌مهنده‌فر دا ئه‌چین بۆ ناپۆلی.» من هیتشتا خۆشی خۆیشم ته‌واو نه‌بووه، قاپی کرایه‌وه و ژن و پیاوینک هاتنه ژووره‌وه. ته‌ماشای ئیمه‌یان کرد، ژنه‌که سه‌ری نایه بناگونی پیاوه‌که و پیکه‌نی. منیش وتم: «فریدریک، سه‌یری ئه‌م مه‌خسه‌ره‌یه که‌ن.» ئه‌موستم بۆ راهیتشت و پیکه‌نیم، پیاوه‌که تووپه‌ بوو و وتی: «ئیه‌و به‌ته‌ریه‌تن، پیمان پیده‌که‌ن!»

«بیعاری چاک ئیه‌و که له پیتشدا ژنه‌که‌ت پیکه‌نی.» کابرا که زانی له پیتشچاوی ژنه‌که‌ی لینی ئه‌دری، ده‌نگی له خۆی بری و ئیتر ده‌نگی نه‌کرد. فریدریکیش وتی: «ئه‌لفرید، تۆش به سه‌ریا مه‌چۆ، وازمان له یه‌ک هینا.» ئه‌وان له په‌رپیکه‌وه دانیشتن، ئیمه‌ش له په‌رپیکی تره‌وه. ئافره‌ته‌که به‌میرده‌که‌ی وت: «تۆ له ده‌روه‌ه هینده‌ت په‌له‌په‌ل لیکردم، نه‌ته‌یشت هیچ بخۆم. ئه‌وه‌تا ئیتستا برسیمه‌.»

میرده که ی له ره فهی شه مه نده فره که سه به ته یه کی داگرت
 که پر بوو له په نیر و باسورمه و سجووق و خوارده مه نی.
 ئافره ته که ملجه ملچ دهستی کرد به خواردن، له و ساته دا
 بیرمان که و ته وه که ئیمه له دوینی ئیواره وه هیچمان
 نه خواردوه. سهرم نایه بناگویی فریدریک و وتم:

- با داوای نانیکیان لیبکه م.

وتی:

- هیچ هه لئاگرئ، ئیمه له پێشدا شه پێکی وامان دامه زراندا
 که ئیتر پوویمان نه یه ت له گه ل یه کتری بدوین.

- ئینجا چیه، پاره یان نه دهینی.

- باشه خو ئه وان له شه مه نده فره که دا نانه واخانه یه یان
 دانه ناوه.

- ئی ئه گه ر به پاره نه یاندا، به زۆر لێیان نه سینین.

- ئه ها، سه ری بیکه سه یه!

- ئه ره وه لا برسپیه تی ره گی هاری پتویه و ئیتر هیچ
 ناوهستم.

نه وه ستام و چوومه به رده میان، پیاوه که به مونییه وه لیم
 مۆر بووه وه و وتم: «پاوهسته تووړه مه به، دوو قسه ت پئ
 ئه لیم و ئه گه ر به دلت نه بوون ئه توانی تووړه بی. با وه جوو له
 تووړه بوونیشدا زیان نه که ی.»

دهستم کرد به گیرفانما و هه ندئ پاره م ده ره ینا، وتم: «له
 مالی خو مانه وه نه ها تووین و له بیریشمان چو له ده ره وه نان

بکړین. وهره پیاوړی چاک به بایی ئهم پارانه نانمان بدهړئ.»
 دوو نانۍ هوقهیی «بهیتوونی» دامۍ و پاره‌شی لۍ
 وهرنه‌گرتم. هیشتا پارووه‌که‌مان له دهما بوو، کابرایه‌کی
 دریزۍ شه‌پقه‌چارکووی دووگمه‌سپی هاته ژووره‌وه و
 گازیکۍ کونکه‌ره‌ی به دهسته‌وه بوو و داوای بلیتی کرد. ئهو
 ژن و می‌رده‌که‌ی که نانیان دابووینی له پیشه‌وه بوون،
 بلیته‌که‌ی ئه‌وانی له پیشه‌وه وهرگرت، دایه به‌رده‌می گازه‌که و
 کرته‌یه‌کی لۍ هه‌ستاند. کونی کرد و داوای بلیتی ئیمه‌ی کرد،
 وتم: «جاری راوه‌سته دهم گیراوه.» خه‌ریک بوو ده‌ست بکا
 به دهمما، وتم:

- ئه‌وه‌ی چی ده‌که‌ی؟

- وامزانی بلیته‌که له ده‌متایه، وا ئه‌لنی دهمم گیراوه.

- وامزانی تیکه‌که‌م له دهم ئه‌رپینۍ، ئه‌لین سوالکه‌ری گرانی
 تیکه له دهم ئه‌رپینۍ. باوه‌جوو نانه‌که‌ش هی خومان نه‌بوو،
 ئهو ئافره‌ته به خیزی خزی دابووینی.

- ده‌ک خیزی نه‌نوسۍ. زوو که، بلیت! با زیاتر پریشکی
 ئیوهم پیا هه‌لنه‌په‌ړئ.

بلیم داین و ئه‌ویشی کون کرد. خه‌ریک بووم یه‌خه‌ی بگرم
 که بۆچی کونی کرد، زوو قاپی کرده‌وه و بازی دایه خواره‌وه.
 پوانیم نه‌چوو‌بووه خواره‌وه، منیش ده‌رگام کرده‌وه تا بزائم له
 کوپوه پویی. می‌ردی ژنه‌که وتی:

- شه‌مه‌نده‌فر له پویش‌تندایه، قاپی بکه‌یته‌وه، جه‌زات لۍ
 ئه‌سینن.

- ئەى بۆچى لەوى ناسىنىن؟
- ئەو شەمەندەفەرچىيە.
- لەگەل كابرا كەوتىنە گفتوگو و لىنى پرسىم:
- تۆ بۆچى ئەچىت بۆ ناپۇلى؟
- لە پىش مەن فرىدرىك وتى:
- لە شوىن دەزگىرانەكەى ئەگەپى، لىنى گروم بوو.
- لەولاولە ژنە دىسان پىكەنى و وتى:
- دەزگىران چۆن ون ئەبى؟
- مەن تووپە بووم، مەردەكەى وتى:
- لىنى مەگرە، مەندالە.
- ئۆف بەخوا مەندالى چاكە، بەخوا چلە و تەوقى ملە.
- ئىنجا ژنە ئاگرى تىبەربوو و كەفى سەند. نەيدەزانى چۆن جىنۆ بدات، وتى:
- ئەو مەردەكەم لىنى بېرسە، هەشتا حەوت مانگە شووم كەردوو و مەنالىشمان نەبوو.
- چەندەمىن شووتە؟
- تەف لە تۆ، كچ بووم، بە مەندالى بىم پزاولە و پروسوورىم نەمايو.

- ها، نه گەر کچ بوویتایه، ههلبهت پووسوور ئه بوویت. با
کچیش بووبی، له دینی ئیمه کچی وا مابووه که به چل سالی
شووی کرد و له توش جوانتر بوو.

ئیترا ئافرهت دهستی کرد به گریان و ئه یوت ئه مه م بو
بکوژه، وتم:

- خوینی مالی باوکت زوره.

- پاره ی دارایی، خۆم خوینی ئه ده م.

ئیمه له م شه په ده نووکه دا بووین کاتی شه مه نده فهرچی
گه یشته ئه ساسیۆن و پرسیم:

- ئه مه نا پۆلییه؟

وتیان:

- بو نا پۆلی، شه و و پوژیکتان ماوه.

له و کاته دا تیفکریم و کابرای ته گه ئه ستوور هاته ژووری،
شیوه ی له قه سابه که ئه کرد که له ویانه گاجووته کانی هیتابووه
شه مه نده فهر. وتم:

- یاخوا به خیربیتی، گاجووته کان به سه لامهت گه یشته
به ره وه؟

کابرا واقعی و پها و وتی:

- گاجووتی چی؟

• ها، ئه و گاجووتانه ی که له ویانه سواری شه مه نده فهرت
کردن.

- تو من به کی نه زانی؟

- به قهسابه ناشناکه ی خومان.

- به چیا نه زانی که من قهسابم؟

- به سه روگوئلاکتا.

- تو منت نه ناسی، به لام من ئیوه م ناسیی.

- ئیمه کیئین؟

- دیاره که دۆمن.

که ئو ئه م قهسانه ی له دهم ترازان ژنه که له ولاره دایه قاقای
پیکه نین و پرووی کرده کابرای قهساب و وتی: «ئای قوربانی
دهمت بم، ئه وا هیچم له دلا نه ما، من تا ئیستا نه مده ویرا بیلیم،
وا شوکر تو وتت.»

جاری وازم له قهساب هینا، پیم وت: «ئاغای قهساب، تو
چه وته و شیله ی ئه م ئافره ته بگره، خو به دهم و شیله دا
حه یوانی نه ناسی، بزانه له چل سال به ره وژوورتر نییه.»
له ولاره میتردی ئافره ته که راست بووه وه و له قینا نه له رزی،
وتی: «ئیه گه یشتنه راده یه ک که گالته به خانمی من بکه ن؟
سا راوهستن بزانه ئیستا نیشانتان نه دهم.» فریدریک سه ری
نایه بناگویم و وتی: «ئه لفرید، ئه م کابرای قهسابه ناتوانی له
شوینی خویدا بجوولی، ئافره تیش هیچی له دهست نایه، با
ههستم تیر و پر بیکوتم.» وتم: «فریدریک، نان و نه کمان
کردوون، لێیان گه پڕی.» به کابرای وت: «ئیمه نانی ئیوه مان
خوارد، ئه گینا نه مزانی که چون داتنه ئیمه وه. تو به ژنه که ت بلی

بيدهنگ دانيشى، ئىمەش ھىچ نالين. «مىردى ژنە دانىشتەو،
ئىنجا نۆرە ھاتە سەر قەساب، وتم:

- بەراست گاجووتەكان ھى تو نەبوون؟

- تو جارى پىم بلى ئەسلەن كويندەريت؟

- ئەلمانى.

- ئەلمانى چ شويىنكى؟

- باويزا.

- چ دىيەك؟

- دەمىكە ھاتووم، وا سالى بەسەردا تى وەرئەگەپىتەو،

ناوى دىكەى خۇمانم لە بىرچۆتەو، ئەى بەراست، تو كىي؟

- ئەوقاتم.

- ئەوا ناويىكم بىست، كە تا ئىستا نەمبىستبوو.

- ئەوقات بەرى چ دارىكە؟

- بەرى خويندن و زانىارى و حقووقە.

- خۇ منىش ھىندەى تۆم خويندەو، بوچى نازانم ئەوقات

چىيە!

لەم گفتوگويەى ئىمەدا ديسان ژنەكە ھەلى داين و وتى: «تو

چ تاقەتلىك ھەيە كە ئەمەندە لەگەل ئەمانەدا ئەدويى؟» تەمام

بوو جوابى بدەمەو، كۆنەقەسابى تازە ئەوقات بە دىزيەو

وتى: «تووخوا دەنگ مەكە، ئافرەتە.» منىش بە قسەم كرد. بەم

بەزموپەرەزمە نزىك ئەساسىيۆن كەوتىويىنەو. پوانىم ئافرەت

زولفی خۆی به شانە ئەکات، خۆی پێک ئەخات، پیاوێکەشی جانتا ئامادە ئەکات. گەشتینە ئەساسیۆن و دابەزین و دوواخواریان نەکرد و منیش نەمکرد. نامەردیی دوو مارکم دەرھێنا و ھاویشتم و دام بە سەروسوورەتی ئافەرەتەکەدا، بانگم کرد: «ئەو پەرەیی نەگەیه کە لێرە پێتان فرۆشتین، با لای خەلک نەلێن مۆلەر ئەفەندی پەرەیی نەگەیی نەدا.»

ھەرچی خەلک ھەبوو کە لە ئەساسیۆنەکە پراوەستابوون، دایانە قاقای پێکەنین. کابرا ھار بوو و گەراپەرە دوو و تا خوا ھیزی دابوو، گۆچانیکی ئاراستە کردم. من خۆم کیشایە دوو و گۆچانەکەم بەرنەگەوت. خۆی بە دەمدا گەوت و شەمەندەفرچییەکان قاچیان گرت و پرایانکیشایە دوو، شەمەندەفریش کەوتە جـوولان. ھەلسا پراوەووە بە گۆچانەکەووە بە شوێن شەمەندەفرەکەدا پرای ئەکرد و خەلک پێی پێدەکەنی. ئەوقاتیشت لە ئەساسیۆنیکی تر دابەزی و ماینەو بەس خۆمان. وتم: «فریدریک، تووخوا با خۆمان بەزمنی بگێڕین.» دەستم دایە کەمان و لێمدا، فریدریک وتی: «لەمدیو ئاقوردەم کرد.» من لەو دیووە زۆر ئافەرینیان کردبووین، کەچی لە پێشمانووە کابرایەکی منگن، بانگی کردین: «بەم شەو ئەمە چ پەزائەتیکە؟ خەوتان لە ژنەکەم ھەرسان کرد.» لە پێشمانووە دەستەبەک کوڕگەل بە وەحەووە بە کابرایان وت: «ژن ئەگەر ژن بێت چۆن حەز لەم ئاھەنگە ناکات، بەلام وادیارە تۆ دلت پێسە، ئەلێی نەکا ژنەکەم عاشقی ئەم کوڕانە بیت ھەی منگن.»

«ئەم پێشەرەف و بێحەیاانە کەین، من ئافەرەتم لایە و ئەوانیش کەریتی ئەکەن.» ئیتر لەولاو بوو بە شەپەرەجوین و

ئىمەش ناچار ئاھەنگەكەمان بېيىپەو و لىنى پاكشاين. چاومان
نەچووبوو خەووە زرمەيەك لە شەمەندەفەرەو هات.
شەمەندەفەر وەك بلىنى لە شاخىك كەوتبى، گەپايەو و بە لادا
هات. من سەرم بەر تەختە كەوت و شكاف، جارى هەولئى
هاوپىكەم بوو، بانگم كرد: «فریدريك، فریدريك.» هیچ
وەلامى نەبوو. كەوتمە مەراقەو و چراش كوژابوو، ديسان
بانگم كرد و بە ئاستەم نووزەيەك هات. بە پەلەكووتى چووم
دۆزىمەو، وتى: «ئەلفرید، تەواوى پارچەى فارگۆنەكە
كەوتووە بەسەر پىما و لاقم شكاف، ئاخۆ ئەم نەگەتییە چىبوو
بەسەرمانا هات، هەر ئەمەمان مابوو.» گویقولاغ بووم، لە
دەرەو دەنگى خەلك نەهات. لە شوین بریندار ئەگەپان،
توومەز شەمەندەفەرەكە لە ئەساسىۆنەكە لەگەل
شەمەندەفەرىكى تر بەر يەك كەوتبوون. وەرگەپابوو و
شكافوو. هاوارم كرد و هاتن دەستەبەرەيان پىبوو، فریدريكمان
هەلگرت و منیش لەتاوا برینی سەرم لە بىر چووەو. شوینی
كەوتم و گەيشتینه نەخۆشخانه، لەوئى قاقى ئەويان گرتەو و
سەرى منیان دەرمان كرد، وتیان: «مەترسن، هیچى واتان
نەيه.»

عەرەبانەيەكيان هینا، ئىمەيان سوار كرد و بردینیانە
قۇناغىكى گەورە، بە عەرەبانەو بردینیانە ژوورئ و ژن و
پیاومان لى كۆبوونەو. ئىكرامىكى زۆر! چاو و قاو و شیریان
بۆ هینان. پیاویكى كەلەگەتى نوورانی هات و هەوالى پرسین،
دلخۆشى داینەو و زانیم كە ئەمە پیاویكى گەورەيە كە
فرمانبەرى نەخۆشخانهكە شەپقەى بۆ داگرت و كړنووشى بۆ
كیشا. منیش تەعزیم بۆ كرد و وتم: «ئىمە بە فەلاکەتى

خۆمان خەفەتبار نین، بەم نیوەشەوێ ئێوەمان لە خەو ڕاپەڕاند و ناڕەحەتمان کردن.» وتی: «نەخێر، ئێمە مەمنوون ئەبین و بە دل ئیسراحت ئەکەین ئەگەر فریای فەلاکەت و زەررەیهک بکەوین. ئەوی پیاو بێ و ویژدانی هەبێ، ئەزانێ کە خوا بۆ ئەو دەوڵەتی داوێ کە خزمەتی لێقهوما و هەژارانی پێ بکا و خۆیندەواریان پێ بگەیهنێ، تا بە خۆیندن خزمەتی ولاتەکهیان بکەن. ئێستا چەند پوژیک لێره بەسێنەوێ و دوایی خوا کەریمە.» بەزۆر یەک دوو پوژ بەندیان کردین، سەر و پێمان چاک بووێوە و خزمەتکاری زۆر بەمان کچیکی جوان بوو، بە فریدریکم وت:

- کاکە ئەم کچە لە بەرتای دەستگیرانی تۆ دەکات.

کچە کە وتی:

- بەرتا لە کوێیە؟

- لە ناپۆلی.

- زۆر جوانە؟

- بەلێ زۆر جوانە، ئەگەر لە ئەندازە بەدەر جوان نەبووایە چۆن ئەموت کە لە تۆ دەکات!

کچە کە پێکەنی و وتی:

- ئەو خۆت دەستگیرانت نییە؟

فریدریک وتی:

- بەلێ، ئەو میکایلا دەستگیرانییەتی، کە بەرتا کارەکەری ئەوێ.

- كهواته ئه و بۆ كچى ئاغا و توش بۆ من.

وتم:

- ئاغاكهت كئيه؟

- ئه وه بوو كه هات خوڤشى و چلۇنى و به خىر هاتنى كردن.
يه كه م پياوى ئه م شاره يه، زۆر دهوله مهنده و ناوى مسيق
«قولمار»ه.

ئيتىر نووستين و به ياننى بهرچايى و شير و چامان
خوارده وه و دوعاخوازي مان كرد و هاتينه دهره وه. له دالانه كه
كچه كه هات و به دزييه وه كيسه يه كى ئاوريشمى سبى دامى،
كه هاتينه دهرى ژماردم سى ليره ي زى پرى تيا بوو. ئيتىر له
خوشيانا هاتين به پى وه. بپيارمان دا جاريكى تر سواري
شه مهنده فهر نه بين و به پى به پى شه مهنده فهر كه دا بپوين.
ملى ريگه مان گرت و هه روا به ناوه پاستى هه رده لاي
ئاسنه كه دا ئه پويشتين. شه و گه يشتينه سهر پردىك و له
سهر وه سهرى پرده كه مان ئه كرد. تيفكرىم له پيشمانه وه دوو
چاوى تيز وهك ئه ژديها رووبه پروومان هات و پريشكى ئاگرى
لى ئه بيتته وه. وتم: «فريدريك، ئه ي نامهر د فه وتاين، پزگارمان
نابى». وتى: «با خومان فرى بده ينه ئاوه كه وه». وتم: «مه له
نازانم ئه خنكىم، با خومان به كه نارى پرده كه دا هه لواسين تا
شه مهنده فهر ئه پوات، دوايى خومان ئه خه ينه وه سهر پى». من
له ديويكه وه و فريدريك له ديوه كه ي تره وه خومان به كه نارى
پرده هه لواسى. من نه مزانى سهرم لادام، كه شه مهنده فهر كه
هات، لرفه لرف ناوى كوليوى كرد به سهر و چاوما و

دهموچاوم سووتا، دهستم برد دهموچاوم بسرېم، فلق كه و تمه
ئاوه كه وه.

ئىستا وا ئه لفرید ئه فهندیمان له ئاوا به جبهیشت، پهنگه
ئهوانه ی گوئ له م سهرگوزه شسته یه ئه گرن، به زه ییان به
ئه لفریددا بیت. کورپکی دهروونساف و دلپاک و په وشچاک و
به وه فا و سه ودا، له عه شقی جانانا و له یار بیخه بهر، ئه و له
پئی دا بخنکی، زور ناخوشه. له بهر ئه وه پیره میرد خه بهرتان
ئه داتئ ئه لفرید هه رچهند به خنکاو ئه ژمیردرئ به لام نه مردووه
و ئىستا وا له قوخه لی لادینه کدا پایان کیشاوه و ئاویان له زگ
دهره ئناوه. ئه یشیلن، تاکوو خوینی بجوولی و بیته وه هوش
خوی. جارئ با ئه و له وئ بئ، فریدریک بۆمان بگنرپته وه که
چیيان به سه رهاتووه.

فریدریک ئه لئ: « که شه مه نده فەر پووی تیکردین، له سه ر
پرد بووین و نه مانتوانی خۆمان له پئی لادهین. چارمان نه ما و
ئه مدیو و ئه و دیو خۆمان به لیواری پرده که دا هه لواسی،
شه مه نده فەر به ته وژم هات و ئاوی گهرمی پڕژاند به سه ر و
گوئلا کماندا و من سه رم له بهر شالاوی ئاوه کولاوه که دا لادا و
زۆری نه ما بوو دهستم به ربیته. به هه ر پهنگی بوو خۆم گیر
کرد و شه مه نده فەر تیه پهی، هاتمه وه سه ر پرد و پوانیم
ئه لفرید دیار نییه. بانگم کرد، هیچ وه لام نه بوو، به لام کاتی
ئاوه گهرمه که م به پوودا هه لپژا، شله په کهم هاته بهر گوئ و
وهک دهنگی ئه لفرید وابوو هاوار بکات. ئیتر گویم له هیچی تر
نه بوو، به هه موو لایه کدا هاوار و بانگم کرد، له هیچ لایه که وه
دهنگ نه بوو، گریام ئامان ئه لفرید تو له کوئی، هیچ.

ئىتىز بۆم دەرکەوت كە دەستى بەربووه و كەوتوووته
 ئاوهكەوه. لە تاوا خۆم فېردايە ئاوهكەوه و نەمزانی ئاوهكە لەو
 راستەدا ئەوەندە قوڵە و خۆرە، دەر بەستى خنكان نەبووم. ھەر
 بە مەرجى ئەلفرید نەخنكايى و چاوى بە ميكايلا بكەوێتەوه،
 من سەدجار شوكر بووم كە لە باتى ئەو بخنكىم. زۆر مامەوه
 لە ئاوا، كە من ئەلفریدم لە دەست چوو قىروسىا با منىش
 بخنكىم. چى بكەم، كە ئەجەل نەھات بەزۆر نىيە. شەپۆل فېرى
 دابوومە كە نارى ئاوهكە و بېرۆخ كەوتبووم. بەيانىيەكەى لادىي
 ھاتبوون و بۆ ئىش و منيان بە بېھۆشى دىبوو، دابووميان بە
 كۆليانا و بردبووميانە مالى خۆيان. ئاگر بۆ كردبوومەوه و
 ھىتابووميانەوه ھۆش خۆم. لە پاش ئەو، كە ھاتبوومەوه
 ھۆش، ديسان ئەلفریدم بانگ كردبوو و ھەلامى نەدابوومەوه.
 ئىنچا شىت بووبووم، ھەستابووم پام كردبوو و وتبووم: ئەچم
 شەمەندەفەر ئەكوژم، پرد ئەروخىنم، سەرەوژىرى ئەكەم
 چونكە ھاوړىكەمى لەناوبردووه. بە زۆر گرتبوويانم و
 بەستبوويانمەوه، تا سى رۆژ ئىنچا ئەقلم ھاتبووهوه كەللەم.
 خوا ناخوا مال ئاويم لەو مالە بەرھەمە كرد و گۆرانىم ئەوت،
 ھەرچى لەو پىيەوھە ئەرۆيى گلى ئەخواردووه و ھەندى
 لەگەلىشم ئەگريان. تا ئىوارى گريام و بېريارم دا راوەستم، تا
 شەو كە شەمەندەفەر ھات، خۆم بھەمە بەرى و منىش لە پاش
 ئەلفرید نەمىنم. لە غەيبەوھە يان لە خەيالەوھە، دەنگىكم ھاتە
 گوێ، لە دەنگى ئەلفرید ئەچوو. ئەيوت خۆت مەكوژە، بچۆ
 ھەوال بكەيەنە بە يارەكەم كە بە عەشقى ئەوھە مردن شەھيد
 بوونە.

ئەم دەنگە ھات بە ئەقلىما كە بچم دەزگىرانه كەى بدۆزموه،
 ھەوالى بدەمى كە ئەلفرىد لە پىى ئەوا چوو. ھەر راست
 بووموھ، ئەو شۆينە شوومەم بەجىھىشت. تا ھىزى پىم بوو
 پامكرد، تا لە چا و ن بووم و ئىنجا لە خۆموھ تووشى
 مەقامىك ھاتبووم. لە پاكردنا، لە وەستانا، دانىشتنا ھەر بانگم
 ئەكرد ئەلفرىدم، ھىشتا ئەو شىعرانەم لە بىر ماوھ كە بۆ
 ئەلفرىدم ھەلبەستبوون. بە شىتەىى مى پىم گرت، ئەوھندە كە
 لەگەل ئەلفرىد بەيەكەوھ سەرگوزەشتەمان بەسەردا ھاتبوو،
 مەن دواى زياترم دى لە پى و بان. پاپۆرىك بۆ ناپۆلى ئەچوو،
 بە دزىيەوھ بە تەناف و قولاپا ھەلگەرام و لەناو پاپۆرەكەدا
 خۆم شارەدوھ، تا گەيشتە ناپۆلى. لەوئ لە پاپۆر ھاتمە
 دەرەوھ و سەرنجم دا قەرەبالغ بوو شۆينەكە، تىكەل بە
 ھەشامەتەكە بووم و نەمەزانى چى بكەم. عەرەبانەيەكم دى،
 چووم لە خۆموھ دەرگاكام كردەوھ و دانىشتم. عەرەبانەچى
 ھات پەلى پاكىشام كە بمەينىتە خواری، زللەيەكم لىدا، چووين
 بە گز يەكدا و خەلك ھات وتیان:

- چىت ئەوئ

- قەسرى مىكايلا.

- لە كوئىيە؟ ناوئىشانى چىيە.

- مىكايلا، دەستگىرانه كەى ئەلفرىد، بەو نىشانەيەى
 تەپپىرىكىشان لەگەلە.

- نون قاپىشو.

دایانبه زاندم و هەرچی تووشی ئەهاتم، ئەمپرسی میکایلا.
ئەیانوت: «نون قاپیشو.»

سەد نون قاپیشویان پێ وەتم.

سێ شەو و سێ ڕۆژم بەم نونقاپیشوێه ڕابوارد. تا
ڕۆژێکیان لە دوکانی فۆتوغرافچییەک وێنەی ئەلفرید لەودێو
شووشەیی دوکانەوه هەلواسرابوو. پەلامارم دایە شووشە و
شکاندم، وێنەکەم گرتبە باوەش و بیهۆش کەوتم. کە هاتمەوه
هۆش خۆم لە ئەجزاخانەیک دەستیان دەرمان کردبووم، کە
شووشەکەم شکاندبوو دەستم زۆر بریندار بووبوو. بیهۆش
بووبووم و وێنەکەم لە باوەشدا بوو. بە بیهۆشیش بەرم
نەدابوو، لێیان پرسیم:

- ئەمە کییە.

- برامە و لە ئاوا خنکاوه.

- کورە ئەمە زیندووه، سێ ڕۆژە ئەم وێنەیی گرتووه،
بەلکوو یەکیەک بیت لە براکەیی تۆ بکات!

- نەخێر، هی ئەوه و خنکاوه.

پیاویک وتی:

- ڕاوهسته بئێترمه مالی ئەو پیاوه ماقووله.

عەرهبانەچی بانگ کرد و سوار بووم. لە خۆشیانا لەناو
عەرهبانەدا نەوهستام و خۆم کوتایە لای عەرهبانەچییهکە.
«ولاخەکان گورج لێخوڕە.» دانەویمەوه زلە لە ولاخ بدهم،
شلپ کەوتمە خواری و دەستم بریندار بوو و سەرم شکا،

عەرەبانەچى دابەزى بە ھەزار ھال سىۋارى كىردىمەۋە و گەشتىنە بەر دەرگايەكى گەۋرە. بە ئىشارەت وتى: «ئەۋەتا.» خۆم فېرىدايە خوارى و پامكرد بچمە ژوورى، عەرەبانەچى لە پشتەۋە چاكى پاكىشام و من ئەۋم پاكىشا. توۋمەز داۋاى پارە ئەكات. من لە خوشيانا نەمپىرزا تا پارەى بدەمى، لە مشتومپى ئىنمە قەرەبالغىيەك كۆبۈۋەۋە و خەلكى ئەو قۇناغەمان بەسەردا پىزا. پىياۋىكى گەۋرە ھاتە دەرئى و لە عەرەبانەچى توۋرە بوو، بە ئىتالى پرسى: «چىت ئەۋى؟» وتى: «پارەى نەداۋە.» لىرەيەكى بۇ فېرىدا و وتى: «بىرۋ.» كە پوانىم، ئەلفرىدە. بەو دەستە بىرىندارەۋە و بە خوینی سەرەۋە پەلامارم دا و خۆم بە مليا ھەلۋاسى. تىر ماچم كرد و بىردىمىيە ژوورى، دىكتورى خۇيان ھىنا، سەرى شوۋىشتم و دەرمانى لىندا. ئىستەا وا لەگەل ئەلفرىدە لە سالىۋنى قۇناغەكە دانىشتۋىن.»

ھانام بەو ۋەخت و سەعاتە ئەۋەيە كە ۋەك چۆن ئەم دوو بىرادەرە بە يەك گەشتەۋە، ئەۋھاش ھاۋرىكانى مىلەت و نىشتىمانەكەشمان دەربارەى يەك ۋابىن و لە پىنى خىزمەتى نىشتىماندا بەۋەفا و ئىقداۋم و خىزم و خۆشەۋىستى يەك بن. ئىنجا ھانام بەو دەمەى كە ئەلفرىدە بە ۋەسلى مىكايلا شاد بوو. منىش ئەو كچە جوانەى كە لە دىباچەى ئەم جەلدى دوايىدا نوۋسىۋمە، ئەم بەھارە توۋشم بىتەۋە بە عەشقى ئەو پىرومەتە جوانەى كە بىرىقەى دەھات و لەسەر جەلدى يەكەمى ئەم كىتەبە، منى شەيدا كرد. ئەمەشم بۇ تەۋاۋا كرد، بەلكوۋ ئارەزوۋى ئەسەرىكى ۋەك ئەو جوان بىتەمە مەيدان.

بهلام دريځ و نه فسوس که نه نه ناسراوه و نه من. نهو
 گوړم ماوه که پهنگه خوینده واره کان بېرسن، نه لفرید چوڼ
 گه ییو ته نهو؟ چوڼ خانم که ی ده سکه وتووه. یه که م جار
 فریدریک لیتی پرسى: «نه لفرید، چوڼ نه م محبوبي جیهان و
 پرینسى ئیتالیایه به تو براوه؟» وه لامى دایه وه: «فریدریک،
 سه رگوزه شته ی ئیمه سى شتی تیایه که له سى شت چاکتره.
 یه که م دهروون و نه تى پاک و چاک، له ئاین و ئوینی
 سیاست و دیپلوماسی باشتره. دووهم: وه فاکاری له جوانی
 باشتره. سینه م: نه خلاق له پاره په سهندتره. من دهروونیکى
 پاکم بوو، لادینه کی بى فروفیل بووم، که تووشى میکایلا هاتم،
 سه فهره که م کارى تیکرد و تا نه هات له لای په سهند نه بووم.
 دووهم له وه فادا، له میرده کوڼه که ی بوى وه فادارتر بووم و
 وه فای من پیش زور داواکاری تر که وت. سینه م نه خلاقى من
 و عه شقى من وایکرد قه ناعهت به و راستییه بکا که له
 هاوسه ریتیدا، عه شق و نه خلاق، له سه رسه ریتی و گوره یی و
 ساخته و قومار و سه رخوشى، بى نافرته چاکتره. من خنکان
 و چه پس و تیه لدام بى عه شقى نه و فهراموش نه کرد، دهستم
 له وه فا بهر نه دا و تا دهستم له ملی یار ئالا. توش که یاری
 وه فاداری من بووى، هینده ی من و به لکوو له من زیاتر به کیش
 بووى، وا که یشیتیه مه رام و من و میکایلا، (به رتا) مان
 پیشکه ش کردی، که وایه کی سوورمه یه به رتا. نه م جلانه داکه نه
 و نه و بکه به به رتا.»

ژیاننامہ ی نووسہر

هانس کریستیان ٲندرسن نووسہریکی دانیمارکیہ، له
سالی ۱۸۰۵ له بنہمالہیہکی هہزار له دایک بووه و له سالی
۱۸۷۵ له کٲنہاگن کزچی دواپی کردووه. باوکی
پنلاودروسکه ر بووه و دایکیشی وهک خزمهتکار له ماله
دهوله مهندهکان جلی شتووه. تنها یهک خوشکی هه بووه.

منتدی اٲراء الثقافی

ئەندىرسىن ژيانىكى پىر مەينەت و ناھەموارى بەسەر باردووه، بە دەست ھەژارپىيەوھ نالاندوويەتى، بەلام ئەمە پىگەر نەبووھ و ھەر لە تەمەنىكى بچووكى مندالىيەوھ تىكەل بە دونىاي ھونەر و شانۆ بووھ. سووچىكى لە ژوورەكەى خۇيدا تەرخان كردووه بۆ نەمايش، بوکەلەيەكى دروست كردووه و ھەموو رۆژ دواندوويەتى و شانۆيى پىر گىراوھ. ھاوكلات زۆر بە تاسووقەوھ چووه بۆ بينىنى ھەموو نەمايشەكانى شانۆيى شىكسپىر و سۆفوكلىسى لە كۆپنھاگن. ئەندىرسىنىش وەك زۆربەى ھەرە زۆرى نووسەر و كەسايەتپىيە بەناوبانگەكانى دونىا، لە قوتابخانەدا شىكستى ھىتاوھ، پەفتار و ھەلسووكەوتەكانى سەير بوون و لە لاين قوتابپىيەكانى دىكەوھ گالتەى پىر كراوھ، كە چووەتە دەريش بە ھۆى بالاى درىژ و ناقولاي و ئەوھشى كە دەيەويت ببى بە ئەكتەر، خەلكى داويانەتە بەر توانچ و تەشەر و پىنى پىكەنيون. زۆر ناخايەنيت ئەندىرسىن جىھانى شانۆ جى دەھىلەيت و پوو دەكاتە چىرۆك و پۇمان و ئەفسانە. دەكرى بلەين كە ئەم گۆرپانكارپىيەش بەھۆى دايكىپەوھ بووھ كە بەردوام بە زمانىكى شىرىن و جوان توانيويەتى چىرۆكە ئەفسانەپىيەكان لە خەيال و ھزرى مندالىكى وادا بچەسپىنيت، تا واى لىھات كە ئەندىرسىن زياتر بەو جىھانە ئەفسانەى و خەيالىيە سەرسام بوو وەك لە جىھانى واقىعى خۆى.

پىگەى سەرەكەوتن بۆ ئەندىرسىن ھەروا ئاسان و بىكىشە نەبوو، وەك دەزانرەيت ھەموو نووسەر و بىرمەندىك بەشى خۆى نالاندوويەتى تاكوو ناوبانگىكى بۆ خۆى پەيدا كردووه. كاتىكىش لە ئەندىرسىان دەپرسى كە بارودۆخ و گوزەرائى

ژيانی چۆن بووه، وهلامی ده‌دانه‌وه: «چیرۆکی مروییه ناشرینه‌که بخوینته‌وه!» له‌م چیرۆکه‌دا ئه‌ندرسن ئه‌وه‌مان نیشان ده‌دات که پێگه‌ی سه‌رکه‌وتن هه‌روا ئاسان نییه، قوربانی و ماندوو‌بوونی زۆری ده‌وێت. چیرۆکه‌که‌ باس له‌ مرارو‌ییه‌ک ده‌کات که برا‌کانی و ئاژه‌له‌کانی دیکه‌ په‌سه‌ندی ناکه‌ن و به‌ ناشرین له‌ قه‌له‌می ده‌ده‌ن، هه‌ر بۆیه له‌ شوێنیکه‌وه بۆ شوێنیکه‌ی تر ده‌چیت، بۆ جێیه‌ک یاخود ئاژه‌لێک ده‌که‌ریت که به‌های ئه‌م بزانیته‌ و وه‌ک خۆی ببینیته‌، تا دواجار ده‌رده‌که‌وێت که به‌و جو‌ره‌ی باس ده‌کرا، مروییه‌کی ناشرین نییه‌! زۆربه‌ی زۆری په‌خه‌نگه‌ره‌کان ده‌لێن که هه‌موو نووسه‌ر و مروفیک، چیرۆکیکی چه‌شنی مروییه‌ ناشرینه‌که‌ی هه‌یه، له‌م چیرۆکه‌شدا ئه‌ندرسن داهینه‌رانه، ئازار و نه‌هامه‌تییه‌کانی ژيانی خۆی باس‌کردووه.

ئه‌و کاته‌ی ئه‌ندرسن هه‌شتا له‌ دانیمارک بوو، که‌م که‌م دژایه‌تی بیره‌که‌کانی ده‌کرا، به‌لام له‌ ئه‌وروپا ناوبانگ و ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی باشی دروست‌کردبوو. له‌ ساڵی ١٨٤٧ سه‌ردانی ئینگله‌را ده‌کات و له‌وێ چارلز دیکنز بانگێشتی مالی خۆیانی ده‌کا، تا‌کو له‌وێ دوو هه‌فته‌ بمی‌نێته‌وه، به‌لام هانس له‌ بری دوو هه‌فته‌ شه‌ش هه‌فته‌ ده‌می‌نێته‌وه، بێ‌ئاگا له‌ ئاماژه‌ نا‌پاسته‌وخۆ‌کانی دیکنز که ده‌یه‌وێت به‌روات. دواتر و پاش ئه‌وه‌ی ئه‌ندرسن ده‌روات، دیکنز پۆمانه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی «ده‌یفد کوپه‌رفیلد» بلاو ده‌کاته‌وه که ده‌گوتری که‌سایه‌تی ئۆریای له‌ ئه‌ندرسنه‌وه وه‌رگرتووه. هه‌ندیک له‌ کاره‌کانی هانس ئه‌ندرسن ئه‌مانه‌ن: «په‌ریی ده‌ریا، مروییه‌ ناشرینه‌که‌، شازنی به‌فر، سه‌مبیلینا، چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌کانی ئه‌ندرسن، قازه‌

کټوييه کان، پټلاوه سووره کان، چيروکی دايکنک، سټيهر،
باخچه که ی فیرده وس، چيروکی سال، پياوی به فر... هتد.»

پیره میرد کییه؟

پیره میرد، ناوی (توفیق مه‌حمود هه‌مزه)یه، ئەم شاعیر و
روژنامه‌نووسه‌مه‌زنه، له‌سالی ١٨٦٧ی زاینی به‌رام‌بەر به
١٢٨٨ی کۆچی، له‌شاری سلیمانی چاوی به‌دنیا هه‌له‌یناوه،
له‌و پۆژه‌دا مالی مه‌حمودئاغای هه‌مزاغای مه‌سره‌ف، خوشی

~١٧٠~
منتدی إقرأ الثقافي

و به‌شاره‌تیکي زوری تیکه‌وت، گۆزه‌بانە دەبه‌خشرایه‌وه،
 مزگینیی ئەدرا و زەرده‌خەنە لەسەر لێوی ئێو پیاوماقولاڤە
 دەنەخشا، کە پیرۆزباییان لە مەحمود ئاغا دەکرد، چونکە خوا
 کۆرپیکي دابووێ، لەبەرئەوه‌ی باوکی مەحمود ئاغا، واتا
 هەمزاغای مەسره‌ف، سەرۆک وەزیران و لێپرسراوی
 کاروباری دارایی ئەحمەد پاشای دوامیری بابانییەکان بوو،
 لەبەرئەوه‌ی لەپۆژی سیازدەیدا مەلودنامەیان خوێند و خواردن
 بۆ هەژاران نێردرا و بەرگ بۆ منداڵانی بیتاوک کێردا و
 مەلاش بانگی بە گۆیی ئەم ساوايەدا دا و ناوێرا (تۆفیک).

روژیک (تۆفیک)ی تەمەن هەشت نۆ سالان، لەگەڵ
 مامۆستاکییدا لەسەر شیعیریکی (حافظ)ی شیرازی تیکدەچن،
 چونکە پیرەمێرد خۆی بە خاوەن ماف دەزانێ، نایەوێت
 لەقەسەیی خۆی پاشگەز ببێتەوه‌ و داوای لێبوردن لە
 مامۆستاکی بکات، ناچار حەسەن ئەفەندی مامی لەو
 حوجرەیه‌ گواستییه‌وه‌ و بردی بۆ حوجرەیی مەلا سەعیدی
 زلزەلەیی. کە ئەبباتە ئێو، حەسەن ئەفەندی ئەلی: (تۆفیک
 ئومێد ئەکەم دەم و نەفەسی ئەم زاتە پاکە بتکا بەشاعیریکی
 وەکوو من) بەمەدا دەرده‌که‌وێت کە حەسەن ئەفەندی مامیشی
 هەر شاعیر بوو، هەرچەندە بەداخه‌وه‌ کە ئێمە هەتا ئێستا هیچ
 شیعیریکی ئەومان دەست نەکه‌وتوو. لەم حوجرەیه‌دا
 سەرەتای بەهرەیی شیعیر و تنی تێدا دەرکه‌وت، خووی دایە
 خوێندنه‌وه‌ی ئەدەبیات و شیعیر و سەرگۆزشتەیی ئەدیبان و
 شاعیران، لەسەر دابونەریتی کۆردەواری و بەپینی ئەوه‌ی کە
 لە بنەمالەیه‌کی عەشایه‌ردا چاوی هەڵینابوو، ئاره‌زووی
 سوارچاکی و تەنگچیتی پەیداکرد. شۆرەتی سوارچاکی

پیره میزد به ناوبانگ بوو، وهک مامؤستا سه جادی ده یگیرېته وه، له شاخی هه پرووته، که پیاده به ئاسته م پیندا سهرده که ویت، ئه م به تاو له سهردا ئه سپی هیناوه ته خواره وه، به سهر پردی قه شان و ته پادا به غار په ریوه ته وه.

له سهره تاوه له مزگه وته که ی باپیری که ئیستاش ماوه (مزگه وتی هه مزاغنا)، که نزیک مالی خویان بووه و له نزیک باخیک بووه پتیا و تووه باخی پووره به کی، که له گه ره کی گویزه یه و چاپخانه که ی پیره میزد له نزیک ئه و مزگه و ته یه، لای مه لا مه حموود دهرسی عهره بی ده خوینیست، له خویندنی عهره بیدا ده چپته پیشه وه و ده ست ئه کا به خویندنی (سوتی)، به دوا ی خویندندا وهک هر فه قتییه کی ئه و سهرده مه له شار و جیگه ی خزی دوور ده که ویته وه، به پینی ئه و عاده ته ی، که له کام مزگه وتدا مامؤستای چاک بووبی فه قیکان پرویان تیکردووه، وه کو چو ن مامؤستایانی ئیستا هه ریه که ی له بواریکدا شاره زایی په یدا ده که ن و وانه ده لینه وه، مامؤستایانی ئه و ساش هر مه لایه ی له بواریکی تایبه تدا شاره زایی په یدا ده کرد، پیره میزدیش هه روه کوو حاجی قادری کوی و نالی و مه حوی و مه وله وی و زیوهر، مزگه و تاو مزگه وت و شاربه شار گه راوه و له هر شوینیک ماوه یه ک ماوه ته وه، جا گه یشتووه ته مزگه و ته کانی شاری (بانه) له کوردستانی ئیران و ماوه یه ک له وی ماوه ته وه و پاشان گه راوه ته وه بؤ سلیمانی. به لام پیش ئه وه ی ته وای بکات، دهستی له خویندن هه لگرت و پرووی کرده ژیا نی رۆژانه ی ئه م دنیا یه. له و سهرده مه شدا هه رکه سینک خویندنی مه لایه تی ته وای بکر دایه و مه لایه تی بکر دایه، ئه وه ده بوو به مه لا، به لام گه ر وازی لیبهینایه پتیا ن ده وت (میرزا)،

به و پنییهی پیره میردیش وازی له خویندنه کهی هینا، بوو به میرزا.

له ئه یلولی سالی ۱۸۸۲ی زاینیدا، واته له ته مهنی (۱۵) سالییدا، ده بیت به کاتبنفووسی سلیمانی، زوری پیناچیت ده کریت به کاتبی (زهبت) له دادگای سلیمانی، له حوزهیرانی سالی ۱۸۸۳دا بووه به فرمانبهری زهوی و زار و مولکی میری له هه له بجه، نزیکه ی سئ سال له وی ماوه ته وه، به پیتی نووسینه کانی پیره میرد بیت که له (ژیان) و (ژین) دا بلاویکرد و نه ته وه، وا دهرده که ویت که ئه و سهرده مه عه شقی شیعر له دهر وونیدا بووه، خولیای شیعر کوکردنه وه که وتوته سهری، تا ئه و دمه هه خهریکی له بهرکردنی شیعی (نالی) بووه، به لام که چوته ئه و ناوچه یه، شهیدای (مهوله وی) و (بیسارانی) یش بووه، به هه موو دهشتی شاره زووردا که راوه، که شکۆلی رهنگینی بۆ خۆی پیکه وه ناوه و هه رچی شیعیکی دهسکه وتبیت یان بینیبیت یان بیستبیت، له که شکۆله کهیدا نووسیویه تیه وه، پاشان بوو به سهرنووسهر (باشکاتب) له دادگای چوارتا، له تشرینی یه که می سالی ۱۸۹۵دا گوازاریه وه بۆ (که ره لا) به وه زیفه ی موده ی یاریده دهیری گشتی، به لام به یاریدا که نه چیت بۆ ئه و وه زیفه یه و به یه کجاری دهست له فرمانبهری ده ولت هه لکریت، شیخ موسته فای نه قیب دلخۆشی دایه وه و کردیی به نووسهری تایبه تی خۆی بۆ راپه پاندنی ئیشوکاره کانی و ژیانیکی باش و له باری بۆ خولقاند.

ژیانی له تورکیا

له بهرئه وهی (توفیق) لاویکی زرنګ و زیرهک و بهرپه وشت
بوو و خوینده وارییه که شی به پیتی ئه و سهرده مه باشبوو،
له تهک بنه ماله ی شیخانی سلیمانیدا په یوه نندییه کی پته وی
پیدا کرد، تا وایلهات متمانه ی زور شتیان پیکرد، خوشیان
دهو یست، جی بر وایان بوو، بویه کاتیک له سالی ۱۸۹۸ شیخ

منتدی ١٧٤٠~
إقرأ الثقافي

سەئیدی حەفید (باوکی شیخ مەحمودی نەمر) لەسەر بانگیشتی سولتان عبدولحەمید بانگکرا بۆ ئەستەنبول، شیخ سەئید و شیخ مستەفای نەقیب ڕوویان لە توفیقی مەحمود ئاغا نا کە لەگەڵیان بچیت بۆ تورکیا، ئەمیش بەپێی ئەو نزیکیی و پەڕەندییە لەگەڵیاندا هەییوو، دەستی نەنا بە ڕووی داواکەیانەوه، بەم جوړە شیخ سەئید جگە لە شیخ مستەفای نەقیب، چەند کەسیکی هەلبژارد لەگەڵیاندا، یەکیکیان توفیقی مەحمود ئاغا، هەمزاغای مەسرهف بوو.

توفیق لە خزمەت شیخ سەئید و شیخ مستەفای نەقیب و شیخ مەحمود و دەستە و دایەرەیانان گەیشته ئەستەنبول، لەوێش بوونە میوانی بارەگای سولتان، لە پاش سالیکی لەگەڵ شیخ سەئید و شیخ مستەفا و گەلی ڕۆشنیر و پیاوانی بەناوبانگی سەفەرەکاندا دەچن بۆ (حەج)، توفیق دەبیت بە حاجی توفیق، کاتیک لە حەج دەبن وەفایی شاعیر و سەید ئەحمەدی خانەقایی کەرکوک، دەبنە هاوڕینی حاجی توفیق.

بەم شێوەیە توفیقی مەحمود ئاغا، لە تەمەنی ۲۲ سالییدا و لە هەڕەتی لاویدا، بوو بە حاجی توفیق. بەهۆی زیرەکی و هۆشیاریی خۆیەوه، حاجی توفیق زوو دەچوو دڵەوه، ئەمەیان لە لایەک، لە لایەکی تریشەوه لە نووسین و دەرشتنی فارسییدا دەستیکی بالای هەبوو، لەبەرئەوه عزەت پاشای نووسەری دەرباری شەهزیار لە ئەستەنبول، بۆ وەلامدانەوهی ئەو نامەییە کە ناسرەدینی شای ئێران بۆ سولتان عەبدولحەمیدی ناردبوو، داوا لە حاجی توفیق دەکات بە فارسیی وەلامی سولتان بۆ شای ئێران بنووسیتەوه، وەلامەکە هێندە جوان دەبیت سەرنجی کاربەدەستانی دەرباری سولتان ڕادەکێشیت،

بۇ پاداشتى ئەمە، لە ۱۴ئەيلولى ۱۸۹۹ ئىرادەى سولتانى بۇ دەردەچى. دەپتە ئەندام لە ئەنجومەنى بالادا لە ئەستەنبول، ھەروەھا پلەى بەگيتىشى ھەر لەو ماوۋەدا بەھۆى عزەت پاشاۋە لە ئەستەنبول، لە كۆلجى ياسا (كلىە الحقوق) ۋەردەگىرئىت ۋ بىروانامەى حقوق ۋەردەگىرئىت.

لە تەمۋوزى ۱۹۰۵دا، بانكى مەشروئىەت درا ۋ مەجالىسىان تىكچوو، ھەر بۆيە حاجى توفىق ھەتا سالى ۱۹۰۸ لە ئەستەنبول بە كارى پارىزگارى ۋ گوڤار ۋ پۇژنامەۋە خەرىك بوۋە. لە سالى ۱۹۰۷ (كۆمەلەى كورد) بە نەپتى پىنكەت، بە سەرۋكايەتى (شىخ عەبدولقادىرى كوپرى شىخ عەبدوللاى شەمزىنى) كە پىرەمىزىرد يەككىك بوۋە لە دامەزىتەكانى ئەم كۆمەلەيە. پاشان لەسالى ۱۹۰۸دا كە حىزبى (اتحاد ۋ ترقى) كەمالىستىيەكان سولتان عبدولھەمىدىان لابرە، ئەو كۆمەلەيە بە ئاشكرا خۆى ناساند ۋ پىرەمىزىردىش يەككىكبوۋ لە ئەندامەكانى.

ئىنجا لە ۱۹۱۸/۴/۱۷دا، كرا بە مۈتەسەپرىفى (ئەماسىيە)، كە ئەمە دوا ۋەزىفەى بوۋ لە توركىا(۲۴)، لەو كاتەدا خزمەكانى لە سلىمانىيەۋە دەست دەكەن بە نامەنوسىن بۆى، بە تايبەتى مۈستەفا سائىبى خوشكەزاي گەلى نامەى بۇ ناردوۋە ۋ داۋاى گەرەنەۋەيان لىكردوۋە كە بىتەۋە بۇ كوردستان.

پىرەمىزىرد ماۋەى ۲۵سالا لە توركىادا دەمىنئىتەۋە، پىرسىارىك بەرەۋ پوومان بىكرىت كە ئاخۇ بۆچى حاجى توفىق ئەمەندە سالە لە غەربىيى مایەۋە، بۆچى داۋاى گەرەنەۋەى شىخ

سه عیدی چه فید له گه لیا نه هاتوته وه بۆ کوردستان و له وی
مایه وه؟

له وهلامی ئەم جۆره پرسیارانه دا وتراوه:

١- ئەم ئەدیبه مهزنه له بهرئه وهی له قوتابخانهی رهسمیدا
نه یخویندوه و له حوجره و مزگه وته کانیشدا وهک له مه و بهر
زانیمان له (سویتی) دا وازی هینابوو، له بهرئه وه که گه یشته ئەو
ولاته، بۆی ده رکهوت که ئەم له چاو ئەدیبهی ئەویدا نیوه
خوینده واره، بۆیه پر به دل ئاره زووی له وه بووه که ههلیکی بۆ
برهخسی و بتوانی بخویتی و ئاسۆی بیرى فراوان بکات.
ئەوه بوو ئاواته که ی هینایه دی، به وهی توانی (حقوق) ته و او
بکات و ببیته پاریزه ری رهسمی خاوهن بروانامه ی
باوه پیکراو، خۆی له م پرووه وه له وه سیتنامه کهیدا ده لی: (به
نیوه خوینده واری له سلیمانی ده رچووم و خویندنیکی به رزم
هینایه وه) ههروه ها دان به وه دا ده نیست که زۆربه ی
پرووناکییرانمان سه رچاوه ی پرووناکییریان تورکیا بووه، که
وهک وتمان: ئەوده مه مه له بندى پرووناکییری بووه و که له چهری
پوژئاوا یه که مجار گه یشتوته ئەو، ئەمجا به ولاتانی تر دا
په خشی دا وه ته وه، ههوت سالا بهرله وهی ئەم جیهانه به جیبیلی
وتویه تی: (ئیمه زۆرمان له ئیوه وه پینگه یشتوه).

ئهمانه سه لماندنی ئەوهن که مه به سستی بووه ببیته
خوینده واریکی چاک و شاره زای هه موو جۆره زانستیکی بێ،
دیاره ئەمانه ش له وه ده مه دا بۆ کوردیکی وهک ئەو هه ره له وی
ده سته گیر ده بوون.

۲- جگه له خویندن وهک شاعیریکی ههست ناسک،
 ئاره‌زووی له تیکه‌لبوونی رووناکییران بوو، جا که
 له‌هسته‌مبولا جیگیر بوو، ههستی به‌وه‌کرد شه‌پۆلی تازه‌گه‌ری
 و نوێخوازی له‌به‌ره‌مه‌ په‌نگینه‌کانی ئه‌دیبانی سه‌رده‌می
 بوژانه‌وه‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه و تازه‌ترین ئه‌ده‌بی ئه‌وروپایی
 له‌وئ ده‌کریت ب ه‌تورکی و له‌به‌رده‌ست خوینه‌راندايه، هه‌تا
 پووناکییره عه‌ربه‌کانیش روویانکرده ئه‌وئ، به‌گشتی
 سه‌رچاوه‌ی خویندنه‌وه‌یان له‌ویوه پێده‌گه‌یشت، جا که حاجی
 توفیقی خۆمان ئه‌م بوژانه‌وه و رووناکییرییه‌ی هه‌ستپێکرد،
 زۆر پیتی شادومان بوو، به‌تایبه‌تی که بووه گولی کۆر و
 ئه‌نجومه‌نی ئه‌و ئه‌دیبه کوردیانه‌ی که له‌وئ بوون، سه‌ره‌رای
 ئه‌دیبه تورکه‌کانیش.

۳- پیره‌کوردی ئه‌سته‌نبوول، جگه له هه‌ول‌دانی بۆ
 خۆپووناکییرکردن و ته‌واوکردنی خویندنی زانستگه، هۆیه‌کی
 گشتگیریش هه‌بوو که وای لێکات بمینیت‌ه‌وه، ئه‌ویش ئه‌و
 سه‌رگه‌رمی و تیکۆشانه‌ی بوو له‌ته‌ک هاو‌پێانی خه‌باتیا بۆ
 په‌زگارکردنی کوردستان.

له‌م سێ خاله‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که چ هۆیه‌کی گرنگ
 هه‌بوون بۆ مانه‌وه‌ی (پیره‌مێرد) له‌ تورکیا. ئه‌گینا هه‌موو
 کاتیک دلی هه‌ر بۆ خاک و نشتی‌مانه‌که‌ی لێداوه و هه‌میشه
 خه‌وی به‌ کوردستانه‌وه بینیه‌.

حاجی توفیقیک که زۆربه‌ی تافی گه‌نجیتی و هه‌رزه‌کاری له
 تورکیادا رابواردوه، له‌وئ ژینکی هه‌بوو، دوو مندالی لێی
 هه‌بوو، پاش ئه‌م ماوه دوورودریژه، ئاگری نیشتمانی دایک

هه‌لیگرت، سۆزی خوشه‌ویستی کوردستان و به‌سه‌ره‌اته‌کانی خستییه جموجۆل و سه‌ر سه‌ودای گه‌رانه‌وه، وه‌کو چۆن نالی شاعیر هه‌لبه‌سته به‌رزه‌که‌ی له شامه‌وه ناردبوو بۆ سالم له شاری سلیمانی بۆ نه‌وه‌ی حال و نه‌حوالی شاری سلیمانی لیبهرست و بۆی بنووسیت ئایا ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌یه بۆ کوردستان یاخود نه‌بی تا دواه‌ناسه‌ی هه‌ر ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ر بیت و له‌ولاتی بیگانه‌دا بژی، پیره‌مێردیش به‌و جۆره ده‌ستیکرد به‌ نامه‌نووسین و پرسیارکردن له حال و نه‌حوالی کوردستان، به‌لام نه‌و پۆژانه‌ی که پیره‌مێرد ده‌یویست بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ کوردستان، جیاوازییه‌کی زۆری هه‌بوو له‌گه‌ل نه‌و پۆژانه‌ی نالی هه‌لبه‌سته به‌رزه‌که‌ی ناردبوو بۆ سالم، کاتی نالی و سالم نه‌و کاته‌بوو که کوردستان له‌ژێر بالی ده‌سه‌لاتی ره‌شی عوسمانیه‌کاندا ده‌ینالاند، به‌لام سه‌رده‌می گه‌رانه‌وه‌ی پیره‌مێرد، سه‌ره‌تای جولانه‌وه‌ی هه‌یزی نه‌ته‌وايه‌تی بوو، شیخ مه‌حمود ئالای شۆرشگیری و داواکردنی مافی گه‌له‌که‌ی هه‌لکهربوو، پیره‌مێرد له‌ پرسینی حال و نه‌حوالی نه‌و سه‌رده‌می کوردستان، نه‌م چه‌ند دێره‌ی خواره‌وه‌ی بۆ یه‌کێک له‌خزمه‌کانی له‌شاری سلیمانی که موسه‌ته‌فا صائیبی خوشکه‌زایه‌تی، ناردوه‌.

به‌ره‌مه‌کانی پیره‌مێرد

١٩٣٥ دوانزه سواره‌ی مه‌ریوان.

١٩٤٢ مه‌حمود ئاغای شیوه‌که‌ل.

١٩٤٧ گالته‌و گه‌پ

١٩٣٦ داستانی مه‌م و زین

~١٧٩٠
 مندی اقرأ الثقافي

په‌نده‌کانی پیره‌میرد که بریتیه له (٦٤٤٨) په‌ند.

١٩٤٢ که‌مانچه ژهن، وه‌رگی‌ران له‌تورکیه‌وه.

١٩٣٥ دیوانی مه‌وله‌وی له‌دوو‌به‌رگدا چاپ‌کرد.

به‌ ناوی (ئه‌سل و پوچ) ئه‌سل به‌رگی یه‌که‌می دیوانه‌که بوو
به‌شیوه‌زاری هه‌ورامی (پوچ) واته (پوچی مه‌وله‌وی) به‌رگی
دووهم بوو که بریتی بوو له‌ ده‌قه سۆرانییه‌ی که پیره‌میرد
ئاماده‌ی کردبوو.

ئه‌مه‌ جگه له‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ی دیوانه‌کانی (بیسارانی و وه‌لی
دیوانه) و دیوانی (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌به‌ندیش) ی به‌ ئه‌لقه له
پۆژنامه‌ی ژیندا بلاو‌کردۆته‌وه.

له‌ رۆژی ١٩/٦/١٩٥٠ له‌ شاری سلیمانی کوچی دوا‌یی کرد.

سه‌رچاوه: کتییی باخیک له‌ وشه‌وه له‌ نووسینی
(خوالیخۆشیوو مسته‌فای سالح که‌ریم)

کاکه‌ی فه‌لاح کێیه؟

کاکه‌ی فه‌لاح ناوی ته‌واوی چه‌مه‌ی کوپ‌ی چه‌مه‌ ئه‌مینی کوپ‌ی قاده‌ره و له‌ ساڵی ١٩٢٨ له‌ قه‌زاری چوارتای سه‌ر به‌ شارباژیری سلیمانی له‌ دایک بووه‌ و هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی منداڵیدا چه‌زی له‌ نووسینی شیع‌ر کردووه‌ و له‌ پال ئه‌و به‌هره‌یه‌شدا کاری پۆژنامه‌نووسیشی کردووه‌ و له‌ ساڵی چه‌فتاکان ماوه‌ی چوار سال خاوه‌ن ئیمتیازی پۆژنامه‌ی (ژین) بووه‌. توانیویه‌تی

جاريكى دىكە ئەو پۇژنامەيە بە چاپ بگەيەنيت و چاپخانهيەكيش ھەر بە ناوى خوى دابنيت و چەندىن كتيبى تيدا چاپ بكات، لە سالەكانى ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ يەكەم شيعرى بە ناوى (نوروز) نووسيوە، كاكەي فەلاح لە ئەدەبىياتى مندانلندا دەستىكى بالاي ھەبوو، بۆيە ئەگەر بە وردى سەيرى ديوانى (چرۆ) بگەي ئەوا بە پوونى ئەو راستىيەمان بۆ دەرەكەويت، نازناوى (كاكەي فەلاح) يش ميژووہكەي بۆ سالى (۱۹۴۷) دەگەرپيتەوہ كاتىك شيعريكى بۆ فەلاح و چەوساوەكانى ناوچەي شارباژير خويندوتەوہ، ئيدى لەو ساوہ ئەو نازناوہي بە بالا براوہ، سەربارى ھەموو ئەوانەش مروفىكى سياسى و خاوەن ھەلوئىست بوو، ھەر دوای كۆچى دوايشى بنەمالەكەي لە سالى ۲۰۰۴ جاريكى دىكە ديوانەكەيان بە چاپ گەياند، بەرھەمە چاپكراوہكانى ئەو شاعيرە كۆچكردوہ برىتين لە دوو كۆمەلەشيعرى مندانلان بە ناوى (چرۆ ۱۹۶۶) و (سرود ۱۹۶۸) لەگەل شەپۆلەكانى (ديوانىكى ھۆنراوہ ۱۹۶۷) و كتيبى (ئودىبى پاشا) سالى ۱۹۷۸ لە عەرەبىيەوہ وەرى گىراوہتە سەر زمانى كوردى، ھەر وەھا ديوانەكەي خوشى لە سالى ۱۹۸۰ لە بەغدا بە چاپ گەياند كە پيشەكيبەكەي لە لاين دكتور عيزەدين مستەفا پەسول نووسراوہتەوہ، دواتر لە سالى ۱۹۸۰ و ۱۹۷۹ بەرگى يەكەم و دووہمى كاروانى ھۆنراوہى نووى كوردى بە چاپ گەياند و سالى ۱۹۸۳ يش لە سلیمانى (چۆلەكەي پاسارى) بە چاپ گەياند، بۆيە چەندىن جار پووبەپووى گرتن و دوورخستەوہ و ئەشكەنجەدان بۆتەوہ، بۆيە لەو يادە پر لە سۆيە ھەزاران سلاو بۆ گلگۆي كاكەي فەلاح دەنيرين.

فیودور دوستوویفسکی

شده روئنه کان

ویرگرازی: کایوان هورانی

عزیز محسن

گپله پیاو

ویرگرازی
سهراب جاسرانی

مه زرای تازه لان

شادی نو شو

چاپ: بهمن و گروسیک
نوشتاری: سوس زین

[ویرگرازی: هلا هورانی]

پیره میرد که مانچه ژهن

نویسنده: شاهرخ

گولگی ساردوینا

له کچه رانی له ناری خوی ورا

ویرگرازی
ساکان دانیس

پیره میرد و زهریا

نویسنده: شاهرخ
چاپ: بهمن و گروسیک
نوشتاری: سوس زین

جیمز جیمز

ویرگرازی
سهراب جاسرانی

چل پساکی عشق

نویسنده: شاهرخ

ویرگرازی: هلا هورانی
نوشتاری: سوس زین

منتدی إقرأ الثقافی

هیشتا له ئەستەنبول بووم، رۆژی ئەو
 مندا لانە هی رۆژمانە ئەفرۆشن، بە هەموو کولاندا
 رایان ئەکرد و ئەیانقیژاند (چیقدا ی چیقدا چالغیچی)،
 فۆرمەیهک که هەشت لاپەرە بوو له رۆمانی سەرگوزەشتە ی
 چالغیچی، که ئیمە تارژەنی پی ئەلین دەرچوو بوو و ئەیانفرۆشت.
 یهکیکم کری، شەو خویندمەو و زۆر خۆش بوو، ئینجا دانیشتین
 و بە کۆمەل خویندمانەو، ئەمەندە خۆش بوو له دلماندا بوو
 بە گری ئاخۆ سبەینی فۆرمەکه ی تری دەرەچی؟ بەیانیهکه ی
 فۆرمەکه ی تری دەرچوو و کریمان، شەو هەموو کۆبووینهو و
 یهکیک ئەخویندەو. ئەمەندە پی پیکەنین هەر مەپرسە... ئەم
 رۆمانە خۆش و بەئرخە، هیچ پەردە بیرونانە ی تیا نییه و
 سەرپا پیکەنینکی له سەرخۆ و ئادابە.

پیرەمێرد

له باڵۆکراوەکانی نوێی رۆمانی پیرەمێرد
 مندی اقرأ الثقافي

1000

